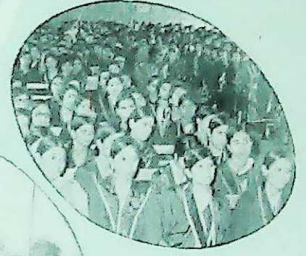
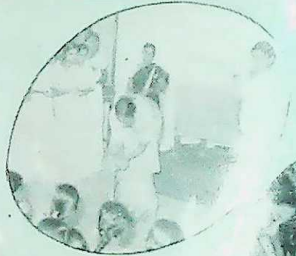
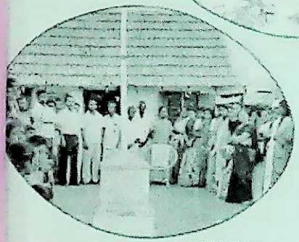
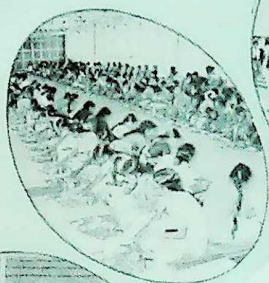

Shrimathi Devkunvar Nanalal Bhatt Vaishnav College For Women

Madras-600044.

MAGAZINE

VOL. VII 1980

Shrimathi Devkunvar Nanalal Bhatt
Vaishnav College For Women
Madras-600 044

Vol. XII
1980

THE COLLEGE CREST

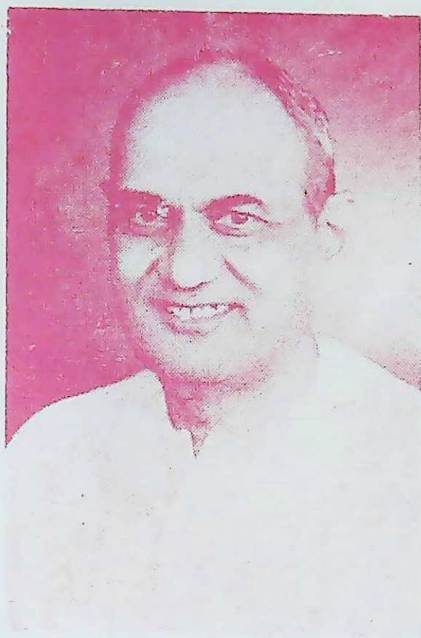
The College Crest is enshrined within a lotus in full bloom to represent the cult of devotion preached by Maha Prabhu Shri Vallabhacharya. At the centre of the Crest is sacrificial fire, which symbolises the Lord Himself, ("Yagno Vai Vishnu") The Lord is reached by the three steps of the altar signifying **KSHARA, AKSHARA** and **POORNA PURUSHOTHAMA**. The volume at the foot of the altar stands for the Book of knowledge (*the Vedas*) and the three flowers on it show the factors that conduce to the accumulation and propagation of Knowledge, Intelligence, Action and Material Resources. The aim of all knowledge is the realisation of the Supreme Truth and this is embodied in the College Motto taken from Srimad Bhagavatam.

"Satyam Param Dheemahi"

Srimathi Devkunvar

न हि करवाणकृत्कश्चिन् दुर्गेति नात गच्छति ।
उप्युक्तं कृष्णदेवेन गोतायामर्जुन प्रति ॥
तत्सत्यं दर्शितं लोके प्रमाणं पोषकी च नः ।
देवकुन्वार्तामया सेयं यज्ञं प्राप महीतले ॥
नानालात्मदुर्माश्रित्य धनिकं धर्मिणा वरम् ।
मुञ्जोला मुगुणोपेता सदा धर्मं पथे स्थिता ॥
तन्नास्तेव लसत्येषा कलाशला मुशोभता ।
तूनमस्या महत्तस्या वात्मन्ये सप्रदर्शितम् ॥
यावज्जीव कलाशाला वर्धते पोषणे रता ।
श्रोमती ना तथाभूता कृतकृत्या दिव गता ॥
तां संस्मृत्य वयं सतां कर्म कर्त्तमिह स्थिताः ।
ज्योतिर्मयी च स्वर्गस्था नयत्वस्मान् शुभं पथि ॥

Our Revered Founder Chairman

Shri Nanalal Bhatt

May he be blessed with long and healthy
life is our Prayer to God

स्वे स्वे कर्मण्यभिरतः संसिद्धिं लभते नरः ।
स्वकर्मनिरतः सिद्धिं यथा विन्दति तच्छृणु ॥
यतः प्रवृत्तिभूतानां येन सर्वमिदं ततम् ।
स्वकर्मणा तमभ्यर्च्यं सिद्धिं विन्दति मानवः ॥

Bhagavad Gita : XVIII Chapter.

Man reacheth perfection by each being
Intent on his own duty. Listen thou how
Perfection is won by him who is intent on
His own duty.

He from Whom is emanation of beings,
By whom all this is pervaded,
Worshipping Him by his own duty a
Man winneth perfection.

Doing one's duty should be the primary
Concern of everyone. The one who strives
To perform his or her duty in all sincerity
And with dedication will surely be rewarded
with " perfection "

Perfection in all our endeavours is the key to success. With utmost
faith in the Almighty we pledge to serve the cause of Humanity.

(Sd.) S. N. BHATT

Editorial Committee

President :

Mrs. D. Thangam Seshan, M.A.

Principal

Editors :

Mrs. Shanthakumari

Department of Tamil

Mrs. Mythili

Department of English

Miss Jayashree Iyer

Commerce Department

Vaishnav College for Women
Madras - 600 044

CONTENTS

	Page No.
The College Crest	...
Kalasala Prarthana	...
Editorial Committee	...
Editorial	...

ENGLISH SECTION

1. Conquest of Happiness	...	1
2. A Shakespearean Letter	...	2
3. Choosing a Husband	...	3
4. In Torment	...	4
5. The Magic of Maths	...	5
6. The world needs Love	...	6
7. He stooped to Conquer	...	7
8. Mod Riddles	...	8
9. On Worshipping God	...	9
10. Without You	...	10
11. Civilization	...	11
12. Knowing a Person	...	12
13. Tables	...	13
14. What is Beauty?	...	14
15. Something more about 26th January	...	15
16. An Undelivered Letter	...	16
17. Law and Order—Role of the Government	...	17
18. Burn and Cauldron Bubble	...	19
19. Earn while you learn' is a boon to student	...	21
20. On Love	...	21
21. Knock, Knock, Who's there?	...	22
22. Law and Order — The Role of Government	...	23

23. Lost Love	...	25
24. An Egg a day keeps the hen away	...	26
25. Curriculum Vitae	...	27
26. Charlies' Chockles	...	29
27. Into the Jaws of...?	...	30
28. A Vain Attempt	...	31
29. Why keep a smiling face?	...	32
30. A Teacher	...	32
31. A good Recepte	...	32

தமிழ் பகுதி

1. கல்லூரீத் தமிழ்ப் பேரவை	...	1
2. குடும்பம் என்னும் பார்ட்னர் ஷிப்	...	2
3. திருமதி தேவி குல்வார்	...	3
4. " உப்புமா "	...	4
5. பெய்களைப் பாடமாட்டேன்	...	5
6. குழந்தைகள் ஆண்டு!	...	7
7. தளீர்	...	9
8. என்ருே அந்த நாள்?	...	12
9. சுற்பனை	...	14
10. வாழ்வு மலருமா?	...	16
11. கலைக்காதல்	...	18
12. புதுமைப் பெண்	...	19
13. அரும்பு மலர்ந்தது	...	23
14. பயணம்	...	24
15. நின் சந்நிதியில் அமைதி	...	27
16. தோட்டமும் கோழிகளும்	...	28
17. கண்ணீர்	...	31
18. ரமா	...	32
19. ஊமையின் கனவுகள்	...	35
20. அவள் ஒரு பாலைவனம்	...	38
21. அதை எப்படிச் சொல்றதுங்க	...	39
22. பெண்களின் நிலை	...	41

HINDI SECTION

.. 1 to 7

Statement about ownership and other particulars about

SHRIMATHI DEVKUNWAR NANALAL BHATT
VAISHNAV COLLEGE MAGAZINE

FORM IV
(See Rule 8)

1. Place of Publication	...	Srimathi Devkunwar Nanalal Bhatt Vaishnav College, Madras-600 044.
2. Periodicity of its Publication	...	Annual
3. Printer's Name	...	Sri A. S. Rao
Nationality	...	Indian
Address	...	Print Graphics, No. 8, Ramaswamy Maistry St., Woods Road, Madras-600 002.
4. Publisher's Name	...	Mrs. D. Thangam Seshan, M. A. Principal
Nationality	...	Indian
Address	...	Principal, Srimathi Devkunwar Nanalal Bhatt Vaishnav College, Madras-600 044.
5. Editor's Name	...	Mrs. D. Thangam Seshan, M. A., Principal
Nationality	...	Indian
Address	...	Principal, Shrimathi Devkunwar Nanalal Bhatt Vaishnav College, Madras-600 044.
6. Names and addresses of individuals who own the newspaper and partners or share-holders holding more than one per cent of the total capital.	...	Srimathi Devkunwar Nanalal Bhatt Vaishnav College, Madras-600 044.

I, Mrs. Thangam Seshan, hereby declare that the particulars given above are true to the best of my knowledge and belief.

(Sd.) D. THANGAM SESHAN
Signature of Publisher

EDITORIAL

Inexorable time has rolled on, and our retrospective glance at the year 1979 - 80 brings into the living presence of our memory, thoughts which make us both sad and happy.

We have shared with India, our beloved Mother, her desire to know the secret of natural catastrophes like cyclonic storms, floods, famine and diseases, but the mystery has always eluded our grasp. "Death the leveller" has snatched away some of the precious souls from our possession. India and her children lament the loss of our well-wisher and friend, Lord Mountbatton. The great statesmen steered us through troubled seas and blinding mist towards our goal of liberty.

8th October 1979 was yet another bleak day for us. The country mourned the death of J. P. who proved the efficacy of the Gandhian ideals. Long drawn-out suffering could not bow down his spirit, but ultimately the indomitable spirit of this great leader yielded to nature. Death claimed him, but it can never erase him from our memory, for he stood for justice, equality and fraternity.

The nobility and self-sacrifice of J. P. has a parallel in the life of Smt. Dev Kunvar, the beloved wife of our Founder Chairman. Smt. Dev Kunvar stood for simplicity and had deep faith in Indian culture and Hinduism. Quietly but effectively, she served the cause of education, by supporting our Founder Chairman in all his endeavours. She is no more with us now, and we can pay homage to her, only by fulfilling her dreams and living up to the ideals set by her.

We cannot ignore certain abnormal events of the year. The solar eclipse, which was a rare phenomenon, occurred after eighty-two years. The 16th of February was an unforgettable day - while the scientists, aided by their sophisticated instruments, studied the sun with absorbing interest, the layman, ignoring their warning, looked at it and paid the penalty.

We have never pursued knowledge in our classrooms wearing blinkers. The drama enacted on the economic and the political stages of the nation drew our full attention. With pain we watched the auctioning of gold and the downward movement of the rupee. The whole world was bewildered by the changes which were brought about on the political stage.

The oscillation of our people between extremities is undoubtedly a manifestation of their immaturity, and in this context an educational institution like ours has to play a very important role in the task of moulding the minds of our citizens, especially our women.

We are happy that our college is growing with the addition of new courses this year. We are proud of our students who are doing well both in academic and extra-curricular fields. Quite a number of our students have secured high ranks at the university level. They have distinguished themselves in the field of sports. We are sure that when our students leave the college they do not merely carry with them their diplomas, but a rich legacy of pleasant manners, good principles and a deep-rooted sense of responsibility. The secret of our success lies in the combined effort of the management, the staff and the students. We are emboldened to prophesy that the same team spirit at the national level will definitely yield rich fruits of success. With such cheerful thoughts, we hope that in the coming years we will go on.

to fresh woods and pastures new.

—: o :—

COLLEGE ANNUAL REPORT FOR THE YEAR 1979-80

Respected Sir, Ladies and Gentlemen,

I deem it a proud privilege to welcome our distinguished Chief Guest - Thiru Y. P. Ramachandran, The Deputy Director of Collegiate Madras Region and Education all of you, parents and other well wishers of the College, who have been good enough to respond to our invitation and grace the occasion with your presence. Sir we are much beholden to you for having kindly and graciously accepted our invitation to preside over our Twelfth College Day Celebration, amidst your heavy administrative responsibilities.

I have the honour to place before you a brief report of the activities of the College during the year 1979-80.

COLLEGE COMMITTEE: It is our good fortune that Dr. Tmt. Rajammal Devadas, the distinguished Principal of Sri Avanashilingam Home Science College for Women, Coimbatore, has been nominated as the University representative on our College Committee for the next academic year. We hope and pray, that under her able guidance, our College will take gigantic strides in the years to come.

STAFF: It is a well known fact that the teachers constitute the most important section of the College Community. It is my proud privilege to have an excellent team of dedicated and conscientious staff who willingly co-operate with me in the smooth functioning of the College.

With deep sorrow we wish to place on record the sudden and sad demise of Mrs. Sankari, Assistant professor of Sanskrit on 9th March 1979; who was with us since the very inception of the College. In memory of Mrs Sankari, The Mrs. Maduram Narayanan Charitable Trust have been generous enough

to institute scholarships for five deserving students every year.

Tmt. Shantha Nair, Assistant Professor of English has availed the opportunity under Faculty Improvement Programme to undergo the M. Phil course at Madras Christian College. A few others have already registered their names for the Ph. D. Degree as part-time teacher candidates and hope to secure their doctorate degree in the near future.

Consequent to the shedding of the P.U.C., Miss Kalavathy, Demonstrator in Chemistry and Miss Usha Gopalan, - Tutor in English have been shifted to Seethalakshmi Ramaswamy College - Trichy and Meenakshi College, Madras, respectively, under the redeployment scheme of surplus staff.

STUDENTS: The pride of our College rests on our students who are very enthusiastic, well disciplined and most co-operative. The tutorial system provides a personal contact and rapport between the teacher and the taught; and thus promotes a congenial atmosphere. 'The Earn while you Learn Scheme' helps a few deserving and needy students to pursue their studies.

COURSES OF STUDY: In addition to the existing six courses this year we have introduced two more courses Physics and Botany. We hope to introduce two more courses during the next year - Zoology and Statistics.

LIBRARY: Fresh additions in the various branches of learning have been made to provide the staff and the students with up-to-date reference facilities. Special mention has to be made of the Book Bank Scheme that helps many poor and deserving students in the pursuit of their studies.

PRIZES AND SCHOLARSHIPS: The Management expresses its zeal by awarding a number of prizes and thereby continues to encourage and promote the spirit of healthy competition among students in all curricular and extra-curricular activities. In addition, several students have been benefited by endowments and scholarships extended to the institution by private philanthropists.

STUDENTS ACTIVITIES: Tmt. Chandra - III B. A. Economics and Selvi P. M. Jamuna, II B. A. Literature were elected as student President and Secretary respectively. The activities of the College Union commenced with the inauguration of the College Union by Selvi Sheila Shantha Nair, I.A.S., Managing Director of Tamil Nadu Poultry Development Corporation, held on 10th of August 1979.

The various associations were in full bloom through out the year and provided ample opportunities for the students to exhibit their hidden talents and develop their dormant personality, enabling them to face the realities of life with self-confidence. A number of individual as well as team prizes were won by our students in various inter-collegiate contests.

CONVOCATION: About 180 graduates received their diplomas at the Convocation, arranged in our College on 29th November 1979 from the hands of Kulapathi Sri Balakrishna Joshi - an ideal teacher and a reputed educationist. In his keynote address, Sri Joshi stressed the importance of maintaining our traditional heritage and cultural values.

SPORTS AND GAMES: Our students have proved their worth in a wide range of Sports activities. Our athletes represented the Chingleput District at the Inter-District Sports festival held at Salem. At the State level, our students played in Ball-Badminton, Basket Ball and Hockey Teams. Further, our students have been selected to represent the Madras University in Hockey, Ball Badminton and Cricket at the Inter-University Tournaments. The activities of the

Sports Association for the year 1979-80 ended with the Twelfth Annual Sports Meet held on 4th March 1980 with Thiru A. C. Saldana - Collector of Customs as the Chief Guest.

With the completion of our Tennis Court, we are proud that facilities for all major games have been provided. We fervently hope that our young players and budding-energetic athletes would avail themselves of the opportunities offered to them in the best possible manner.

Last, but not the least, our College Staff team has emerged runners up in the City Colleges Staff tournament in Ball-Badminton and Table Tennis which clearly proves the enthusiasm and Spirit evinced by our staff members in Sports and Games

CONCLUDING REMARKS: I will be failing in my duty if I do not end this report with a note of thanks giving. At the very outset I express my heartfelt thanks to our distinguished Chief Guest - Thiru Y. P. Ramachandran for having made this function a grand success. I express my sincere thanks to our Respected Chairman and the members of the Managing Committee for their valuable guidance and continuous support extended to me in the discharge of my duties as Head of the Institution. I am extremely thankful to my staff for all their services in sharing my administrative responsibilities.

I profusely thank my non-teaching staff for the silent and faithful service in the smooth running of the College; I must express my deep sense of appreciation of my students for their exemplary behaviour and spirit of service displayed by them on all occasions. I am indeed thankful to The Mrs. Madharam Narayanan Charitable Trust and all other well-wishers of the College for their continuous financial help to our needy and deserving students. I thank all parents and guests who have honoured us with their presence to-day. I thank one and all.

UNION DIARY 1979-80

<i>Union President</i>	... Smt. Thangam Seshan
<i>Vice-President</i>	... Mrs. Jayalakshmi Subramaniam
<i>Student President</i>	... Mrs. Chandra, (III B. A. Eco.)
<i>Student Secretary</i>	... Miss. P. M. Jamuna

ENGLISH ASSOCIATION

<i>Vice-President</i>	... Miss. V. Muthulakshmi
<i>Secretary</i>	... Grace Florence, III B. A. Litt.

TAMIL ASSOCIATION

<i>Vice-President</i>	... Mrs. S. Nimmi
<i>Secretary</i>	... C. Pramila II B. Sc., Chemistry

HINDI ASSOCIATION

<i>Vice-President</i>	... Mrs. Jayalakshmi Subramanian
<i>Secretary</i>	... Asha C. Gupta, II B. A. Eco.

SANSKRIT ASSOCIATION

<i>Vice-President</i>	... Miss A. Uma
<i>Secretary</i>	... Selvi

MATHEMATICS ASSOCIATION

<i>Vice-President</i>	... Miss. V. R. Janaki
<i>Secretary</i>	... C. N. Manjula, II B. Sc. Maths.

CHEMISTRY ASSOCIATION

<i>Vice-President</i>	... Mrs. Parvathy Gopalan
<i>Secretary</i>	... Prabhavathy, II B. Sc. Chemistry

PHYSICS ASSOCIATION

Vice-President ... Mrs. Rajalakshmi
Secretary ... S. Bhuma, I B. Sc. Physics

BOTANY ASSOCIATION

Vice-President ... Mrs. R. Sitalakshmi
Secretary ... M. Sridevi, I B. Sc. Botany

ECONOMICS ASSOCIATION

Vice-President ... Miss. Latha Rangachari
Secretary ... N. Rajalakshmi, III B. A. Eco.

HISTORY ASSOCIATION

Vice-President ... Miss. Baljit Kaur.
Secretary ... Keerti Davey, I B. A. History

Commerce Association

Vice-President ... Miss Chandravathy
Secretary ... S. Madhumala, III B. Com.

Games Association

Vice-President ... Mrs. Radhamma
Secretary ... H. Saraswathi, II B. A. Eco.
Joint Secretary ... Lina Gopi, II B. A. History

Planning Forum

Vice-President ... T. V. Jayalakshmi
Secretary ... R. Mythrayi, III B. A. Eco.
Joint Secretary ... K. G. Shambavi, II B. A. Litt.

Fine Arts Association

Vice-President ... Miss. A. Uma
Secretary ... B. Harini, II B. A. Litt.

IV

NSS I Unit Programme Officers.

Mrs. Rukmani of Economics Department and Assistant Programme Officer.
Miss. Sumitra of Commerce Department.
Secretary - C. Dinamani II B. A. Economics.

II Unit

Programme Officers—Mrs. Indira of Tamil Department
Asst. Programme Officer—Miss. Renuka of Physics Department
Secretary—G. Meena, II B.Sc. Maths.

COLLEGE UNION ACTIVITIES

AUGUST 10th : Inaugural by Miss. Santha Sheila Nair, I.A.S. Managing Director of Tamil Nadu Poultry Development Corporation. She spoke on Women's Liberation and students and politics.

AUGUST 22nd : Inauguration of Sanskrit Association by Shri N. C. Krishnan, F. C. A., He spoke on the greatness of Sanskrit

SEPTEMBER 3rd to 7th : NSS week
Seminar on Adult Education—Inaugurated by Dr. V. Nagarajan

SEPTEMBER 20th : Muthamizh Vizha Commences. Pattimandram with Dr. M. Sundaram as the moderator

SEPTEMBER 21th : Forenoon, "Karutharangam"
President Smt. Thangam Seshan,
Chief speakers: Dr. R. Srinivasan,
Thiru Gangaamaran,
Thiru Rajagopalan.

V

Our University Rank - Holders

Subject	Name and Class	Rank
1. SANSKRIT	V. Uma, III B. A. Litt	III
	S. Vedha, III B. Sc. Maths	V
	R. Revathy, III Eco.	VIII
	P. K. U. Rani, III B. Sc. Maths	X
2. HINDI	Amita Alu, III B. A. Eco.	I
	S. Pushpa, III B. Sc. Maths	II
	V. Nalini, III B. A. Eco.	IV
	J. Lakshmi, III B. A. Eco.	VII
3. ENGLISH	S. Pushpa, III B. Sc. Maths	II
4. HISTORY	Sudhamathy	III
	Maliga	IV
	Bama	V
	Bama	I
	A. Chitra	I
5. MATHS	S. Mythili	III
	K. Jayashree	VII
	S. Vijaya	VIII
		VIII
		VIII

ANCILLARY ECONOMICS &
HISTORY OF TAMILNADU

VIII

Miss. Shantha Sheila Nair I. A. S. Addressing the students

Union Office Bearers

12. Meenshi Ammal Memorial Prize for Proficiency in III Commerce.	T. Hemalatha	III B.Com.
13. V. S. Menon Memorial Prize for B.Sc. [Maths] Anc. Physics	D. Prabha	III [Maths]
14. Dr V.C Menon Memorial Prize for B.Sc. [Maths] Anc. Statistics	A. Chitra, B.Sc.	
15. B A. History- Anc. I Gen. Eco.	P. R. Vijaya	III B.A. [History]
16. B.A. History-Anc. II Hist. of Tamil Nadu.	M. Valli Kannu	III [History]
17. B.A. Economics - Anc. I History	K. Vasanthi	III Eco.
18. Anc. II -Modern Economic Development.	K. Vasanthi	III Eco.
19. B.A. Economics. Anc. I Commerce	P. Ambujalakshmi	III Eco.
20. Anc. II Statistics	P. V. Usha	III Eco.
21. Dr. [Mrs.] Nirmala Alavandar Prize for B.A. English Litt. Anc. I Social History of England and Hist. of Literature	S. Chaya Devi	III Lit.
22. Anc. II Literary forms and Linguistics	V. Malathy	III Lit.
23. Dr. [Mrs.] Nirmala Alavandar Prize for B. Com. Part B-Economic Analysis	Hema Jagdish	B.A.
24. Part B-Economic Development	T. Hemalatha	III B Com.
25. Part B-Statistics	T. Hemalatha	III B.Com.
	S. Madhumala	III B.Com.

Prize for Proficiency in Parts I and II University Examinations

26. Part I Tamil	D. Prabha	III Maths
27. Sri Shankarlal Jain Prize for Part I Hindi	Ameeta Alu	III Ecos
28. Part I Sanskrit	V. Uma	III Litt
29. Part B - General Commercial knowledge	S. Madhumala	III B.Com.

X

30. Part II English [B A., B.Sc.]	S. Pushpa	III Maths
31. Part II English [B.Com]	S. Madhumala	III B.Com.
32. Sankari Memorial Medal Special Prize for Sanskrit [College Erams]	S. Vedha	III Maths
33. Gita Recitation I Prize	K. Geetha Bhanu	II B.Com
34. I Prize	K. Geetha	II Hist
35. Essay writing in English I Prize	S. Pushpa	III Maths.
36. I Prize	S. Chayadevi	III Litt.
37. Creative writing in Eng Short Story I Prize	P. M. Jamuna	II Litt.
38. II Prize	K. G. Shambavi	II Litt.
	P. M. Vanaja	I Litt.
39. Debate in English I Prize	S. Pushpa	III Maths
40. II Prize	B. Umashankri	I Ecom.
41. Consolation Prize	P. M. Jamuna	II Litt.
	V. Lalitha.	I Litt.
42. Creative writing in English Poetry I Prize	S. Jeyanthi	II Litt.
43. II Prize	K. Nirmala	III Litt.
44. Dumb charade I Prize	R. S. Chitra	III Litt.
	K. G. Shambavi	II „
	S. Chaya Devi	II „
45. II Prize	R. Renuka	III „
	K. Urmila Rani	II B.Com.
	B. Uma Shankari	I Eco.
46. Rolling cups for Dramatic-Competitions in Eng. I Prize		III B. Com
47. II Prize		I II Maths
48. Individual Prizes I Prizes	A. Jayanthi Srinivasan	II B Com
49. II Prize	T. Uma	III B.Com
	Grace Florence, A	III Litt.
50. Poetry Reading [Eng] I Prize	K. G. Shambavi	II B.A. Litt.

XI

12th ANNUAL SPORTS MEET REPORT.

Respected Chief Guest, revered Chairman and members of the Managing Committee, learned Principal, dear Collegues, and students.

I deem it my privilege this evening to present the report of the activities in the field of Physical Education for the year, at this twelfth Annual Sports Meet. I am happy to say that it has been another year of general improvement with games activities.

At the matches conducted by the womens Intercollegiate Athletic Association's tournaments, in Ball-badminton, our college emerged the runners-up. At the Police meet this year, Our Ball-badminton team attached the winners title. At the Stanley Sports Festival, again, our team just missed runners up position and finished 3rd.

At the W. I. A. A. Cricket matches our team reached the semifinals. In Volley Ball also, our team finished 3rd losing a keenly contested semifinal against Queen Mary's College.

At the University level more players won honours for the College this year. Three of our Hockey Players Selvi Chitra and M. Padmaja of Final year Economics and P. Alphonsa of II year History have been selected to the University Hockey team. In

Ball-batminton Selvi Chitra and R. Hema of II year English Literature represented the University. Selvi L. Alamelu of Final year Mathematics was a member of the Madras University Cricket team which won the Inter-University tournaments.

Three of our students Grace Florance of Final year B. A. English Literature, Selvi Rani of II year History and Selvi Gayathri of I B. Com., represented Chingleput District at the Inter District Pongal Sports Festival held at Salem.

More of our players have played for the State this year. In Basket Ball Selvi C. Sasikala of Final year B. Com., was selected to the State team. In Ball Badminton Selvi Chitra got a "promising player award" at the State level tournaments. In Hockey Selvi S. Chitra, Selvi Padmaja and Selvi Alphonsa represented the State in the 5th National Women's Festival tournaments conducted at Jabalpure

We have just now got our tennis court ready with this, facilities for all major games have been provided for the students.

The members of the staff also showed keen interest in games. The College staff teams emerged runnership of the city colleges staff tournaments in Ball-badminton and Table Tennis

UNIVERSITY PLAYERS

Sasikala, III B. Com.

Alamelu, III Maths

S Chitra, III Eco.

UNIVERSITY PLAYERS

Miss. Padmaja, III B. A. Eco.

Miss. Alphonsa Vasanthi, II History

Miss. Hema, II Litt.

THE LITERARY FESTIVAL CONDUCTED UNDER THE AUSPICES OF: THE ENGLISH ASSOCIATION

There was an air of excitement and expectation among the staff and students of the college and, no wonder, for it was the beginning of the Literary Festival. Eagerly the students watched the programme of items-on the notice board-and gasp they did. For they were in a dilemma-What to choose from among this large variety of items-Debate and Poetry Reading for the "silver tongued"-Essay writing for those of serious bent-Poetry writing and short story writing for the budding poets and novelists -Dramatics for histrionic talents-Dumb charades - for the best fun.

The dates were so arranged that the students may participate in as many items as possible and they responded with the greatest enthusiasm.

Dr. Indra, of the English Department-University of Madras, gave a very interesting talk on "Sense of Values" for the student of Literature".

As a special item, we had Shri T. S. Narayanaswami of the Madras Doordarshan to address the students; he conducted a highly entertaining and enlightening Quiz Programme that was greatly enjoyed by the staff and students.

The final was the Dramatic Competition. The students presented a variety of plays ranging from pure farce to serious plays like "The Glass Menagerie". But even all happy things must have an end; the festival came to a close.. yet we are happy to say that we are looking forward to wonderful times in the Festivals of the future years.

REPORT ON NATIONAL SERVICE SCHEME

Mrs. T. RUKMANI &
Mrs. S. INDRA

With the two units of our College the activities started for the third year with more enthusiasm. Cleaning the surrounding areas was the first activity undertaken by the students. Chlorination of wells, removal of unwanted vegetation and eradication of mosquitoes etc. were done.

The scope of our adult education programme also has extended with the inclusion of two more centres namely the C.L.C. Colony and the Chamber's colony with the celebration of the first anniversary of our N.A.E.P. launched on October 2nd 1978. We have marked this success by conducting a seminar on the same.

We render our services to the General Hospital and the Pallavan Transport Corporation's hospital, Chromepet. The students help the hospital authorities by regulating the queues, issuing O.P. chits and guiding the patients. We have extended our services to the T.B. Hospital at Tambaram Sanatorium and the Health Centre at Mambalam, this year.

Since "Charity begins at home", we have helped the college authorities to collect funds for our old students, whose eyes were transplanted recently. We help the blind girls of the secondary grade teachers training school at Pallavaram by writing notes and examinations for them, we help the Children at Pallipattu Seva Samajam in their difficult lessons.

N.S.S. week was celebrated with a seminar on N.A.E.P. on the first day with Dr. Nagarajan, Professor in the Department of Adult

and continuing Education presided over the function., Eminent scholars like Mr. Selvaraj Professor of the Department of Tamil, Madras Christian College, Mr. Anna Natarajan, Head Master of the Government Higher Secondary School, Chromepet, addressed our students. We had the happy occasion of listening to the speeches of Thirumathi Rajam Krishnan and Mrs. G. etha Rajan. Our students were lucky to share their thoughts with Thiru Ratna Natarajan, National Service Scheme co-ordinator, University of Madras, Thiru Ranganathan, N.S.S. co-ordinator, Madras School of Social work and Dr. Rangaswamy, Superintendent T.B. Hospital, Tambaram Sanatorium.

The autumn camp was conducted by our N.S.S. units year at Nemilicherry for a period of 10 days from 21-9-1979 to 30-9-1979 both days inclusive. We had adopted the C.L.C. Colony, a slum near chromepet and the village Nemilicherry for our camp activities.

The campers were mainly engaged in laying and constructing roads and a drainage which helped in eradicating the unhygienic atmosphere prevalent in those localities. The Students conducted games for the children, Kolam competition for the women and distributed prizes to the winners. Cleaning of a temple was also done by the students.

Independence Day and Republic Day were celebrated by our College N.S.S. volunteers. We wish the N.S.S. wing of our College to do its best to the society in the forthcoming years.

ACTIVITIES OF THE BOTANY ASSOCIATION

REPORT 1979-80

- 5-10-79: 30 Students were taken to the snake park and wild life sanctuary at Guindy in connection with the wild life week celebration.
- 25-10-79: Two I year Botany Students participated in the discussion organised by COSIP - ULP held in the University Centenary building.
- 31- 1-80: Inaugural meeting of the association Dr. Dhayanandhan M.Sc., PHD. spoke on the topic - "our plants why conserve them".
- 8- 2-80: Two Students were deputed to participate in the essay competition at district level held at Rajeswari Vedachalam Govt. Arts College, Chingleput—"Tree planting preserves forest wealth"—was the topic for the competition.

MATHS ASSOCIATION REPORT.

Under the auspices of the Mathematics and Statistics Association a meeting was held on 9-11-79. The meeting started with Selvi C. N. Manjula, Secretary of the Association welcoming the Chief Guest, Dr. S. S. Lakshmi of Loyola College. Dr. S. Lakshmi gave an interesting and informative speech on "Infinite Sets" Selvi Jamuna Secretary of the Union Proposed the vote of thanks.

PLANNING FORUM REPORT

The IYC gave ample opportunity to the Forum to celebrate the 'Child Week' during November 1979 in connection with the Children's Day. The Forum organised a week's celebrations inviting children from schools between Tambaram and Pallavaram to participate in the junior and senior levels contests held in an campus in painting, dancing, singing, debating, recitation and sports. The response was tremendous and their participation beyond one's expecta-

tion. Thanks to the teachers who shepherded their students, the events were conducted without a hitch, beginning with the inaugural, the President being Tmt. Sushila Dalmia, our College Correspondent and Professor Nannan of Tamil Department Presidency College as the Chief Guest. The valedictory address was delivered by our Principal, Tmt. D. Thangam Seshan, who distributed the prizes to the winners. Our congratulations to the winners!

□ □

PHYSICS ASSOCIATION REPORT

Under the auspices of the physics Association a meeting was held on 2-1-1980. Dr. G. Rengarajan, Assistant Professor of Low Temperature Physics I. I. T. Madras presided over the function. The meeting commenced with the College prayer sung by the students. Miss S. Booma, Secretary of the association welcomed the chief guset. This was followed by the reading of the report. Dr G. Rengarajan gave an enlightening lecture on super conductivity. The meeting concluded with the national anthem.

"CONQUEST OF HAPPINESS"

S. CHAYA DEVI

III B.A. Lit.

Human happiness is not something out of each. If man endeavours and works determinedly, there is nothing which he cannot do or achieve. Nothing is difficult if man starts doing, but ofcourse with great zeal and enthusiasm. God has created a large beautiful, unique, universe for the sake of man. He has provided man with all the comfort and pleasure. But there is always the other side. Nothing is one sided. It is for man to be thankful to the good and the bad peace or war.

The universe has both good and evil. Only when there is light there is shadow. One cannot be separated from the other. Similarly good and evil are inseparable like the siam twins. It is man's capacity to do the right thing. God has endeavoured to reason the special or extra advantages that is denied to other creatures. Undoubtedly man is a better creature than but God.

Man's happiness is not a matter of blessed only due to his selection. It is his behaviour and selection. He must be responsible for his actions. If he is unprincipled we brand him as bad, and if he conducts himself properly we praise him to be a good noble man. A man needs none to blame him but himself. If he is not to be accepted, that the control of man is shaped by the society which he lives in.

John Milton in his 'Paradise Lost' has said: "It is the fault of our own self; that makes a heaven a hell and a hell a heaven out of a hell". It is true that it is man's decision that blesses him with happiness or mars his peace.

But what we choose, that man or bless the sum of human kindness". To cite an example, the present world which is present world the struggle of technology. It is not strong to have destroyed the world. The only forces the nuclear-atomic power. In one way it is highly constructed. It marks the development of the man's intelligence - the scientific advancement. It is going to be something, but it is to be applauded.

It is not what we have but what we use? More than bless human happiness. More than destruction - is a deduction. It is his hands to use and discard. Russell's essays in 'Out of wisdom' has pointed out the disadvantages of the nuclear arms and he has precisely given 'the limits of human power'. Man is superior and has conquered nature to certain extent. But he is not omniscient. In the extract 'World Government' he has stated the defects of the atomic weapons its destructive quality. He repeats himself in pleading mankind to use it after thinking, reasoning. He shows the path between war and peace for man to use and establish a government. It is not an Utopian dream. It is a process not even though depends on what we use. It is to completely grow such governments. But in certain instances we must use it. All matters that we have and what we have.

Coming to the next "What we choose is more important than what we see". Today world is such that there is little good in it left. Allover the world there are more bad corrupting things that exist and it is a pessimistic environment. Copying the

It is an apt quotation. It is not what we have but what we use. Not what we

cinema posters and covers of the books and other magazines corrupt men. But it is to be remembered, that each man is bestowed with mind (reasoning) which should rule over his heart or the hot passions and temptations and lead him to the right path. What we choose matters again and not what we see. The world in full of things to be seen. Man need not be horses with blink to cover or refrain from looking around him. God has given man eyes only to enjoy and relish, but he has also given us the reasoning power to choose between the right and the wrong; the good and the evil.

'Ignorance is bliss' is an old saying. But 'Ignorance is not bliss'. It is worse to abstain from the things we fear that is bad, only because we fear. It is better to

know things of the world and it is greater credit to know all and choose good. It is not a task to be good and is of less credit, when one is in a good company and amidst good. It is a 'Himalayan achievement' to be and maintain goodness and virtue even when is encircled by bad company. Vivekananda has said that it is greater criterion to know all the things the world and to renounce bad and practice good.

There is no doubt about the fact that human happiness is in the hands of man himself. There is no external force which acts on him more that what he does to himself. Man is the sole proprietor of himself and none others. It is his 'Using' and 'Choosing' that mars or blesses his life.

A Shakespearean Letter

C. N. MANJULA,
B. Sc., II Year.

Dear Hamlet,

Last night I saw "A Midsummer Night's Dream" in which I saw "The Two Gentleman of Verona" One of them being The Merchant of Venice talking about "The Tempest" which took place on the "Twelfth Night" after the death of 'Richard II'.

Later 'Macbeth' related 'The Winter's Tale' which is "A Comedy of Errors" in which there is The taming of the shrew".

An important piece of news is that 'Julius Caesar' has declared war on King dnar 'and Romeo and Juliet' have discovered that "Love's Labour Lost". The weather is "As you like it".

Please convey my greetings to "Cymbline" and Timon of Athens.
I remain,

Yours Sincerely,
"OTHELLO"

ON CHOOSING A HUSBAND

MYTHILI MADHURABHARATHULA
II B.Sc. (Maths.)

"Is it not high time you got your precious daughter married", I heard grandmother muttering to herself but intended for my mother's ears. That was the first time my conscious mind registered the thought of marriage. I was just over fifteen then. Since then I have never been allowed to forget the fact that I am a girl to be married off at the earliest opportunity.

Well, getting married is no problem. Spend a minimum of Rs. 20,000 and one can be married with all paraphernalia that usually follow a marriage. But there can be no marriage without a groom (for a girl of course) and this is where I came up with all sorts of problems. One may not believe, but a girl does not have much say where choosing of her husband is concerned. More so, when she has a grandmother like mine. I am the apple of her eye and nothing is too good for me in her view.

Thanks to the progress of time, technology and science, we have such a wide range to choose from—doctors, engineers, executives, chartered accountants, cost accountants, company secretaries, contractors, businessmen and so on and so forth. And what's more they are all available at prices to suit everyone's pocket. The status naturally varies according to the price quoted.

The price does not pose a problem to my father, only the choice. My grandmother is of the strongest opinion that only a doctor (a foreign returned one of course) should adorn my life. "It is so assuring to have one at home ready on hand, what with my arthritis", she declared. My feeble, "but Granny, he will not be here," went unheeded.

My father was not impressed. His ideal son-in-law is a chartered accountant. "This, is the only profession which has a future" he professed. "What with the tax laws growing complicated year after year, there is no future for doctors in India. People simply don't need them any more." (Perhaps people will never take ill in India hereafter). But of course, my mother had to have an entirely different opinion. "Chartered accountants do not have any status," she pointed out. "There is nothing so grand as being an executive's wife", was her statement. She is a company executive's daughter.

As for me, I have read enough Mills & Boon romances to dream of a tall, dark and handsome business tycoon owning houses all over Europe and with a summer palace in Ooty. What is more romantic than he and I falling in love, getting married in Paris (Parry?) and honeymooning in Greece. Oh! stranger Where art thou?

IN TORMENT

If you talk too much,
They say you are a 'bug';
But, if you always keep quiet,
Then they call you a 'snob'.

If you talk not too much,
You become a 'moody';
But, if you're not too quiet,
Then you're a "proudy".

If you ever keep smiling,
You're known as cheap;
If you don't smile at all,
You are rather rude.

If you easily get wild,
You're quite ill-tempered;
But, if you never go wild,
You're too cold-headed.

When you take some liberty,
'Mind your business' is the retort;
And if you take none at all,
'Very indifferent' is the comment.

In case you are frank,
You become an arrogant;
If you are never frank,
You're branded a hypocrite.

If you are very smart,
They don't like a bit of you;
If you are not at all smart,
They take every bit of you.

The world is like this, you know,
And in torment are we two;
But, I too really don't know
What we both can really do.

S. CHITRA
III B.A. Eco.

THE MAGIC OF MATHS

C. N. MANJULA
B. Sc. II Year (Maths)

A girl, student of mathematics, was running towards a bus stand about a furlong away from that spot. A boy on a cycle met, her coming from behind.

Boy: Will you please sit on my cycle so that you may reach the bus, I fear you cannot reach in time, despite your running.

Girl: No thank you, it is impossible.

Boy: Why Madam, if you suppose me to be your brother.

Girl: My supposition can be proved wrong. Why should I take a risk?

Boy: Oh! I can prove it right. Suppose your brother is represented by $\cos O$ and I by $\sin O$ from my knowledge of trigonometry,
 $\cos^2 O + \sin^2 O = 1$.

Therefore it is proved that your brother and I have the same human spirit.

Girl: But your angle of inclination is different. This proof will not hold good. Hence your supposition is wrong.

In the meantime the bus started and went away.

Boy: Now please miss, come and sit down on the carrier if you wish to reach your college in time.

As there was much time for the arrival of the next bus, the girl sat on the cycle, though unwillingly. About half the distance passed in silence. It seemed he had solved the question.

Girl: I fear your cycle free wheel has failed.

Boy: Why? It is going 100% correct.

Girl: You see, you are applying your force in paddling the cycle, but there is no acceleration in the speed. I have calculated

exactly in the last 5 minutes. You know that by Newton's Law of Motion.

Force = Mass \times acceleration.

As acceleration is zero.

Therefore, $F = M \times A = 0$

that is Force is zero.

And since you are applying your force, the free wheel must have failed.

Boy: You precious little thing, you are weak in physics. My force is equal and opposite to the force of friction between the cycle and ground. Therefore there is no acceleration.

Girl: I am sorry, I have not yet read friction.

Then they reached the college gate. The girl got down and started walking towards her class room.

Boy: What an uncivil girl you are! I have carried you for a distance of 3 miles and you did not even thank me.

Girl: Thank for what? Dear brother you have done no work for me at all.

Boy: How is it? You silly girl!

Girl: Don't be angry. I can prove it. The weight of my body was acted upon by gravity only and you moved it in a horizontal plane applying the force horizontally. Therefore as you know,

Work = Force \times $\cos O \times$ distance

And Since $O = 90^\circ$

$\cos 90^\circ = 0$

Therefore work = 0

So you have done no work for me.

The boy felt ashamed and went away. \square

THE WORLD IS LOVE

"I decline to accept the end of man,

Man is man, enduring immortal." a song sung by a noble laureate Faulkner came into reality now. Looking at the world from here seems to be chaotic, turbulent, war-torn which is being rocked from time to time by the big powers and the spectre of doom stands grinning before humanity. Age of chivalry has gone. Autocrats have enslaved men. Dictators have regimented men in various foreign small nations. Detente which is vital for all people and states has been maintained only in "Lip Service." Is there any real security in this "Beautiful but illusive dream known as DETENTE? Certainly not. Russia and U. S. A. which are never directly fought each other in a war, are infact been ALLIES in war in order to spread their ideals. Do not they are "APPETITIES OF THE MERCHANTS OF DEATH." Who are foes, with blood-thirsty in their eyes and responsible for world disorder? Needless to say that these are the powers which are responsible for the terms like "Balance of power which is really Balance of Terror" and "Jerusalem is a city of confrontation and not of peace."

To day we are in the intolerable paradox of a world data clysmic collision course. All are talking peace must come, but nobody brings them. How many peace-loving conferences with desert-hopping exchanges at Helsinki, Geneva, Rombuillet? These summit meetings always yield a great deal in words, without positive actions. These summit meetings are no more that pompous lullabies to hoodwink peace loving community. They have been "much ado about nothing." Military alliances such as NATO, CENTO are only creators of war in the middle East, South East Asia, which has taken a toll of 2 million innocent people. UNO is no more a beacon of hope for the

bewildered humanity. Russell aptly asserted it as a "Stage where actors and actresses come to make loud-mock speeches and depart." Food has become a political weapon in the hands of big powers. Dr. Kissinger who has styled himself as Peacemaker by his subtle diplomacy, has now coined a new term "KISSINGER WAR" which has created a war to cloud over Angola. Notorious activities of C. I. A. has not Neglected Bangladesh too. Selfishness of these tyrants made our Indian Ocean as a zone of terror insted of peace. They poison all they touch and make all the achievements dead. Rhodesia is not without war. Recently China's aggression over Vietnam. Any corner of the Globe is being wedded to this war which makes our beauty world as a naughty one by creating knotty problems. So these powers are tigers indiguisse of cows today.

So "Detente" has been replaced by its alternative namely Cold War. It has been turned out to be a licence to fish in troubled waters which can be confirmed by our own vision upon dailies, and on the assertion of Soviet Party-leader Mr. Brezhnev. "Communist parties in Western Europe should use force if need be. Knowledge opposes injustice on human beings only in words. Peace which seems to be unattainable must be reversed which is in the hands of these gaint countries who rule the world really. They must live in deeds, by adopting give and take policy, panchsheel, and non-alignment policy etc. Prime task today is to bring peace which can be done by whipping our hypocrisy, betting our blood thirsty, jealousy, and by making detente and the current transition as fruitful one as well as beneficial one. If not we have to embrace the effect of late Kennedy's voice.

"Mankind must put an end to war or war will Put an end to Mankind." □

K. VIJAYALAKSHMI
(II B.A. History)

He stooped to Conquer

V. HEMANALINI
III English Litt.

"The older generation in this country is bitter, confused and uprooted. One cannot and should not forget that the aged have made their own contribution to society. They should not be thrown as the scrap heap, like bits of discarded clothing"—Ramesh was bellowing from the platform.

The gathered crowd was wondering - His father must have been a lucky person to have such a considerate and a sincere son.

Ramesh went home in his "Premier Padmini" - The ivory coloured, one storeyed rectangular structure is situated in almost ideal surroundings, far away from the in and bustle of the maddening crowd. The house is surrounded by beautiful garden where we find the young wind singing with peculiar power. Such a song it sings, such a tale it tells, such a fragrance it bears that the spirit of man is wasted away upon it. The wind sings a magical, soaring melody that catches up his heart and bears it heaven words. But there is one soul inside the house which is not able to enjoy the beauty of the garden, who is disgusted with the life. Inside the house the radio was hooting in the highest pitch while the old man was groaning in the lowest pitch.

Ramesh entered the house shouting - "What happened to you old man? Can't you keep quiet? Infact I detest coming home because of you old man". He was shouting at his father. Suresh his bosom friend, entering the house, was shocked to hear the words of Ramesh. But Ramesh changed the tone of his voice and said to Suresh - "See here Suresh! he is reluctant to go to the dispensary. What am I to do if he is sick?".

Suresh understanding the situation and understanding the sufferings meted out to him by his son that are reflected in the eyes of Ramesh's Father asked him - "Why is it uncle? Come on. I will take you to the doctor". Immediately on hearing this he got ready, muffling his head. It was a great relief for Ramesh and also for poor old man from the hell. He started saying:- "I know well Suresh! that it is improper to tell bad about my own son, who is your dear friend. But I can no longer endure my depressed feelings, as an English Professor when I was teaching 'King Lear' to my student, I myself did not realise the deep sorrow of Lear who was tortured by his iniquitous and ingrate daughters. But having experienced everything, only now I feel his plight. I don't know what I failed to teach my son. Now death alone can redeem me from my present position. But even God wants to play his own joke with me. We are ones who give bread to the nation and yet in our turn we have to beg for our bread.

"Uncle, I feel rather sorry for you. I will ask Ramesh to treat you nicely at best hereafter". That was the only consolation Suresh was able to give.

"I am unable to do anything now. If I had strength I would have atleast tried for some part time jobs, so that I might earn a living and feel independent".

How come Ramesh has forgotten that he will eventually take the place of his unfortunate parent when he grows old. What Can I do now - asked Suresh to himself.

Next morning when he went to Ramesh's house there was a change. As he entered,

Ramesh came out with swollen eyes - grieving for the death of his father. The poor old man did not want to give any more trouble to his son. His heart's desire-death finally embraced him. "What happened to him Ramesh? Ramesh burst into tears and said "He - had - taken - I believe - the sleeping pills". The bottle with sleeping pills conveyed everything. Had Ramesh kept it in the cupboard by mistake or deliberately to do away with the old man. Uncle is not such a Coward to take pills to put an end to his life - believed Suresh.

The swallow-tails of the garden flit about the flowers and the orange-tips dance along the hedge-rows that divide the meadows. Suresh was not able to understand the intricate structure of the sympathy and he was not able to listen to the magic of the music, with all its tunes, motifs, movements, harmonies and melodies; but he was able to feel the greatness, the grief, the solemnity and the triumphant joy of the featured things in doing good both to Ramesh and his father.

MOD RIDDLES

1. Why did Tipper go shopping with a ladder?
2. What kind of house weighs the least?
3. What swimmer could jump in the water and not get his hair wet?
4. What is a bull called when it is sleeping?
5. What word is pronounced wrong even by one best scholars?
6. What do you call a man who is always wiring for money?
7. What is it that dances in the yard after it is dead?
8. What goes on and on and has an eye in the middle?
9. What birds lift the heaviest weights?

1. Because the prices were high.
2. A light house.
3. A bald swimmer.
4. Bulldozer.

5. The word "Wrong".
6. An electrician.
7. A fallen leaf.
8. An onion.
9. The crane.

Mod Answer

On Worshipping God

S. PUSHPA
III Maths

PRIZE WINNING ESSAY

They who worship God out of fear would worship the devil too if he appears:—

Any outcome of fear is detestable. Deeds done out of fear reveal lack of enthusiasm interest and wholeheartedness. Predominance of fear masks other noble traits and hence the reactions governed by fear reveal bitterness tension and anxiety.

Whenever, anyone does something out of fear for a higher authority be it human or divine he does not put his heart and soul into it. His restlessness to finish the task will be more than his desire to do well. Most often the desire to do well will be nonexistent and the escapist attitude will rule him.

The same analogy applies to the not so pious act of worshipping God out of fear. Fear of God is very essential and needless to say useful at times. Were it not for this fear man would indulge in crimes more heinous than the ones he commits today. To a large extent fear for God can control evil deeds which even the otherwise pious souls might be tempted to perpetrate. In today's competitive world, the passion to surpass others in material possessions is very common. And it is extremely difficult to prevent ill thoughts about others from clouding one's mind. Not many are free from jealousy, greed and other allied evils. But since for most people fear of God comes more naturally than love for Him, it is seen that these ruinous feelings do not proceed beyond the stage of one's thinking i.e. they lay dormant in human hearts and the conscience ensures that these thoughts do not exhibit themselves in actions. Here one finds that it is fear of God which controls evil actions.

Therefore worshipping God out of fear is not utterly useless in that, it helps weaklings to control atleast their evil deeds if not their evil thoughts. Purity in thought word and deed should be one's motto. And fear for the Almighty ensures atleast purity in deeds.

But it is well known that fear cannot have its hold on anyone for long. Fear is an imposed feeling and hence not lasting. Love is eternal and is crowned with better success. If one can worship God out of love, he can lead a very peaceful life.

The fear psychology will compel man to bend down before any one who commands power, anyone who is capable of punishing others. Therefore, one whose head is ruled by fear not only fears God but fears even the devil. Therefore he is at the mercy of the devil, for the devil wields power. And one who does not cultivate love for God is likely to be exploited by the devil. If one's feeling towards God is only that of fear, it is an unhealthy relationship. Fear cannot bridge the gap between man and God. To release oneself from the devil's hold which should be one's desire one should have a healthy relationship of love affection and respect for God. Love can turn even the sun and the moon. There is nothing in the world beyond the reach of love, no power not susceptible to genuine love. If one can worship God only out of fear he cannot command the love of God and so cannot hope that God will come to his rescue when he is being used by evil minded creatures. In such a crisis the man with no confidence in God will have to bow down before the worst sinner, he himself being one. In other words he will be left with no other alternative and will prefer to succumb to fear.

Fear for God can be the beginning of wisdom but fear for the devil spells nothing but unadulterated ruin.

Belief in God and fear for Him are easy to cultivate. That is not at all. Fear can help one to control one's deeds but not one's thoughts as said earlier. But ultimately it is not what we do but what we are that matters. And our thoughts make us what we do but what we are. This is an indication that it is one love and devotion for God that can pave the way

for man's solvation.

Fear can act as a deterrent momentarily but it cannot ensure the purity of one's heart. And blemished hearts will have no courage to face the devil. Love for God purges one's heart of all evils and is a bulwark of strength and courage helping one to hold his head high even before the devil however powerful may be. And hence the saying, 'Those who worship God out of fear would worship the devil too if he appear.'

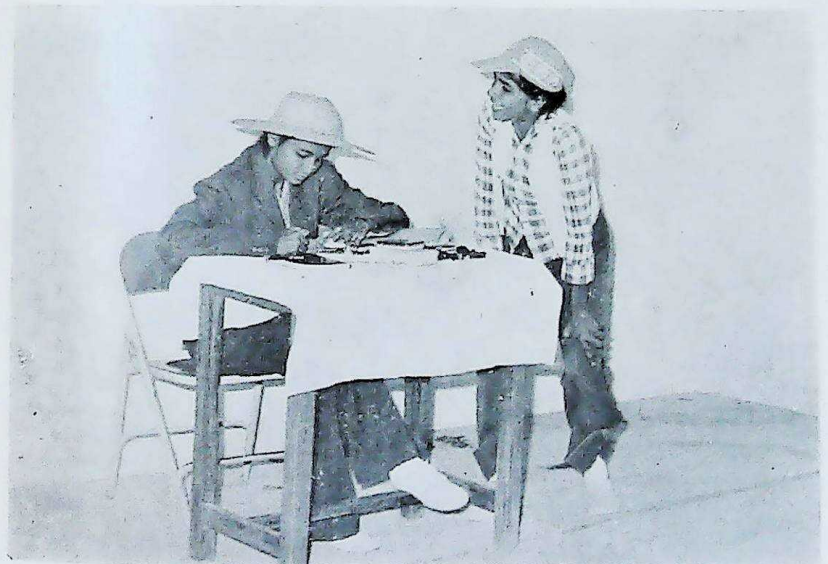
Without You

My rosebud of life breathed its last before a dewdrop would glisten
My life itself extinguished, the body a mechanized piece ;
My song of life fizzled out before it could be tuned on ;
My life henceforth, an elegy on your immortal graveyard.
My gentle breeze of life paralyzed before an elegant ruffle.
My life, a sweet saga, a romantic ideal but strangled.
No artist can colour ; No poet can sing ;
Nor any sculptor can carve
My surrealistic dreams that I cherished.
DreamsDreams..... Your only monument for me.
In this darkened dreamland I shall be alone WITHOUT YOU

S. JAYANTHY,
II B. A. Litt.

Your anger ain't going to affect me

Watch out! Don't you disturb the Post Master

A Phonetician Yes? or No?

Has anything tragic happened?

CIVILIZATION

Old simpleton got the doubt,
"What is civilization about?"
Years of experience didn't teach him,
His knowledge remained ever dim.

He went around in search of it,
Asking every one he met-
"What is civilization about?"
Tell me, before it is too late."

"You nit wit, You nut, you go away,"
Said the young one who's gay -
You won't know what it means,
You old ones that're mean."

Ladies of very good breed,
Gave a glance of sheer hatred -
"How you lived throughout the life?
Without knowing what it's like."

The little girl with two plaits,
Hearing him, did wait
To tell, "It is what father and mother
Do with great bother."

A book-worm had time enough;
To explain a question so tough;
"This civilization is no trick,
Learn alphabets and arithmetic."

"I know what is civilization.
I found it through expication;
You men that'be average,
Fear God, and be not savage;

Obey me, the rules and laws,
Till that hour that you pass.
That's all it is and nothing more,"
Preached the saint who was sure.

But his knowledge was as bare,
After all this wear and tear.
He got a doubt that's uncommon,
Thus lost the pride of civilized man.

Old simpleton got the doubt,
"What is civilization about?"
Years of experience didn't teach him,
His knowledge remained ever dim.

V. A. VIDYA
III B.A. (Eco)

knowing a person.....

"Why, I know him (or her) quite well". is a matter-of-fact musing often heard of. How very simple does this 'knowing a person' sound indeed! Of course, it seems so too, from a superficial view. But, thinking twice, I find this theory over complicated to be so. I concentrate on this thinking even with many around me, that of late, it has resulted in my absent-mindedness towards other activities.

Beh your pardon, I think, I have proved my absent-mindedness too. I was just beginning to think something about the knowledge we have of persons and have drifted towards concentration and ended up the first session of thinking with absent-mindedness.

Coming back to the starting point, out of the numerous people we meet and see, the knowledge we have about each and everyone is ever varying between each other and between periods. Further, we make use of this word 'know' very often-let alone the ones we use in our spoken language to express emotions and continuity.

Often, we come across the statement, 'I know this person' about a lot-like those whom we have just seen, we have not seen, whom we know but ourselves not known to them. Well, I say, 'I know Sunil Gavaskar'. 'Why, I even know Shakespeare.' Here, I refer not only to the popular personalities, but also to the ordinary ones I see and hear about in the city. But this does not have any relevance to my true knowledge about the persons concerned. For instance, I may know Sunil Gavaskar as a Cricketer; I may be well aware of his cricket career, with all his records at the disposal of my memory. I may even know something about his personal life and character. (Mind you, this knowledge is not always reliable as we seldom get this

through reliable sources). But, this does not amount to any true knowledge about him person. So, is the case, I think, with all the personalities we know in the like manner.

Some other persons we might have just seen or spoken to. But, even this being the case, when someone else enquires you about one, say Mr. X, you say, "Yes, I know him". Here, you just mean to say that you have seen him or that you have heard of him through gossip; or you just do not mind telling that you know him; or you might be feeling proud to tell so. But then, in spite of all these, you say that you know him. What actually is this knowledge about? Well, I confess I have no knowledge about this.

The most interesting circumstance is where the ones whom you talk freely with are also thought as being well-known to you, I converse with so many a day, but what do I really know about them? Do I know everything about a few? Or something about everyone? Or do I know atleast one fully? I wonder.

It is the last aspect, however, that makes me happy, thrilled, frustrated, distressed and everything is amalgam. I may know a person all my life, but, I really may not know anything about him or her. That is I am unable to come to any proper conclusion about them. This may even be the outcome of my weakness as to not to misunderstand anyone.

There are also some people whom you have not at all seen, not even heard about before, but hit upon them suddenly. But, in spite of this lack of before-hand knowledge, you may be capable of understanding them. (I doubt if there will be atleast a few possessing this quality). But, bumping into such a person

will be either an accident or a coincidence. So, after that only crops up the question regarding your capacity to understand them or not. Hence, this, invariably is not an evidence for the true knowledge of an unknown person.

my many weak-points.

The chain of thought experiences a break with my recollection of the great saying: "The two true statements about human beings are that they are alike and that they are not alike". I think, I will have to reconcile with him, since, I have not come up with any convincing conclusion regarding 'knowing a person'. Nor am I convinced about knowing anyone to the full. May be, it is a lame excuse; perhaps I am only capable of complicating things by not reaching any conclusion about anyone. I presume that this is one of

Well, once again I confirm my absent-mindedness, this time for a change towards my ownself. All this while, I have been thinking only as regards to what I think of others. Unfortunately, I have not been minding as to what people think of me, what they know of me, Or whether they know me or not..... Whether they understand me, ... or for that matter, whether I know myself ...

I guess, this is another of my weakness. As it is, I have left a great stretch of questions unanswered. Here is one more to join the queue..... Does anyone (including myself) really know me? Where am I to fetch an answer for this?

TABLES

What are the tables in the following

1. A table which shows the time of work
2. A table which can be eaten
3. A table which has stay
4. A table which is handy
5. A table which catches thieves
6. A table which can be copied
7. A table which cannot be avoided
8. A table which can be cooked
9. A table which can be tasty
10. A table which can be carried from place to place.

Answers :

1. Time table	2. Estable	3. Stable
4. Suitable	5. Constable	6. Imitable
7. Inevitable	8. Vegetable	9. Palatable
10. Portable.		

S. Chandra,
III B.A. (Eco.)

What is Beauty?

K. NIRMALA,
Final B. A., Litt.

1. What is beauty?
There goes a saying—
"Truth is Beauty and Beauty is Truth"
The meaning still eludes me,
The question still perplexes me.
What is beauty? Which is beauty?
Inner or outer? Which is better?
2. Standing at the station,
I wonder, at God's creation,
Tall and short, dark and fair,
All attract my attention.
My eyes cease to wander,
Refuse to move further—
I see a sweet girl.
3. Fair, sweet lips, chiselled nose,
Symbols of peerless beauty, are those.
Struck by the pristine pulchritude.
I stare, my senses benumbed.
A dwarf by me passes,
Dark, with clefted jaw.
I gaze at her with unconcealed awe.
Snubbed nose, protuberant lips,
And my heart, a few beats, slips.
4. "Help me! help me!"—
I hear this pitious cry.
Alas! a blind leper's badly hurt,
All are flabbergasted at the awful sight.
Towards him the dwarf rushes
Outcomes a helping hand;
Struck by her sweet nature
I stare, my senses benumbed.
Soft, kind, gentle she is!
A symbol of pure soul here is!

5. I see the sweet girl.
She walks on with her chin-up,
A mirror in her hand,
Unperturbed.
The pitious cry touched not her heart,
And this sight pains my heart.
6. Cognizance, now dawns;
What is beauty?
External beauty—Oh! It is but ephemeral,
Internal one—it is the eternal!
The beauty of the physique is nothing—And
The beauty of the heart is everything.
Now I understand—
The beauty of the soul—
It is 'the' beauty, after all!!

Something more about

26th January

- Sher Shah defeated Humayun on
26th January 1539.
- Jehanghir was born on
26th January 1554.
- Baber died on
26th January 1580.
- Nadir Sha invaded Delhi on
26th January 1730.
- Tipu Sultan fought with the English on
26th January 1762.
- The sale of Women in India was declared illegal on
26th January 1818.
- The Telephone Systems in Bombay Calcutta Madras were started on
26th January 1816.
- The Bombay High Court was set up on
26th January 1869.
- The first rail service from Calcutta to Bombay was started on
26th January 1874.
- Our Country took the pledge of Complete Independence on
26th January 1930.
- The new Constitution of Free India was declared a republic on
26th January 1950.

R. Nalini,
III B.Com.

An Undelivered Letter

By V. V. VIJAYALAKSHMI, III Year Economics

As I stood leaning on darkness
I rememberd the way you laugh
In your smiles
Your soft face graceful as moonlight
And your sweet songs,
As cool as the spring morn'n breeze.
How can I forget all the promises you made,
Till my blood clot in cold?
You said I must forget all the pain.
Of the promises you planted and plucked at will.
Love, I've lived long enough to know.
The wavering glory of the wealth around all,
And its power to make and break
The lives of the dolls that dance at its well.
But sweet love
Who else will kiss with matching love,
When once your cheeks are wrinkled and lined.
Who else will hold your sweet hand,
When the other troubles block me away,
When once your eyelids hang in sorrow,
Who else will feel more than me,
But for my true love for you,
Can't be equal to anyone in the world,
When it cuts all life's desires it bleeds.
Well, wish you a blessful marital life
Let, me sleep with my beautiful thoughts.

Law and Order, Role of the Government

S. MALATHY,
I B.Com.

PRIZE WINNING ESSAY

Maintenance of law and order, i. e. the public discipline is one of the major issues that pose real concern for a Government, more so for a country which follows the principles of democracy. There are various factors that contribute to the problem of civil-indiscipline i. e., the disturbance of law and order due to internal as well as external forces. Chiefly, they are due to the communal riots, inter party political rivalry, economic disparities leading to class and caste wars, illiteracy leading the people to take law and order in their own hands, etc. To quote certain examples communal riots in Bengal and Jamshedpur in the north, class/caste wars among the peasants/landlords especially in Tamilnadu and Bihar, political party rivalry throughout the country are due to the influence of the internal forces that contribute to the disturbance of law and order. Violence among the Muslims in Hyderabad, naxalite movements in Bengal, Andhra Pradesh and other states are due to the influence of the external forces.

The state being vested with the power as per the constitution, has a major role to play. The police, forces in its command to tackle the problem of public indiscipline can be assisted by the Central Reserve force from the Centre. But we should not forget that these are only curative measures to combat the disturbances law and order. The Government has to resort to other measures besides various preventive measures, to maintain law and order. Any Government that fails to take such measures which would contribute to the internal peace of the country will throw itself

into external threat and intervention and subsequent control by Super Powers. The stability of the Government is one of the prerequisites for the development of the country in every field of activity. The lessons of Uganda and Afghanistan are timely warning as to how the Government should not lag behind in maintaining law and order in the country. The Government should chalk out such policies and plans to maintain law and order in the country. Maintenance of law and order by the Government also depends on the way the public welcomes it. Shaw has rightly pointed out that law helps a common man. The common man has to pay many taxes, duty charges etc. But he cannot grieve on any ground against the imposition of laws on him, as long as it protects him in many ways. The laws protect him from murder, theft, highway robbery etc.,

The Following are some of the important measures that could be taken for maintaining law and order:

1. To create public awareness in the minds of the people through mass media like radio, cinema, literature, newspapers etc. These propaganda should aim at the removal of caste/class feeling among the public.
2. To educate the people to obey and respect public laws, even without the intervention of government machinery like police force etc.
3. Forming of public Committees represented by men of eminence from every community to find the ways and means to avoid communal riots. This could also be achieved by

creating a feeling of oneness among the public.

4. To remove the economic disparities by suitable legislation—tax concession, subsidy, reservation in opportunity to minority—all these in the long run will have a high order of public civilisation.

5. To take prompt actions on complaints thus avoiding public criticisms, which generally starts as a small particle but spreads out as a wild fire, leading to communal and group rivalry, causing great damages not only to private property but also public properties such as transport, public utility services—air, rail road, police stations, postal and telegraph offices etc. If there are communal rivalries between parties, then the concerned authority first tries to bring the aggrieved parties, to an understanding. If it exceeds a certain limit then it calls for police and military forces. And in the still extreme case curfew is being imposed and our routine work comes to a standstill.

6. Improving the efficiency, morale and standard of the police forces, to continue its functions without any favour or fear and without any influence. The recent deteriorations of the morale of the police forces, the alleged atrocities committed by them as evidenced by the recent police/public exchange of violence (That's what happened in Narayanpur Village three days before in Uttar Pradesh State). Due to some political rivalry a large number of police force indulged in loot, destruction and mass rapes in which even minor girls and

elderly women were not spared. This apparent uneasiness has a serious reflection on the maintenance of law and order in the State clearly warrants the government's intervention in maintaining the high order of morale of the police force.

7. Hasty decisions with regard to the reservation of employment and admission in educational institution, without considering the economic conditions, but merely on caste and communal grounds, has created public distrust and subsequent public disorder and indiscipline. The Government should take such decisions which would ensure public good, rather than sticking to power "Somehow" by passing discriminating piece meal legislations with the sole motive to catch the votes.

8. Carefully thought out and drawn out foreign policy will go well in the long run to maintain law and order in the country, while drawing out such a policy the Sovereignty and integrity of other countries, its allies, their interdependence on economic and other factors, etc. should be given careful considerations. Unprejudiced views must be taken in such policy. This is more important for a country like India, which is a secular country giving freedom of religion, freedom of profession, etc.

It is evident that law and order cannot be maintained without public awareness, but it is the Government that evinces public awareness in the minds or citizens. It is therefore essential that maintenance of law and order in the country is the major element for the success of any Government.

Fire Burn and Cauldron Bubble

P. M. VANAJA
I B. A. Litt.

Anand read the note with mixed feelings, resentment and disgust predominating. He crushed the paper with its mock-mistic signs almost instantly then put it in his trouser's pockets & glanced at his wrist watch. It was 9.15 already and he knew Meena had a habit of taking the early morning bus to town. Striding out of the room he almost collided into his old grand mother. For the first time in his life Anand grimaced at her and without the formal morning greeting walked out of the house.

The bus was crowded. It would not have been a bus if it wasn't mused Anand. He stood at the back of the vehicle, tottering and steadying himself cursing and battling his mind however he thought of the damable notes that were being sent to him. It was not the first. There had been others—chits, lengthy letters, even anonyms phone calls. To every one of them he had turned a deaf ear. People realized were not infallible. Anyone could make a mistake.

Through a window inside the speeding bus he spied Meena ahead at a distant stop. Her lemon cotton saree clung to her slim body. Anand could remember the not-so-long ago incident, when Meena refused every advance from him in her direction. He had seemed repulsive to her almost a nuisance than he recalled telling his grandmother about her.

"There's nothing to worry about, Anand," the old woman had smiled fondly. "From tomorrow there will be a change".

There had been a change indeed. That very evening Meena confessed of having been in love with him. It startled Anand somewhat;

but life abounded in surprises he kept telling himself. But was it coincidence?

He woke up from his thoughts when the bus halted, Meena rushed inside and beamed at him. Someone rose and Meena sat down, all the while chatting and staring glassy-eyed at him. This was surely a dream, he mused, as though they were both under a spell.

"I've received a few more of those awful notes", he whispered mindful that no one else on the bus would hear!! Meena laughed.

"It isn't funny", he snapped. Don't tell me you think a joke?"

"My dear Anand," she smiled. We are living in the twentieth century, and such things—as witchcraft are not possible" she broke in softly.

She nodded, "What did the latest note say?" she added. that my grandmother has used her black magic to secure me a new job, my recent success in building my village home and in bringing your love to me....."

"Outrageous!" Meena blurted. we must take it with a pinch of salt.

The people in the bus had heard her exclaim so they all turned towards her to listen. They were disappointed. Both Anand and she got off at the next stop. The streets were bustling with people, and vendors and cows that leaned against lamp-posts or squatted in the path of rickshaws and lorries. Meena and he walked inside a corner restaurant and sat inside a narrow cabin. Anand ordered for coffee and hot dosais. "As a child", he said thoughtfully. "I could never study

when my parents were with me. The moment they died and my grandmother came to my rescue, I suddenly turned brilliant”.

“You would study”?

“I would be first in my class always!”

Meena refused to believe that his grandmother had anything to do with it. Anand had his doubts. Things were too closely connected-there had to be an explanation and one that was plausible. Without a word to Meena, he decided to keep an eye on his grandmother.

That night Anand went up to his room, and he took out a number of letters from his drawer. One by one he spread them on the table - “Your grandmother is a witch - beware!” There was another note, “Meena doesn't love you she has been enchanted by your grandmother”.

Not one of these slips had been produced before his granny. It would have upset her. He had made up his mind to deal with the letter-crank on his own. But tonight he decided to watch her. Around midnight, Anand felt his eyelids droop with the weight of sleep. He went to the washroom. Splashed some water on his face and returned. So far nothing had happened, and the old lady seemed fast asleep. The night went by and the morning came as calmly as ever.

At the office Anand plotted a further scheme to be doubly sure of his old grandmother's innocence. He took leave suddenly at noon,

came straight home and packed his granny to a friend's house using all the possible tact he knew how. Alone at last in the large house he went about opening drawers, and closets and steel boxes wherever he could find any. There was nothing at all to incriminate grandma.

Anand sighed with relief.

His grandmother returned. She went straight to her room, closed the door and spent a silent two hours. He tried listening in at the door but could not hear a thing. Then around eight-thirty she appeared. She had a smile on her lips which completely shook Anand. What had she discovered?

“You couldn't find anything now, could you?” she asked. “I don't know what you mean?” he lied.

“What did you expect to find child? she quipped. “I know everything about those notes that are written to you-the phone calls, your own doubts”

“Are they true”? He ground his teeth.

“You wouldn't believe me if I said no” she smiled and walked slowly out of the room.

For a long time Anand stood there staring his old grandmother shuffling away into the front room. He thought he noticed a decided limp in her right foot. Strangely enough he discovered a sharp nose, blacktoed shoes, a peculiar shaped black shawl that reminded him of something..... or was his imagination at work again.

‘Earn while you learn’ is a boon to student

N. BHARATH
III B. A. Litt.

It is an established fact that knowledge is power and without knowledge human existence will prove futile. We as human beings are gifted with the power of thinking unlike animals that act with various instincts characteristics to each one. To know whether our thinking is right or wrong knowledge is essential. This can be obtained by persistent reading of books written by great men of the past as well as the present. Students join colleges for the sake of learning while reading is a part of learning and for this purpose libraries are set up in Colleges to facilitate reading and obtain knowledge in various branches of learning.

The Department of Education has made it a policy to maintain libraries in all educational institutions to assist students to learn and expand their knowledge in their respective branches of study. The University of Madras has formulated the latest policy-‘Earn while you learn’ - by which students studying in

colleges are being employed in various capacities such as supervision of garden around the College sports activities and maintenance of College libraries by paying them a hand some remuneration for the service rendered by them.

In this Context, I would like to say that I have been fortunate enough to have been chosen by the Management of our college to be in charge of the library for its proper upkeep. I deem it a favour done to me by the Management as well as the Madras University and I shall endeavour my best to discharge my responsible duties entrusted to me. I hope the policy - ‘Earn while you learn’ will serve as a fillip to those students who aspire to learn and simultaneously earn whenever such opportunity occurs to them. It will not be an exaggeration if I say that this policy is a great boon to the students community. May the almighty bestow me with the required strength to achieve the objective.

On Love

L. ALAMELU
III B. Sc., (Maths)

“LOVE THYSELF
LIFE WILL BE PRECIOUS
LOVE OTHERS
THEY WILL BE PLEASED
UNDERSTAND THE TRUE LOVE OF THOSE
WHO LOVE YOU
LOVE ALL AND TRY TO LIVE FOR THE
SAKE OF ALL.”

Knock, Knock, Who's there?

K. G. SHAMBAVI
II B. A. Litt.

PRIZE WINNING SHORT STORY

I am engrossed in the crime-thriller 'Psycho'. The heroine is bathing, blissfully ignorant of the murderer's presence behind the curtain. I wonder if any such person is hiding behind that curtain in this room too. The bold and dark cycadelic prints undulating in the fan-breeze work wind-mills in the stomach.

I switch off the fan and wonder what I should do next—go ahead and read the spine-chiller or sit brooding over it? The former seems less fright—who could have touched my neck? I whirl around quickly only to find nothing. More fancy...I have a sign of relief. Why Nandu hasn't come yet...? Irresponsible fellow, leaving me all alone at such time of the night. The shadows of the trees on the glass window panes are still and everything is quiet—so quiet as to be screaming. I curse my neighbours who go to bed so early. The clock strikes ten and reminds me it's not early at all.

A sudden knock at the door. I almost jump up, startled. How's that I didn't hear the gate being opened? The knock again. Who's that...? with great effort, I steady my shaking voice. It echoes and dies out. Panicky I wait for the next knock. Only an eerie silence follows. Through the corner of my eye, I catch a glimpse of a face above the window. Terrorized I turn, just in time to see the sheepish face to Nandu. Rascal! My throat chokes, "I surely gave you a fright, didn't I? he grins triumphantly.

"Don't you ever do that again..." I warn him, fighting back my tears, "Were you afraid to be alone..." I mumble. "Now where are you going again?" I see him unlock the cycle. "I'll just inform Ravi that he must play the match tomorrow. We have no other player".

"Why don't you go early in the morning?" He doesn't seem to have heard. "Don't worry, I'll be back by 10.45. Lock the door and be careful" warns and goes off. I lock the door, go upstairs, check if the door and windows are latched over there and come down. What's this noise I hear... flup, flup,...flup. Clutching my heart I noiselessly switch on the dining hall light but that noise seems to come from somewhere else. I pussyfoot and reach the bathroom.

Water is dripping in drops from the tap into the half-filled bucket. Nandu has forgotten to close the tap fully. With trembling hands I close it. God! these are enough to give me a nightmare. Thinking of nightmare, I feel sleepy. But what to do. This chap hasn't returned yet. It's just an hour to kissing time. I prepare our beds and switch on the night lamp. Just as I'm about to turn down the lights, that rap on the door—Is it Nandu? A "Nandu! is it you?" A silence and a rap, I'm convinced it is he. Opening the door I shout "Next time you do that..." and stop short, to find a man who is not Nandu, with eyes cold above a mask—

Law and Order—The Role of Government

HEMANALINI
III B. A. Litt.

PRIZE WINNING ESSAY

"Politics is a dirty game" even according to the careful, considerate and conservative Englishmen. It is the last resort of the scoundrels. Government is nothing but an association or assembly of these demagogues (a Pandemonium) who are supposed to be the representatives of the people and their sycophants play their own selfish symphonics as a result country be damned.

"All your danger is in discard" said Longfellow. We now live in a world of contradictions and confusions and we hardly find peace anywhere in the world. There is hardly any sphere of activity which has not been invaded in the process of politicalization. The Government has to play its own role in all the activities of a nation.

India, today is being tossed about like a rudderless ship caught in the mid ocean in a roaring cyclonic storm and it is nobody's guess whether it will be able to coast ashore or go down under the sea.

The nation bleeds from neglect. Nothing is done to set things in order. Corruption canters on. Prices rise like fire works. Degrees are brought on the market making a business of education. There is the smell of famine in the air and the impending doom quivers the nostrils with fear. The waters have swollen in the wrong places and the national cash register runs dry. What is at stake is not the position of a handful of individuals but the survival of our nation (which was once glorious and splendid "Bharat").

The nation is filled with spleen and rancour and the distortion of law has extinguished

all the seeds of good nature, comparison and humanity. Instead of calm, comfort and comparsion we find only midsummer madness. Who should be blamed for these catastrophes?—People or Government? ("By the people, to the people, for the people")

"The longest most voluminous, extremely elaborate constitute of the largest democracy" is the tribute paid to the constitution of India by the constitutional experts all over the world. But even in this ideal constitution we find a very few drawbacks which need to be rectified. We boast of India as a "Secular nation" but we find the 'Communal bias' posing a colossal problem. What is at issue is indeed a task calling for a supreme effort on the part of the Government. A balance needs to be struck between what is really necessary to alleviate the condition and what really exists. These discriminations should be completely eradicated so that no individual is denied the opportunity that he is entitled to enjoy under the constitution. The Government should take the initiative to eradicate whatever imbalances that exist thus certain changes in the very amendments of laws are welcome. "Old order change the yielding place to new" (said Jennyson) to lead the country forward.

Wherever we turn we see only commotion. We find curfews and shoot-at sight-orders hitting the head-lines which give a vigitte of his present-day India. We make everything serious and grievous and for everything we want the military orders to set us right. If this continues the situation would never improve. Thus in this bewildering multiplicity of problems, we find these elements like communal bias, redtapism

and other evils as deed looks to our progress. To put an end to these problems, we the people of India should awake and arise.

There goes a saying that "Law makers should not be law breakers". If the most responsible citizens and high officials themselves turn against the very 'law and order', there seems to be no alternative for us.

If retribution alone is to be a remedy for the deviations and delinquency then parents should inflict a barbarous punishment on the children and teachers should be equally barbarous towards the recalcitrant students which would not be conductive to a healthy and civilized up-bringing.

We have seen that gregarious implementation of law and order in certain places having adverse effects. It should not be too harsh or too loose. It should be like the southern breeze which is neither too cold nor too hot.

"Without civic morality communities perish and without personal morality their survival has no value". Therefore, both civic and personal morality are equally necessary for a good nation" said Bertrand Russell. Any nation could not be called a good nation unless it should be based upon morality.

It is not fair on our part to blame the Government for our own violent and barbarous actions. Government can only make rules and regulations and it is in the hands of the people to abide by them. Adlai Stevenson during the first campaign for Presidency said "Public officials from top to bottom, from high and the hazy to the low and the lazy do not corrupt each other. We, the people

corrupt them. Behind every fire, there is a firer, behind every bribe there is a briber".

Herry Ford said "No amount of rules no amount of written code or ethics will take the place of a rigorous and healthy integrity and the ideals of a nation". If people realize their responsibility and have the idea of "service before self" in mind, nothing can corrupt them.

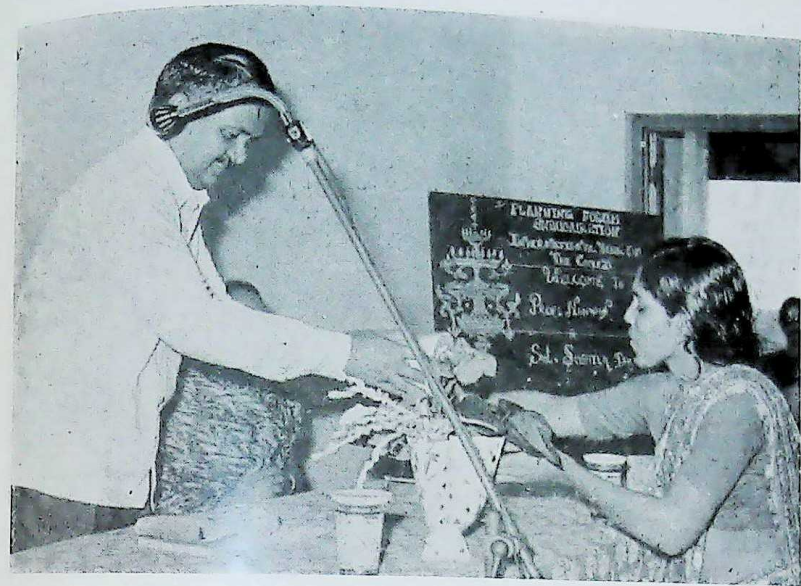
"Each individual is not a criminal. "Every saint has a past and sinner a future". It is the need, the passion, jealousy which has created this erosion and led us to anarchy, poverty and external enemies. Today we find that no compromise can be sought and lament that the task is an uphill one and forbiddable. But if we take part whole-hearted by interactivities of the nation then we can achieve our aim of a healthy nation.

"Not what we have but what we use
Not what we see but what we choose".

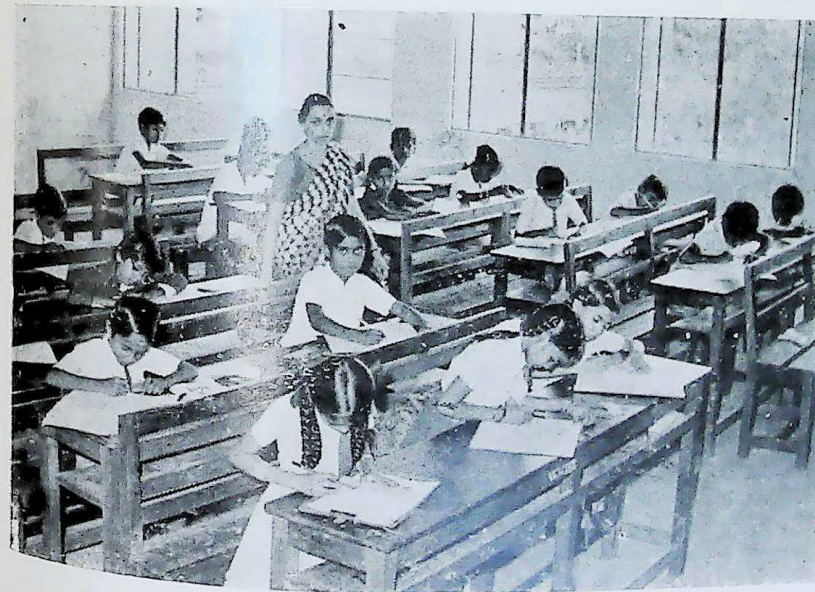
which can 'mar or bless' the sum of human happiness.

In this sea of disgust, disappointment and disillusion we have to bait the firm of a "strong, stable, performance-oriented Government" which could lead us to glorious and dynamic nation.

Mahatma Gandhi said "Mass discipline is an essential factor for a good nation". To coast the ship ashore without hitting against the impediments, both Government and people should strive with perseverance and resourcefulness. So, "Ask not what the country can do for you but ask what you can do for your country".

Prof. Nannan honouring us with his presence

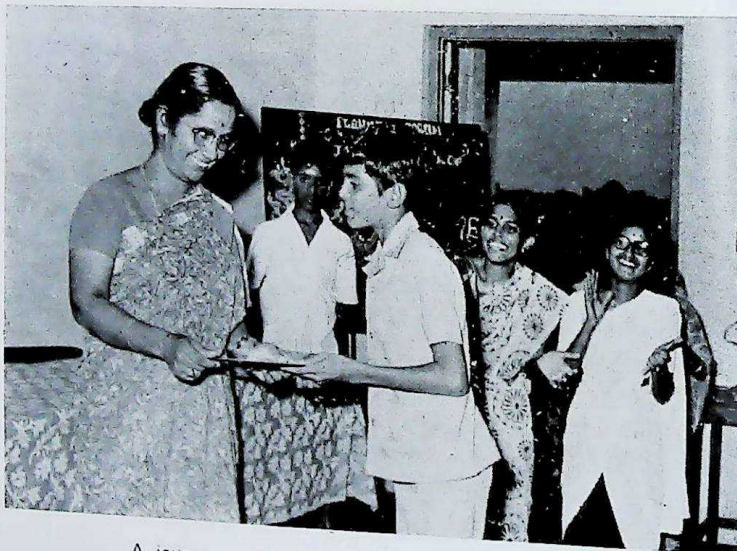

Future artists-Concentrating! Contemplating!

PLANNING FORUM

The admirable Pair

A joyous event-Master Satish receiving the prize

Lost Love

CHANDRA JAYARAMAN
III B. A. (Eco.)

As the last rays as the setting sun kiss the golden sand of the beach, I sit staring at the waves dashing against the rocks and breaking up, as my own heart was broken. The day is hurrying to meet the night. Though it generally takes twenty four hours to make a day and night, it appears to me as if it takes only 24 seconds and that they were playing 'catch-me' game for day was chasing night and night was chasing day. I lose lack of time for I either sit staring at the waves or at the high cobwebbed ceiling of my room.

These day, after THAT DAY, I like to stay alone, to sit alone, to feel alone, to sit in the dark corner of my room, unnoticed by anyone and even by myself.

I hope the worried glances which my parents throw in my direction. But I suppose I can't blame them because I've been behaving in such an old fashion. I'm not my usual self-the gay, jovial and mischievous self, But.....you know.

I sit in the dark corner or in the sands staring at the waves. I like solitude to long for you and to will you to come back, to come back to me and only to me. I cry silent tears when you do not come, when you are not seen, not seen even to my eyes. But I see you only in my heart.

Self pity grips me with the feeling that I am in love, in love with a girl, my girl who has gone, gone forever.

I am still staring at the waves. It is getting darker. I have to pinch myself to see whether I am awake or dreaming. Everything has become a memory and each instant and imprint in the brain-clear and vivid.

I feel my pocket and take out a cigarette box and a lighter I select a cigarette and light it. I watch the butt glowing, slowly burning it way

through. I give a dry choked laugh. This glow though it gives a beautiful spark of light, is used only to reduce a cigarette into ashes.

Suddenly, I hate the waves-no, mustn't blame them. I note myself for what I had been-a coward. I had not the courage to face your brogher-coward. I remember the day when you approached me with a story face. But I could see through that mask that you were perturbed, Something had gone wrong fatally, I was sure of that. I lowered my eyes and looked into hers questionly.

You was troubled I could see that. Suddenly you could hold back your tears no more. You baried your flower like face in the vast expanse of my chest and I tried to console you in vain so I let you cry your grief out. Finally, controlling your self you told me about your over protective brogher, who was waiting to get his hands on my threat.

Will I ever have the heart to refuse my sister, her love? And prevent her from meeting her love? Oh no, what a world of difference is there between me and your brother.

After that I didn't see you I tried to, but couldn't, because of your brogher. I could do nothing more, nothing more but sit and brood. Till, at last, a need a scribbled note from you asking me to meet you at our favourite place, the beach. I started early so that I wouldn't miss you. I met a friend on the way who chotted ceaselessly. When I grow restless I walked off with a good bye uncaring what he would think. I reached the beach delayed by my friend (is he?) and realised I was too late when I saw the crowd. I drew near the crowd as the last days of the setting sun kissed her body that lay motionless on the golden sand of the beach. I cried silent tears. Now, as I sit here in the dark I shed silent tears. □

An Egg a day keeps the hen away

V. LALITHA
I B. A. Litt.

Gopalan, looking relieved and happy, entered the compound, and slowly marched into his dwelling, which was one of the seven little partitioned portions of an old dilapidated mansion. With a deep sigh of relief, he sank himself into an old ammshair, a relic and present from his grandfather, the only other furniture in the room being an equally old and worn out table. His wife Sulochana, brought him a cup of dilute coffee, the only luxury that Gopalan indulged in. Sipping his coffee, he gleefully exclaimed to one and all in the room. "At last, I have been able to get rid of that trouble some hen along with her stupid mate. Atleast, we shall enjoy some place hereafter." He drained down the rest of his coffee and rushed off to have his bath.

It was now Sulochana's turn to sink into chair and let out a deep sigh. She could not help recollecting the developments of the past week. It had all started off like this. Exactly a week before, on Friday night, Gopalan had returned home after visiting the doctor, who had advised him to take one egg daily, to counteract the weakness in his body caused by malnutrition. "Malnutrition My foot! what does he think I am? A millionaire? How am I to accomodate the cost of an egg a day into my five-hundred-a-, month-a pittance". Gopalan had retorted when Sulochana had expressed her approval of the doctor's advise.

Further discussions ensued But as usual Sulochana had her way and finally brought him around to decide in favour of buying a hen, to supply their daily need of eggs. With much reluctance, Gopalan brought home the every next day, a comely hen, to the surprise and joy of his children and the chagrin of his neighbours. A couple of days later, he hesi-

tantly ventured to seed his colleague's advice as to the reason for his hen not laying any eggs at all. "Ha Ha Ha!" his friend had laughed boisterously, "what a fool you are? Don't you know that you need a cock too, for only fertilized hens lay eggs."

That evening, returning from office, Gopalan entered his house, carrying a cock under his arm. The merriment of the children was boundles. Next morning, the hen was found crouching in a corner and Gopalan before leaving for work, explained to his wife, that perhaps by that evening they would have an egg. But evening came, and Gopalan, on returning from office, was infuriated to find the hen crouched in the same nook. Sulochana informed him that despite all her efforts at chasing it away, the hen had stuck to itsplace.

One of his neighbours advised Gopalan to take the hen to the vetirinary doctor who lived down the street. The doctor explained to Gopalan that his hen must be fed with special vitaminised feeds, as it was suffering from malnutrition. An irate Gopalan returned home cursing his fate. "Malnutrition! My foot!" he shouted at his wife, "You have dragged me into this nonsense. I shall get rid of these devils at once. Vitaminised feeds indeed! An egg a day would have cost me much less." So saying, he had scooped up the cock and the hen and dashed out of the house.

The banging of the bathroom door, and the emergence of her husband from the inside of it, humming a gay tune, drew sulochana sharply back to reality and she hurried to set the dinner for him. Gopalan sat for his dinner and the egg on the plate drew a sarcastic remark from him, "An egg a day keeps the hen away."

Curriculum Vitae

CHITRA
III B. A. Litt.

NAME: What's in a name. Your guess is a good as mine.

AGE: Born on 3rd November. Result of the martial shock.

SEX: Studied the kamasutra. Travelled to Khajuraho. Fairly broad-minded.

NATIONAL STATUS: Not that I know of.

CHILDREN: No kidding.

EDUCATION: Scraped through high school, college and university mainly because of the inadequate education system. Passed all examinations with a royal division remarkably with the help of guess papers.

SPECIAL QUALIFICATIONS: Can speak without meaning it. Can write without knowing. Can read without understanding. Expert in Karate (that's how I got all my previous jobs).

EXPERIENCE: Turbulent childhood, tempestuous youth, mild flirtations and serious breakups. Travelled in public transport, swallowed unpalatable Hindi, English, Telugu, Malayalam, Tamil, etc., films. Given alms to threatening beggars. Watched insipid television programmes from time to time. Have been suffering fools and promise to do so if confirmed in your organisation.

MOTHER TONGUE: Yes, she has one and my father often complains about it.

FAMILY BACKGROUND: There used to be a huge kitchen garden at the back of our old family home. But now the place is litted with squatters and what have you.

HOBBIES: Used to collect stamps and make penfriends. After the 1965 Indo-Pak war there was a drastic change in priorities. Now I make penfriends and collect stamps.

REASONS FOR
LEAVING PREVIOUS
EMPLOYMENT:

It is better to leave when people ask you 'Why not'. Besides the charming Boss was hapily married.

REASONS FOR JOINING
THIS COMPANY?

Since this is a public enterprise I would like to help you waste the tax-payer's money. Also in public enterprise the level of incompetence rises with the hierarchy. Therefore I could do better than your best incompetent that at the top.

HAVE YOU APPLIED
BEFORE:

I don't remember, but you should.

HAVE YOU BEEN
CONVICTED:

No fears. Not with all those loopholes in the legal set up.

ANY CHRONIC
AILMENT?

Yes, I'm an incorrigible optimist.

MEMBER OF ANY
POLITICAL PARTY, CLUB:

No, I believe in cleanliness. Don't have the knack to do it in the dirt.

REFERENCES:

You mean you do not trust me.

SALARY EXPECTED:

STATE MINIMUM AND MAXIMUM: Maximum.

I hereby declare that everything I have written is true and authentic to the best of my knowledge. I also hope that you shall not authentic to the best of my knowledge. I also hope that you shall not hesitate to get in touch with me in case you need further informations.

Gullibly Yours

X

SPECIAL NOTE:

In case this application is rejected do not throw it in the waste-paper basket. SAE is enclosed so send it back. I will get it published in some magazine. Everyone is not moron like you with no sense of humour.

Charlies' Chockles

GRACEFLORENCE
III B. A. Litt.

1. Name three days without saying Monday, Tuesday, Wednesday, Thursday, Friday, Saturday or Sunday?
Ans: Today, Yesterday, Tomorrow.
2. What speaks all languages?
Ans: The echo.
3. Name the animal that starts with nothing but finishes with ten?
Ans: The Ox.
4. How many letters are there in the alphabet?
Ans: Eleven. T-H-E A-L-P-H-A-B-E-T.
5. What person is named after an animal?
Ans: A kitten.
6. What baby is born with mustache?
Ans: A kitten.
7. What was the only bus that made it across the ocean?
Ans: Columbus.
8. What weighs the same no matter what size it is?
Ans: A hole.
9. What has fingers and a thumb is neither flesh nor blood, is small, medium, or large, but seldom alone?
Ans: A glove.
10. What can be seen in the sunshine and in the moonlight, and yet it does not exist?
Ans: A shadow.

Into the Jaws of... ..?

R. MAITHIL
III B. A. Lit.

Lo! You are sure to mourn
For Young Mrs. Brown
Who led from the heath
Straight into the Jaws of Death

The Jaws held her tight
Exposing all their might
Unwilling to retreat
From such a lovely treat

Her struggle to fight
Was a pitiable sight
Which I forced myself to watch
Unlike a cricket match

To Death Fate beckoned
And within the fraction of a second
Down was she gulped
Too late to be helped

It is an impossible task
If one should ask
Why I didn't approach
Mrs. Brown—the cockroach
protect her from the wizard
The Jaws of the Lizard

★

A Vain Attempt

USHA RAMACHANDRAN
II B. A. Litt.

Yes,

You can be hurt

because you tend to seek too much—

Your eyes speak of love through its lids and your
smile caresses me!

Now tell me,

Can I resist!

And that magic richness of your heart glows
(I can see it in your face)

and I am baffled!

You ought to be hurt for this.

You can be hurt.

because you care for me too much—

you are stifled and of trammelled by my way of living
and swing yourself for my uplift

You can be hurt

but for er—?

No, I cannot hurt you

Yes, I can't

Inspite of myself!

நாயக மாதர் சங்கம் 1-2-80 அன்று நடத்திய பேச்சுப் போட்டியில் செல்வி உமாசங்கரி (I Eco.) முதல் இடத்தையும், செங்கல்பட்டு இரா. வே. அரசினர் கலைக் கல்லூரி நடத்திய பாரதி விழா கட்டுரைப் போட்டியில் செல்வி பிரமீளா (II Che.) மூன்றாம் இடத்தையும் பெற்றனர். கல்கி பத்திரிகை நடத்திய வினாடி வினா நிகழ்ச்சியில் செல்வி பிரமீளா (II Che.) முதலிடத்தைப் பெற்றார். வானொலி நிலையம் 12-7-79, 5-8-79, 11-11-79 ஆகிய தேதிகளில் நடத்திய வினாடி வினா நிகழ்ச்சிகளில் செல்வி புஷ்பா (III Maths.), செல்வி அமிர்தவல்லி சாரதா (III B. Com.), செல்வி பிரமீளா (II Che.), செல்வி மீனா (II Maths.), செல்வி உமாசங்கரி (II Eco.) ஆகியோர் இரண்டாம் இடத்தைப் பெற்றது பெருமைக்குரியதாகும்.

தேனிலும் இனிய தமிழின் சுவையினை தமிழ்ப்பேரவையின் மூலம் பருகும் எம் மாணவியர் அதன் பயனையும் வருங்காலத்தில் நுகர இறைவனை இறைஞ்சுவோமாக.

குடும்பம் என்னும் பார்ட்னர் ஷிப்

கே. ரேவதி, IV B.Com.,

இருமனம்	கொண்ட	திரும்ப	வாழ்வில்
கணவனும்	மனைவியும்	'லைஃப்	பார்ட்னர்ஸ்'
இருவர்	ஊதியத்தில்	நடக்கும்	குடும்பத்தில்
இருவருமே	'ஆக்ஷன்'	பார்ட்னர்ஸ்'	
குடும்ப	விஷயத்தில்	தலையிடாத	கணவன்
'கேபிடல்'	கொடுக்கும்	'ஸலிப்பிங்	பார்ட்னர்ஸ்'
கணவனுக்கு	மனைவிதரும்	பரிசாகிய	குழந்தை
அக்குடும்பத்தின்	'இன்கமிங்	பார்ட்னர்ஸ்'	
மூவாறு	வயதுவரை	இக்குழந்தையின் நிலை-	'மைனர் பார்ட்னர்ஸ்'
இனிய	குடும்பம்	பல்கலைக்	கழகம்
அப்பல்கலைக்	கழகத்திற்கு	வேண்டவே	வேண்டாம்
'அவுட்கோயிங்	பார்ட்னர்ஸ்'—	'டைவர்ஸ்'	

(சொற்) கனல் தெறிக்கும் பட்டிமன்றம்

சொற்பெருக்கு

கருத்து மழை பொழியும் கவிமேகங்கள்

Mrs. Mohamooda Khaderi delivering the Valedictory address

திருமதி தேவி குன்வார்

திருமதி பிரேமா சம்பக்குமார்

அன்புருவே! அன்னை அருளுருவே! இங்கேவுள்
என்புருவம் காணாமே ஏங்குவம் (ஏ) தேவி குன்வார்
உன் புகழைக் கோருவம் உன்பெயர்ப் பெண் கல்லூரி
தன் புகழ்க்கண் கண்டே தரிப்போம் தராதலித்தே!

கோலக் குணவடிவம் கொண்டுவந்தாய்! இல்லறத்துச்
சீல ஓழுக்கத் திருமதியே தேவி குன்வார்!
மாலவன் நம் கண்ணன் வழங்குரைக்குச் சான்றாக
சாலவொரு தெய்வ பதம் தானெய்தப் பெற்றாயே!

என்ன பரிவுனக்கிங்கு எங்களிடம் உள்ளன்பால்
சொன்னநயம் தோய்ந்து துயருறுவோம் சொல்தோறும்
நன்னயின் நாயகன் நல் 'நாநாலால்பட்' சீமான்
உன் இறைவன் நோன்பென்(று) உயர்வாழ்வு உகந்தாயே!

எல்லார்க்கும் நல்லாய்! இரக்க மிகவுடையாய்!
சொல்லாலே சொல்லல் சுலபமன்று சொல்லுங்கால்
பொல்லாங்கு என்றோர் சொல் பூமியிலே நீயறியாய்
வல்லான் செயல்கடக்க வல்லார்யார் வையகத்தே

பெண்மைக்கு அரசியெனப் பேர்பெற்றாய்! உன்னெறியை
உண்மையிலே பின்பற்றி உள்ளுறுதி ஊக்கமுடன்
திண்மை உயர்தருமம் தேயாது வாழ்ந்து வந்துள்
வண்மையிலோர் கோவில் மனத்தமைத்து வைத்திங்கே

மாதர்க்குக் கல்விவளம் மாதானம் மேலென்றே
ஈதல் புரிந்தாய் இருநிதியம் இவ்வுலகில்
காதல் மிகக்கொண்டு காத்து வந்தாய் எம்மைவிட்டுப்
போதல் நலமாமோ! பொன்னே புகலின்றே.

ஆயும் கலையறிவில் ஆணைப்பப் பெண்ணுலகும்
ஏயுயர்வை எய்தவென்றே இப்பெண் கல்லூரிவைத்தாய்
தாயுலகு வாழும் தரும நலம் தானேங்கும்
சேயுலகு வாழும் செயல் நன்றே செய்தாயே.

பூதலமே போன்று பொறையுடையாய் இம்மைவிட்டு
சாதல் இலாவுலகு சார்ந்தாயோ! தக்கதென்றே
ஆதரவோ டெம்மையளித் தாண்டுவர வேண்டுமம்மா
சோதரிகாள் வாழ்கவென்று சொல்லாசி சூழ்ந்திங்கே.

மனை நன்று வாழுநெறி மாறமைக்கு எங்கட்கு
தீனையொன்றும் குன்றாச் சிறப்பிலக்குச் சீமாட்டி
நிலைவென்ற ஆலயத்து நீங்கா துணைவைத்துப்
புனைநன்றிப் பூப்போட்டுப் போற்றி செய்வோம் பூமீதே!

இரந்தவர்க்கு இல்லையென(து) இட்டு இங்கு இருந்துவிட்டு
நிரந்தர ஆனந்த நிலைபுகுந்து நின்றாயே
வரந்தருமோர் சக்தியென வாழிய நீ! தேவி குள்வார்!
சிரந்தனாயாம் தாழ்த்தித் தினம்ருப் போம் சிந்தித்தே!

பேய்களைப் பாடமாட்டேன்

செ. பிரமிளா, II. B. Sc. (Che)

காற்றைப் பாடுவேன்; மாநிலத்தைப் பாடுவேன்;
ஊற்றைப் பாடுவேன்; ஊற்றுநீரைப் பாடுவேன்;
நீரொலியைப் பாடுவேன்; ஒலி இன்பம் பாடுவேன்;
மனவலி இல்லாமல் கிவிபிடித்து அழிகின்ற

பேய்களைப் பாடமாட்டேன்—இந்தப்
பேய்களைப் பாடமாட்டேன்.

விண்ணைப் பாடுவேன்; விண்மதியைப் பாடுவேன்;
மதியொளியைப் பாடுவேன்; ஒளி அழகைப் பாடுவேன்;
எழில்மேகம் பாடுவேன்; அதன் நிலம் பாடுவேன்;
தொழிலொன்று இன்றியே சோம்பேறியாய் அலைகின்ற

பேய்களைப் பாடமாட்டேன்—இந்தப்
பேய்களைப் பாடமாட்டேன்.

நிலத்தைப் பாடுவேன்; அதன்வளத்தைப் பாடுவேன்;
நிலக்கனியும் பாடுவேன்; கனிப்பயனைப் பாடுவேன்;
செப்புச்சலங் கைபாடுவேன்; ஓசைநயமும் பாடுவேன்;
ஓப்புரவின் றியேதப்புகள் செய்கின்ற வஞ்சகப்

பேய்களைப் பாடமாட்டேன்—இந்தப்
பேய்களைப் பாடமாட்டேன்.

அலரைப் பாடுவேன்; அலர்வண்பைப் பாடுவேன்;
மலரைப் பாடுவேன்; மலர்வண்ணம் பாடுவேன்;
சுகந்தம் பாடுவேன்; அதன்சுகமும் பாடுவேன்;
அகத்துள் தீமையும் உதட்டில் நகையுமுடைய

பேய்களைப் பாடமாட்டேன்—இந்தப்
பேய்களைப் பாடமாட்டேன்.

மரத்தைப் பாடுவேன்; அதனிலையைப் பாடுவேன்,
இலைநிறத்தைப் பாடுவேன்; சுவைகனியைப் பாடுவேன்;

"உப்புமா" அம்மா புரொடக்ஷன்ஸ் N. U. FILMS அளிக்கும் 'உப்புமா'

கதை வசனம்	... சரிக்கலாமா? சிந்திக்கலாமா?
நடிகர்கள்	... ரவை, தண்ணீர், எண்ணெய்.
நடிகை	... வெங்காயம், உப்பு, பச்சை மிளகாய்.
துணை நடிகர்கள்	... கருவேப்பிலை, உளுத்தம் பருப்பு, கடலைப் பருப்பு.
சிரிப்பு நடிகர்	... சர்க்கரை.
கௌரவ நடிகர்	... சட்னி, சாம்பார்.
இசை	... கடுகு.
சண்டைப் பயிற்சி	... கரண்டி.
ஸ்டூடியோ	... அடுப்பு.
டைரக்ஷன்	... நெருப்பு.
தாரிப்பு	... வாணலி [கடாய்]
இரசிகர்கள்	... மூக்கு, நாக்கு.

விரைவில் எதிர்பாருங்கள், N. U. FILMS அளிக்கும்,

"உப்புமா" இது தமிழ் நாட்டில் அமிஞ்சுகரை அலுமினியத் தட்டு,
ரெங்கப்பூர் சில்வர் தட்டு
முதலிய இடங்களில் வெளிவரப் போகிறது.

"பழையன கழிதலும் புதியன புகுதலும்
வழுவல காலவரை யினுனே"

ந. உஷா,
முதலாண்டு பொருளாதாரம் 'பி' பிரிவு.

பனிப்படலம் பாடுவேன் ; கதிரொளியும் பாடுவேன் ;
மனமொன் றின்றியே கொடுமைகள் செய்கின்ற

பேய்களைப் பாடமாட்டேன்—இந்தப்
பேய்களைப் பாடமாட்டேன்.

நிறைவைப் பாடுவேன் ; அதிலுறையும் ஊற்றும்
இறையைப் பாடுவேன் ; இறையின் அரியநல்
பொறையைப் பாடுவேன் ; அதன்சிறப்பும் பாடுவேன் ;
பொறைஎன்றால் என்னவிலை என்றுகேட்கும் இந்தப்

பேய்களைப் பாடமாட்டேன்—இந்தப்
பேய்களைப் பாடமாட்டேன்.

நாதம் பாடுவேன் ; நாதவெள்ளம் பாடுவேன் ;
கீதம் பாடுவேன் ; கீத இன்பம் பாடுவேன் ;
பேதமின்றி ஒலிக்கும் நாத கருவியும் பாடுவேன் ;
வேதமோதும் சாத்தான்கள் நிலையிலிருக்கும் இந்தப்

பேய்களைப் பாடமாட்டேன்—மனிதப்
பேய்களைப் பாடமாட்டேன்—மனிதப்
பேய்களைப் பாட...வே...மாட்டேன் !

குழந்தைகள் ஆண்டு!

S. காயத்ரி,
பௌதிகம் முதலாண்டு.

தெருவெங்கும் தோரணங்கள், தற்காலிக
மாகப் பொருத்தப்பட்ட மின் விளக்குகள்,
அலங்கார வளைவுகள் இவற்றால் அந்த
குப்பம் கூட சற்று அழகாக இருந்தது.
இவையெல்லாம் அமைச்சர் ஒருவரின்
வருகைக்காக செய்யப்பட்டது. அந்த
அமைச்சரின் பெயர் வைத்தியலிங்கமாம்.
இந்த ஆண்டு குழந்தைகள் ஆண்டல்லவா?
அதனால் அதனை ஒரு விழாவாகக் கொண்
டாடப்போகிறார்களாம். அந்தக் குப்பத்
துக்கு அருகில் உள்ள பள்ளியில், அதற்குத்
தலைமை ஏற்று நடத்தவே வருகிறார் அந்த
அமைச்சர். அந்தக் குப்பத்தில் இருக்கும்
ஏழுமலைதான் நம் ஹிரோ.

எருமை மாட்டுக்கு தீனி வைத்துக்
கொண்டே கனவு காண்கிறான் ஏழுமலை.
ஹும்! அவன் என்ன பண்ணுவான்
அவனால் படித்துப் புகழ் அடைவதுபோல்
கனவு தான் காண முடியும். அவனைப்
படிக்கவைக்க அவன் தந்தையின் பொருளா
தாரம் இடம் கொடுக்காது. அவன் அம்மா
விற்கோ, தன்னுடைய மீதி செல்வங்களைக்
(குழந்தைகள்) கவனிக்கக் கிடைத்த, கூலி
இல்லாத வேலைக்காரன். பள்ளி செல்லும்
குழந்தைகளைப் பார்த்து ஆர்வம் மேலிடத்
தனைப் படிக்கவைக்குமாறு கேட்கும்
போது அவன் அம்மா “ஆமா இவரு
பெரிய்ய இவ்ரு படிக்கிறாராம் படிக்கிறுரு.
படிச்சவங்கலாம் இன்னுத்த கண்டாங்க”
என்று இந்தியாவின் வேலையில்லா திண்
டாட்டத்தை இரண்டே வரியில் மதிப்பிட்டு
விடுவான். ஏழுமலையோ தன் உள்ளத்து
ஆசையை அடக்கமாட்டாமல் இருந்த
போது அவன் தோழன் ஆறுமுகம் அமைச்
சரின் வருகைபற்றி கூறினான். அமைச்சர்
வரும் நாளும் வந்தது. எங்கும் பரபரப்பு

கூட்டம். தோரணங்கள், விளக்குகள்,
யாவும் நாங்கள் நாளை போய்விடுவோம்;
நாளை போய்விடுவோம் என்று கூறும்
கூறிக்கொண்டிருந்தன. ஏழுமலை எப்
படியோ கூர்க்காவின் கண்ணிலிருந்து
தப்பிக் கூட்டம் நடக்கும் பள்ளியின் விளை
யாட்டுத்திலுக்குப் போய்விட்டான்.
அமைச்சர் மேடையில் முழங்கிக்கொண்
டிருந்தார்” ‘அன்ன சத்திரம் ஆயிரம்
வைத்தல் ... பின்னருள்ள தருமங்கள்
யாவும் பெயர் விளங்கி யொளிர நிறுத்தல்,
அன்னயாவினும் புண்ணியம் கோடி ஆங்
கோர் ஏழைக்கெழுத்தறி வித்தல்’ நம்மால்
இயன்றவரை பிறர்க்கு உதவ வேண்டும்,
படிக்க வசதியில்லாத குழந்தைகளைப்
படிக்க வைக்க வேண்டும். குப்பத்துக்
குழந்தையும் குபேரனாகலாம் சிறந்த கல்வி
யினால். ஆகவே குழந்தைச் செல்வம் இல்
லாதவர் கோயில் குளத்திற்குச் செல்வதை
விடக் குப்பத்துக் குழந்தையை எடுத்து
வளர்த்துச் சான்றோடுக்க வேண்டும்.”
அவர் கூறியவற்றில் ஒன்று மட்டும் புரிந்
தது அவனுக்கு. தான் அவரிடம் உதவி
கேட்டுப் போனால் படிக்க அவர் நிச்சயம்
உதவுவார் என்பதே. அப்போது அருகில்
(வீட்டிற்கு அருகில்) தன்னை ஒத்த சிறுவர்
கள் கோலி விளையாடுவதைக் கண்டு அவன்
மனம், படிக்கும் வயதில் இவர்கள் இவ்வாறு
இருக்கிறார்களே என்று பொருமியது.
அவன் அவர்களிலிருந்து மாறுபட்டவன்
என்று அவனுக்குத் தோன்றியது.

பத்து வயதுச் சிறுவன் ஏழுமலை தனியா
கவே முயற்சி செய்து அமைச்சர் வீட்டின்
விலாசத்தைத் தெரிந்து கொண்டான். தன்
கனவுகள் யாவும் பலிக்கும் என்ற நம்பிக்கை
கையிலேயே கனவு கண்டான். ஒரு நாள்

தன் தாயிடம் கூலி வேலைக்குப் போவதாகக் கூறி வீட்டை விட்டு அமைச்சர் வீட்டை அடைந்தான். கூர்க்காவிடம் தான் வந்த நோக்கத்தையும், அமைச்சரைப் பார்க்க வந்ததாகவும் கூறினான். கூர்க்கா அமைச்சரை அவ்வளவு எளிதாகப் பார்க்க முடியாது என்று கூறியும் ஏழுமலையின் வற்புறுத்தலுக்கு இணங்கி அமைச்சரிடம் கூறப்போனான்; பின்னாலேயே ஏழுமலையும் சென்றான். அவனையும் அவன் தோற்றத்தையும் கண்ட அமைச்சர் கூர்க்கா கூறப் போவதைக் கேட்கும் முன்பே, கூர்க்கா விடம், “ஏய்! கண்ட நாய்களையும் ஏன் உள்ளே விட்டாய்? இதெல்லாம் உள்ளே வந்தால் சும்மா இருக்காது. எதையானும் சுருட்டப் பார்க்கும். கழுத்தைப்பிடிச்ச வெளியே தள்ளு. தள்ளுத்துக்கு முன்னாலே எதையானும் திருடியிருக்கானால் பார்த்து அனுப்பு. ரன்னு என் அறைக்குள்ளேயே

வந்திருக்கான்” என்று கூறினார் அலட்சியமாக. அன்று கூட்டத்தில், “நம்மால் இயன்றவரை பிறர்க்கு உதவ வேண்டும்” என்று கூறிய அதே அமைச்சர்தான் இன்று இவ்வாறு கூறுகின்றார். அது மேடைப் பேச்சு; இது வாழ்க்கைப் பேச்சு. மேடைப்பேச்சு மேடையோடு-வாழ்க்கைக்கு வராது. இதையறியாத சிறுவன் ஏழுமலை கூர்க்காவால் வெளியே தள்ளப்பட்டான். மீண்டும் தன் பழைய வாழ்க்கைக்கு திரும்பினான். இப்போதெல்லாம் அவன் மேம்போக்கான வார்த்தைகளைக் கேட்டு மயங்குவதில்லை. இவனுக்குத் தெரியும் எந்த ஆண்டாக இருந்தாலும் சரி அவனைப் போன்றோர் எப்போதும் போல் சகதியிலேயே உழன்று கொண்டு இருக்க வேண்டும் என்பது. ஓ! இதுதான் இந்தியாவின் சர்வதேச குழந்தைகள் ஆண்டோ!!

“மாசிலாத அன்பு நெஞ்சில்
வளர வேண்டும்மா!
ஆசை வேரெலாம் அடியோ
டழிய வேண்டும்மா”

Thiru Balakrishna Joshi blessing our graduates

Our young Graduates

CONVOCATION

Four against One. Can be win ?

Baby Shakila at her best - Entertaining our new graduates

தளிர்

தளிரென்ற தலைப்பு தரப்பட்ட வுடனேயே
 மழலைதம் இனிமைதான் நினைவு வந்தது இம்மங்கைக்கே,
 அன்பெனும் அகலேற்றி ஆசை யெனும் நெய்பூற்றி
 இன்பமாய்ப் பெற்றெடுத்தாள் ஈன்ற பொழுதில் பெரிதுவக்க,
 உளங்கனிந்து உந்தனையே ஊரெல்லாம் போற்றிடவே
 எவன் மகன் இவனெனவே (புகழ்) ஏணிப்படியில் நிற்பாய் நீ !
 ஐயமின்றி உரைத்திடுவேன் ஒற்றுமை வேண்டும் இவ்வுலகில்
 ஒதாதிருப்பது தீது ! ஓளவை சொன்னதீது !
 குடும்பக் கட்டுப்பாடு ஒருபுறம் ! குழந்தைகளாண்டு மறுபுறம்
 சூலவிளக்கே நீவளர்ந்திடுவாய் ! குன்றிலிட்ட விளக்கெனவே !
 முத்தே ! மரகதமே ! முக்கனியே ! சர்க்கரையே !
 கொத்து மருக்கொழுந்தே ! கோடைப் பலாப்பழமே !
 கனி குலுங்கா மரம் ; நீரில்லா ஆறு ;
 பட்டுப் போன பயிர் ; கெட்டுப் போன குடும்பம் ;
 சிதைந்த சித்திரம் ; நரம்பறுந்த யாழ் ;
 பொருளில்லாப் பாட்டு போலே யன்றி
 நிலவின் தண்மை ! வெயிலின் வெம்மை !
 குழலின் இனிமை ! தளிரின் மென்மை (போல்)
 பூந்தளிரின் புன்னகைக்கும் பூமித்தாயின் புன்னகைக்கும்
 வேற்றுமை கண்டறியேன் ! வேறறியேன் !

கி. ஜெயலட்சுமி

இளங்கலை முதலாண்டு, பொருளாதாரம்

தளிர் என்பது தாரணியில்
 தாவரத்தில் தான் என்றில்லை
 தன் மடியில் தவழுகின்ற
 தண்ணிலவாம் தன் குழுவியையும்
 தளிரென்றும் மலர் என்றும்
 தாலாட்டும், தழைக்குந் தாயக்குலம்

இன்பத் தளிர்க் குலத்தின்
எழில் முகத்தைக் காணாவிடில்
துன்பம் எனும் பனி முடித்
துடிப்பவளாம் தரிழ்த்தாயவள்
ஏந்தியையும் துடித்தீடுவாள் தன்
பூந்தளிரைக் காணாமல்! ஆம்

பூப்போன்ற ஒரு புன்னகையில்
பொன்போன்ற உலகைக் காணாமவள்
தளிர் போன்ற நடையிலா
மனம் மகிழ மாட்டாள்?
தளிர்க் கரந்தன்னை அடிப்பதையா
தாயானவள் தாங்கமாட்டாள்?

தாவரத்தளிர் தரணியிலே
தழைத் தோங்குதற் போல
மானுடத்தளிரும் ஒங்குமனத்
தவமிருப்பாள் தமிழ் அன்னை
தளிர் தான் வளராதோ?
புகழ் தான் பெறுதோ?

தவம் இருந்தாள் தமிழன்னை
தவத்தின் பபனை எதிர் நோக்கி
புவன முழுதும் ஆளுமாறு
தவப் புதல்வனும் வளர்ந்தான்
தளிர் அனைய இன்முகத்தான்
துளிர்விட்டு துணிந்து நின்றான்

வைய முழுதும் போற்றுமாறு
ஐயமின்றி அறம் வளர்த்தான்
தமிழன்னை தளிர்க் கரங்களால்
தழுவி வளர்த்த மகனன்றோ?
உணர்ந்து அறம் வளர்க்காமல்
டணிந்து தான் போவானே!

ப. புஷ்பா
இளங்கலை இடைநிலை, இலக்கியம்

கடவுளின் படைப்பிலே மிளிர்வதுதான் தளிர்ரென்பேன்
கணக்கிலா மக்களுள்ள சமுதாயத்திலே தலையான
கடமைபல உடையவர் தாம் இளந்தளிர்ரென்பேன்
கருத்துடனே செயற்படுவோர் நல் தளிர்ரென்பேன்.

நானாய உலகை ஆக்குவதும் இளந்தளிர்ரே!
நானிலத்தை பாழ் ஆக்குவதும் இளந்தளிர்ரே!
ஏதடா! நம்மையே சாடுகிறாள் என்கிறீர்களா?
ஏதுமில்லாமல் எதுவுமே வெளிப்படுமோ சிந்திப்பீர்!

என்றுமே இழிநிலை நிலவ வேண்டாம் எனில்
எஃகு நரம்புடனே செயல் படவேண்டும் இளந்தளிர்களே!
எண்பதிராயினார் எதிர்த்து வந்து நின்றாலும்
ஏற்புடனே எதிர்த்து நிற்கும் ஆற்றல் வேண்டும்
நானாய மலர்களே!

புதிய அநீதி பலப்பல தோன்றாமல்
புதுத் தளிர்களாக துளிர்க்க வேண்டும் இளந்தளிர்களே!
புதிய சமுதாயத்தில் பழைமையக் கனவாக்கிப்
புதுப்புது எண்ணத்தில் மிதக்க வேண்டும் தளிர்களே!

இளவேனிற் காலத்தில் இனிமையுடனே விளங்கும் தளினை
முதுவேனிற் காலத்தில் முற்றுரை முடியாது!
இவ்வுண்மையை நன்குணர வேண்டும் தளிர்களே!
இணையில்லாப் புதுச் சமுதாயத்தை ஆக்கவேண்டும்
புதுத்தளிர்களே!

S. வனிதா

எண்பத இயல், இரண்டாம் ஆண்டு

என்றே அந்த நாள்?

டெல்லிய இருள்படிந்த அந்த மாலை நேரத்தில் ஜன்னலின் அருகில் அமர்ந்து வெளியுலகின் வெளித்த வண்ணம் இருந்தேன் நாள் அந்த சமயத்தில் கோவிலில் இருந்து திரும்பிய அம்மா என்விடம் அசுரரத்துடன் "என்ன மா! இருட்டிலே உட்கார்ந்துண்டு இருக்கே? விளக்கு கூடப் போடாமல்?" என்று வினவினான். அவள் குரலில் இருந்த அந்த அனுகூலம் கலந்த அன்பு என்னை வெறுப்படையச் செய்தது. அம்மா கூறிய அந்த வார்த்தைகள் காதில் வீழாதது போன்ற பாவனையுடன் என் முகத்தை ஜன்னல் கம்பியுடன் பதியவிட்டு அமர்ந்து கொண்டே இருந்தேன். முன்ப்பாரு நாள் இதேபோல் நாள் விளக்கேற்றாமல் அமர்ந்திருந்ததற்காகத் திட்டிய அம்மாவையும் இன்று அனுதாபத்துடன் தழு தழுத்த குரலில் கூறும் அம்மாவையும் என்னுட்கின்றேன்.

இதற்கெல்லாம் காரணம் நாள் வாழ்க்கையின் முடிவில் இருக்கின்றேன் என்ற ஒரே காரணம் தான். ஆம்! எனக்கு 'புளட் கேன்சர்' டாக்டர் சொல்லிவிட்டார். என் வாழ் நாள் இனி 6 மாதம் தான் என்று. இந்தக் கணக்கை டாக்டர் சொல்லி 2 மாதங்கள் ஓடிவிட்டன. நாள் இன்னும் 4 மாதங்கள் கழித்துத்தான் சாகப் போவதாக அனைவரும் நம்பிக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். ஆனால் நானே டாக்டர் சொல்லிய அந்தே செத்து விழுந்து விட்டேன். எப்போதும் எல்லோரையும் எடுத்தெறிந்து படபடவென்று பேசும் நாள் எப்போதும் நாக்கு நுனியில் ஜோக்கை வைத்துக் கொண்டிருக்கும் நாள், வேண்டாமல் சள சளவென்று பேசும் நாள் இப்போது வாய்முடி மிக மிக அமைதியாய்க் காணப்படுகின்றேன். என்னைச் சுற்றி வீரப்பவர்கள் என் மீது காட்டும் அந்த அனுதாபப் பார்வை சித்ரவதை செய்கிறது. இந்நோயின் காரணமாக எனக்குக் கல்லூரியில் கிடைக்கும் தனியான உபசரணைகளும், அன்பும்

S. உமா மகேஸ்வரி,
முதலாண்டு பெளதிகம்.

எனக்குத் தேவையற்றதாக, என்னுடைய இறுதி நாள் நெருங்கி விட்டது என்பதை அறிவிப்பதாகத் தோன்றியதால் கல்லூரி செல்லும் எண்ணத்தைக் கைவிட்டவளாக என் முடிவையும் விட்டில் தெரிவித்தேன். அங்கு என் பேச்சுக்கு அப்பீலே இல்லை. அன்று இரவு நாள் தூங்கிவிட்டதாக நினைத்து அப்பா அம்மாவிடம் "குழந்தை கடைசி நாளில் நம் மோடேயே முழுநேரமும் இருக்க ஆசைப்படுகிறார்" என்று தழு தழுத்த குரலில் கூறினார். அம்மா அப்போது குலுங்கி குலுங்கி அமுத சத்தம் இன்னும் என் காதில் ஒலிக்கிறது. அப்போது நாள் "ஐயோ எனக்கு அவ்வாறான எண்ணம் சிறிதும் இல்லை. உங்கள் யாருடைய அனுதாபமும் எனக்குத் தேவையில்லை. இந்த நிமிடம் கூட உங்களை விட்டுத் தனியாக எங்கேனும் ஓடி விடத் துடிக்கின்றேன் தயவு செய்து என்னைப் புரிந்துகொள்ளுங்கள்" என்று மலத்தில் ஓலமிட்டவளாய் தலையணையில்து முகத்தை அழுத்தி அழுது தீர்த்தேன்.

எப்போதும் என்னுடன் எதற்காகவாவது சண்டை பிடிக்கும் என் சகோதரி இப்போதெல்லாம் என்விடம் மிக மிக அன்புடையவளாய். எனக்கு எல்லாவற்றையும் விட்டுக் கொடுப்பவளாய் இருக்கின்றாள். நாள் விரும்பிய அவள் புடவை, சைப்பை, நகை ஆகிய அனைத்தும் என்னைப் பயன்படுத்தும்படிக் கெளுக்கின்றாள். இத்தகையவர்களை எல்லாம் பார்க்கும் போது எனக்கு ஓவர்களை எல்லாம் கொன்றுவிடமாட்டோமா? என்றுதான் தோன்றுகிறது முன்பெல்லாம் டைரி எழுதி வந்த நாள் இப்போது அப்பழக்கத்தையும் விட்டு விட்டேன். காரணம் இப்போது நாள் அனுபவிக்கும் உணர்ச்சிகளை எழுத அதில் உள்ள ஒரு பக்கம் போதாது என்பதுதான். அம்மா முன்பெல்லாம் இது என்ன 'மாண அவஸ்தை' என்று எதற்காவது சலித்துக் கொள்ளும்

போதெல்லாம் 'அது என்ன மாண அவஸ்தை' என்று என்னைக் கொள்வேன். ஆனால் அதை இப்போது மிகப் பயங்கரமாக அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறேன். ஒவ்வொரு நாளும், எனக்கு இன்னும் சில நாளில் ஏற்படப்போகும் மாணத்திற்காகப் பயந்து கொண்டே காத்துக்

கொண்டே இருக்கிறேன். 'என்றே அந்த நாள்' என்று எதிர் பார்த்து ஜன்னலின் அருகிலேயே காத்திருக்கின்றேன். என்னை இந்த அவஸ்தையில் இருந்து சிக்கிரம் மீட்கும்படி இறைவனை வேண்டிக் கொண்டே இருக்கின்றேன். இறைவன் என் வேண்டுகோளுக்குச் செவியப்பானு

"உடலின் உறுதி உடையவரே
உலகில் இன்பம் உடையவராம்;
இடமும் பொருளும் நோயாளிக்கு
இனிய வாழ்வு தந்தீமோ?"

கற்பனை

வி. வெ. விஜயலக்ஷ்மி

மூன்றாம் ஆண்டு, பொருளாதாரம்

உறவாடும் நெஞ்சங்கள்
ஒன்றாகும் நேரத்தை
உருவாக்க நினைப்பதுவே
உயர்ந்து நிற்கும் கற்பனை.

இன்னதுதான் இன்ன தென்று
இனம் புரியாத நேரத்தில்
இளமைக்கும் இனிமைக்கும்
இசைபாடும் கற்பனை.

காதலர் உள்ளங்கள்
காலமெல்லாம் காத்திருந்து
கண்ணுக்குள் கவிபாடும்
காவியத்தின் கற்பனை.

படித்தவர்கள் மத்தியிலே
பதவிமேல் கற்பனை.
பாதியில் நின்றவர்க்குப்
பாதையின் மேல் கற்பனை.

காவியம் பாடுவதில்
கவிஞர்க்குக் கற்பனை.
ஓவியம் புனைவோரின்
ஒருங்கிணைந்த கற்பனை.

சாதனைகள் புரிவதற்கு
சந்தர்ப்பக் கற்பனை.
சமுதாயம் அமைவதற்கு
சத்தியத்தின் கற்பனை.

உலகம் விழிப்பதற்கு
உண்மையின் கற்பனை.
புரியாத இனங்களுக்குப்
புதுமைகள் கற்பனை.

நாளொன்று போவதற்குள்
நானாய் கற்பனை.
பொழுது விடிவதற்குள்
புகையாத கற்பனை.

தேடும் இடமெல்லாம்
கிடைக்காத கற்பனை.
தேடி ஓய்ந்த பின்னே
துளிர் விடும் கற்பனை.

வாசல் அறியாத
வாழ்வும் ஓர் கற்பனை.
மதியும் பலமென்றால்
விதியும் கற்பனை.

பிறக்கின்ற நேரத்திலே
பிறக்காத கற்பனை.
பிறந்த பின்னாலே
பிரியாத கற்பனை.

ஏங்கித் தவிக்கின்ற
உள்ளங்கள் கற்பனை.
ஏற்றி வைத்த பின்பு
ஏராமல் கற்பனை.

வந்து பிறந்து விட்டோம்
வாழாமல் விடுவதில்லை
துணிந்து நின்றிடுவோம்
துன்பமும் ஓர் கற்பனை.

வாழ்வு மலருமா?

காடையில் இளம் மயின் பொலிவுடன் கதிரவன் தோன்றுகின்றான். அவளது கதிரிகள் ஒளியினைப் பரப்பத் தொடங்குகின்றது. அந்த ஒளி காவேரியில் பட்டுப் பிரகாசிக்கின்றது. அருகில் உள்ள நெற்பயிர் காலை இளங்காற்றில் அசைந்தாடுகின்றது. அந்த இளங்காற்று சத்தியமங்கலத்தின் சிவ்வென்று பரவுகின்றது. இலட்சுமிப் பாட்டி குளித்துவிட்டுப் பூஜை செய்து நெற்றியில் சூங்குமப்பொட்டும் திருநீறும் ஒளியிட, காலைக்காரியங்களை அவசர அவசரமாகச் செய்கின்றான். அது அவளுக்குப் பழக்கமான ஒன்று. பேரன் குமார் வாசல் திண்ணையில் உட்கார்ந்து பாடம் படித்துக் கொண்டிருக்கிறான். "ஓதாமல் ஒரு நாளும் இருக்க வேண்டாம்" என்ற சொல் பாட்டியின் காதிில் ஒலித்துக்கொண்டிருக்கின்றது. பேரன் பாடம் படிப்பதைக் கண்டு பாட்டியின் மனத்தில் ஆனந்தம் ஏற்பட்டுக் கண்களில் நீர் பனித்தது. அவளுக்குக் கடந்தகால நிகழ்ச்சிகள் மனத்திரையில் தோன்றுகின்றன.

அவளுக்கென்று இருந்ததோ ஒரே ஒரு மகன். அவனைத் தன் ஏழ்மையையும் பொருட்படுத்தாது மிகுந்த கடினத்துடன் வளர்த்தான்; படிக்க வைத்தான்; அவனும் படிப்பை முடித்து உள்ளூரில் ஒரு பள்ளியில் ஆசிரியராய் பணியாற்றி வந்தான். இலட்சுமி அம்மாள் அடைந்த மகிழ்ச்சிக்கு அளவே இல்லை. தான் பட்ட சஷ்டங்கள் எல்லாம் தீர்ந்துவிடும் என நினைத்துப் பூரித்தான்.

அவனுக்குக் கல்யாணம் நடந்து குமார் பிறந்தான். இலட்சுமி அம்மாள் மனத்தில் ஆனந்தம் பெருகியது. சதா குழந்தையே கதி என இருந்தான். உச்சி முகர்ந்தான்; உள்ளம் குளிர்ந்தான், வாழ்வில் இன்பமோ, துன்பமோ என்றும் நினைப்பதில்லை. இலட்சுமிப்பாட்டியின் வாழ்க்கையிலும், இடையே கானல் நீர் போல் சந்தோஷம் தலையினைக்காட்டி மறைந்தது இலட்சுமிப் பாட்டியின் மகன் தனது மனைவியுடன் நண்பனின் திருமணத்திற்குச் சென்றான். வரும் வழியில் பஸ் விபத்தில் இறவரும் உயிரிழந்தார்கள். செய்தியைக் கேட்டு இலட்சுமி அம்மா

ளும் அவளது கணவரும் துடித்துப் போனார்கள். இது அவர்களது வாழ்க்கையில் எதிர் பாராத பேரிடியாக இருந்தது. அவர்கள் குமாரை வளர்க்கும் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டியதாயிற்று. அவளது கணவரோ தள்ளாடும் வயதிலே அடைந்தார். அவர்களுக்கு என்று இருந்ததோ குடியிருந்த சிறுவனும், ஒரே ஒரு ஏக்கர் நிலமும் தான். அந்த நிலத்தின் வருவாயை நம்பியே அவர்கள் வாழ்ந்தனர். மகன் இருந்த காலத்தில் நிலம் சொந்த விவசாயத்தில் இருந்தது. பின்னர் அதை ஒருவனிடம் குத்தகைக்கு விட்டனர். அவன் பல ஏக்கர் நிலத்தைச் சாகுபடி செய்து கொண்டிருந்தான். அவன் கொடுத்த குத்தகைத் தொகையைக் கொண்டு தான் இலட்சுமிப் பாட்டியின் குடும்பம் ஓடியது. வெள்ளம், வறட்சி, மழையின்மையால் என்றெல்லாம் காரணம் காட்டி அடிக்கடி அவன் குத்தகைத் தொகையைக் குறைத்தே கொடுத்து வந்தான். பழைய நிகழ்ச்சிகளை மறக்க முயன்று, பேரனது வாழ்வினைப் பற்றிய பல சுற்பனைக் கோட்டைகளுடன் வாழ்ந்து வந்தான்.

இப்பொழுதெல்லாம் இரண்டு வேளைச் சாப் பாட்டிற்கே சஷ்டமான நிலையில் குடும்பம் ஓடிக்கொண்டு இருந்தது. இலட்சுமிப் பாட்டியும் அவளது கணவரும் கஷ்டத்திலே வாழ்ந்து பழகி விட்டார்கள். ஆனால் குழந்தையை யட்டும் தாய், தந்தை இல்லாததை உணராத நிலையில் வளர்த்து வந்தனர். இலட்சுமி அம்மாள் குமாருக்கு டீரெஸ் செய்து விட்டு சாதம் போட்டாள். குமார் சாப்பிட்டு விட்டுப் பின்னர் புத்தகங்களை எடுத்துக் கொண்டு பள்ளிக்குக் கிளம்புகின்றான். தாத்தா அவனிடம் கோடி விட்டிறுச் சென்று செய்தித்தான் வாங்கி வருமாறு கூறுகின்றார். அங்குள்ள வீடுகளில் அந்த ஒரு வீட்டில்தான் செய்தித்தான் வாங்குவது வழக்கம். பேரன் பள்ளிக்குச் செல்லும் முன் தினமும் செய்தித்தானை வாங்கித் தாத்தாவிடம் கொடுத்து விட்டுத்தான் பள்ளிக்குச் செல்வான். தாத்தா தான் படித்துச் செய்தி களைப் பாட்டிக்கும் சொல்வார். அதற்குள் இலட்சுமி அம்மாளும் வேலைகளை எல்லாம்

கோ. புனிதவதி,
வரலாறு இரண்டாமாண்டு

முடித்து விடுவான். ஆதலால், செய்திகளைக் கேட்டு அதுபற்றிய விமரிசனங்களை முடித்து விட்டு பின்னர் சாப்பிடுவது வழக்கம். இன்று தலைப்புச் செய்தியைப் பார்த்த உடனேயே அவர் திகைத்து வாயடைத்துப் போனார். இலட்சுமி அம்மாள் மிகுந்த பரபரப்புடன் என்ன என்று போது, அவர் இனி விவசாயத்தில் நமக்கு இருபத்தைந்து சதவீதம்தான். மீதி எழுப்பத்தைந்து சதவீதத்தைக் குத்தகைக் காரன் எடுத்துக் கொள்வான். இவ்வாறு அரசாங்கம் புதிய சட்டம் கொண்டு வந்துள்ளது என்று. இலட்சுமி அம்மாளும் வாயடைத்துப் போனார். அவர் உணர்ச்சி மிகுந்த குரலில் யோசனை சொல்லி, "காலம் கெட்டுப் போச்சு; அவனவன் தன்னலம் பெரிதாகக் கொள்கின்றான். இவர்கள் நினைப்பில் நிலச் சொந்தக்காரர்கள் எல்லோரும் ஜமீந்தாரர்களாகவும், குத்தகைக்காரர்கள் எல்லோரும் உழைப்பாளிகளாகவும் ஆகிவிட்டனர். அவனவன் ஒரு ஏக்கர், இரு ஏக்கர் நிலத்தை வைத்துக் கொண்டு ஜமீனத்திற்கே படாதபாடு படுகின்றான்.

உழைப்பாளிகளுக்கு உதவுவதுதான் இவர்களது கொள்கையாம். அப்படி என்றால் இந்த குத்தகைக்காரன் என்ன நெற்றி நீர் தரையில் சொட்ட உழைக்கவா செய்கின்றான். இவர்களது கொள்கைப்படி நில உரிமையாளர்களை விட உழைப்பாளிக் குத்தான் அதிக உரிமை யாம். இவர்களது கருத்து கம்யூனிசமாக அல்லவா இருக்கிறது. நாட்டில் உள்ள உடைமைகள் யாவும் பொது உடைமை என்றாகும் காலத்தில் இது பொருந்தும். நில உடைமையாளர்களுக்கு மட்டும் இந்த பாரபட்சம் ஏன்? நில உடைமையாளர்கள் எல்லோரும் பெரும் ஜமீன்தாரர்களாக இருக்கின்றார்கள்" என்று பொறுகின்றார். இவர்களைப் போல் கவனிக்க ஆளில்லாமல் குத்தகைக்கு விடுபவர் எத்தனை பேர்! இலட்சுமிப் பாட்டியின் குடும்பத்தினர்க்குக் கிடைத்தது இரண்டுவேளை உணவே இனிமேல் அதற்கும் குறையா? இனி, மீண்டும் இவர்கள் வாழ்வு மலருமா? காலம் தான் பதில சொல்ல வேண்டும்.

"ஒருவேளைக் கொண்டு சிறுமை நீச்சி
நித்திய வாழ்விலே நிலைபெறச் செய்தால்
மாணிடச் சாதி முழுவது நல் வழிப்படும"

கலைக் காதுல்

வீ. சீ. இராஜேஸ்வரி
முதலாண்டு இயற்பியல்

காதலித்தேன் கருத்திழந்தேன்
கவிதையொன்று சொல்ல வந்தேன்.

நாதத்தைக் காதலித்தேன்
கிதத்தில் எனைமறந்தேன்.

ஓவியத்தைக் காதலித்தேன்
காவியத்தில் சுவை கண்டேன்.

நாட்டியத்தைக் காதலித்தேன்
நடையழகில் களி கொண்டேன்.

மலரழகைக் காதலித்தேன்
மாருதத்தின் சுகம் கண்டேன்.

இயற்கையைக் காதலித்தேன்
இளந்தென்றல் இசை கேட்டேன்.

நதியழகைக் காதலித்தேன்
நற்பணியின் நலமுய்த்தேன்.

நிலவழகைக் காதலித்தேன்
நீள்கடலைப் போற்றிநின்றேன்.

மலையழகைக் காதலித்தேன்
மலைச்சல்லில் கலை கண்டேன்.

அறிவியலைக் காதலித்தேன்
அஞ்ஞானத் தோல்வி கண்டேன்.

கலைகளொடு இயற்கையொடு
காவியமாய் நின்றவளைக்

கலைமகளைக் காதலித்தேன்
கலையினிலே கருத்திழந்தேன்.

SPORTS DAY

Behold! our guests on the
victory stand

A Snake Charmer not to frighten
but to fascinate

Not Fast - A Slow Struggle

SPORTS DAY

Our Guests Witnessing The Events

A Prize (Prizes) for the winners

A Reward to your Effort

புதுமைப் பெண்

“மாதர் தம்மை இழிவு செய்யும்
மடமையைக் கொளுத்துவோம்”.

பெண் தெய்வம்: உலகத்து நாடுகள் அனைத்திலும் பெண்களுக்குத் தவிச் சிறப்பை அளித்து வந்திருக்கிறது பாரதநாடு. உயர்ந்த இலட்சியங்களுக்குக் கொள்வது நமது இலகுகியங்களின் களாகக் கொள்வது நமது இலகுகியங்களின் மரபு, தனம், ஞானம், அருள், வீரம் ஆகிய பெருங்குணங்களின் மூலவர்களெல்லாம் பெண் தெய்வங்கள். பரம்பொருளே பராசக்தி ஜகன்மாதா என்று அழைக்கிறோம். வசிக்கும் தேசத்தையே தாய் நாடு என்கிறோம். பேசும் மொழியைத் தாய் மொழி என்று கூறுகிறோம். அந்தப் பண்பை எல்லையுள்ள வரையில் உயர்த்திப் பெருமை கொண்டிருக்கிறார் நமது மஹாகவி. ‘உலகத்து நாயகியே’ என்று பராசக்தியை விளித்துத் தனயன் தாயிடம் அணுகும் முறையில் தம் மன ஏக்கத்தை வெளியிட்டு இருக்கிறார். ‘தமிழ்த்திரு நாடகனைப் பெற்ற தாயேன்று கும்பிடடி பாப்பா’ என்ற சின்னக் குழந்தைக்கான சிங்காரப்பாட்டில் உபதேசிக்கிறார். பாரத நாட்டு நற்பண்புகளின் இலக்கணமான கவியரசர் தமது கவிதைகளில் பெண்ணுக்குச் சிறந்த இடத்தினை அளித்திருப்பதில் வியப்பில்லை.

ஆனால் நடைமுறையில் காவியங்களிலே காட்டியிருக்கின்ற அளவு உயர்வான நிலையை நடைமுறை வாழ்க்கையில் பெண்ணுக்கு அளிக்கவில்லை என்பது அவருடைய முடிவு. அந்த வருத்தத்திலே எழுந்த பாடல்கள் தாம் பெண் வீரதை, புதுமைப் பெண் ஆகிய சொற் சித்திரங்கள். பழமை என்ற பொய்மை இருளில் தின்றுகொண்டு பெண்ணுக்குரிய நிலையைத் தரச் சமூகம் மறுக்கிறது என்ற ஆத்திரத்தை அவர் பாஞ்சாலி சபதத்தில் கொட்டி இருக்கிறார்.

“முன் பிருந்த தொர் காரணத்தாலே,
முடரே, பொய்யை மெய் எனலாமோ?
முன் பெளச் சொலுங் காலமதற்கு,

சி. தினமணி
தேசிய சமூகத் திட்ட செயலாளர்
இளங்கலை, இரண்டாம் ஆண்டு பொருளாதாரம்

முடரே, ஓர் வரையறை உண்டோ?
முன் பெனச் சொலின் நேற்று முன்பேயாம்;
முன்று கோடி வருடமு முன்பே.”

பழமை என்ற பாவனையைத் தகர்க்கிறார் பாரதியார். சமூக நீதியை எழுதியவர்கள் ஆண்கள்; அதில் பெண்களுக்கு உரியதான சாதாரணத்தை அழுத்திக் கூறத் தவறிவிட்டார்கள் என்று பெண்மைக்கு வக்காலத்து வாங்கிக் கொள்ளுகிறார் கவிஞர்.

“விலை மாதர்க்கு விதித்ததையே பிற்கால
நிதிக்காரர்
சொந்தமெனச் சாத்திரத்தில் புகுத்தி
விட்டார்!”

என்று உள்ளம் வருந்திக் கூறுகிறார். பெண் அடிமைக்கு அவர் பரம வாரி.

பெண்டாட்டி தனையடிமைப் படுத்த
வெண்டிப்
பெண் குலத்தை முழுதடிமைப் படுத்த
வாமோ?
உண்டாக்கிப் பாலுட்டி வளர்க்க தாயை
உமையவளென் றறியிரோ? உணர்ச்சி
கெட்டார்!

என்று திட்டுகிறார். மற்றும்

“தாய்க்கு மேல் இங்கேயோர் தெய்வ
முண்டோ?
தாய் பெண்ணே யல்லனோ?”

என்று கடிந்து கூறுகிறார். முடிவாக

“பெண்ணுக்கு விடுதலை நீ ரில்லை யென்று
பின்னிந்த உலகினிலே வாழ்க்கை”

உமக்கு எதற்கு என்று துணிந்து கூறுகிறார்.

பெண்கள் உலகின் கண்கள்.” தாய்மை
இல்லையேல் தரணி இல்லை.” ‘மாதர் ஆகப்

பிறப்பதற்கே நல்ல மாதவம் செய்திடல் வேண்டும்' என்று பெண்ணின் பெருமையை எடுத்துரைத்தனர் பெரியோர்.

'கடவுள்தன்மை வாய்ந்த பெண் பிறப்பே உலகில் சிறந்த பிறப்பு' என்றார் கவிஞர் பெல்வி.

வாழ்க்கை முறையை வரையறுத்துக் கூறும் தமது 'முரசு' என்ற கம்பிரமான பாடலில் நீதி வழங்குகிறார்.

"பெண்ணுக்கு ஞானத்தை வைத்தான்-புவி பேணி வளர்த்திடும் ஈசன் மண்ணுக்குள்ளே சில மூடர்-நல்ல மாத ரறிவைக் கெடுத்தார். கண்கள் இரண்டினில் ஒன்றைக்-குத்திக் காட்சி கெடுத்திட லாமோ? பெண்களறிவை வளர்த்தால்-வையம் பேதமை யற்றிடுங் களார்"

என்று துணிந்து வரையிறார்.

பெண்கள் அறிவைப் பெருக்க வேண்டுமென்று மஹாகவி பேரவா கொண்டிருந்த போதிலும் நாகரிகம் என்ற பெயரிலே நங்கையரிடம் தோன்றிவரும் விவங்குத் தத்துவத்தை அவர் கண்டிருக்கிறார். பெண் விடுதலை என்ற கொள்கைக்கும் அவர் வரம்பு கட்டியவை திருக்கிறார்.

வெளி உலகக் கவர்ச்சிகளில் மனத்தைப் பறி கொடுத்துத் தேவையற்றவைகளைப் பின்பற்றி வாழ்வைக் கெடுத்துக்கொள்ளக் கூடாது. ஆடம்பரச் செலவுகளைக் குறைத்துக்கொண்டு, இன்றியமையாத தேவைகளுக்குச் செலவிடப் பழக வேண்டும். 'நல்ல குடும்பம் ஒருபல கலைக் கழகம்' என்றார் கவிஞர் ஒருவர். ஒரு பெண்ணின் சிறப்பில் உலகத்தின் ஆக்கமும், அழிவும் மறைந்து நிற்கிறது என்றனர் உயர்ந்தோர். அவர்களின் புன்னகை, சமுதாயத்தை வாழ்விக்கும் பொன் நகையாக விளங்க வேண்டும்.

"காதலிலே விடுதலையென் றுங்கோர் கொள்கை கடுகி வளர்த் திருமென்பார் யூரோப்பா வில்; மாத ரெல்லாம் தம்முடைய விருப்பின் வண்ணம்

மனிதருடன் வாழ்ந்திடலாம் என்பார் அன்றோர்!

என்ற சகைத் தத்துவத்தை ஏளனம் செய்கிறார்.

"வீரமில்லா மனிதர் சொல்லும் வார்த்தை கண்டீர்! விடுதலையாள் காதுவெளிற் பெய்கைக் காதுல்.

மஹாகவியின் மனத்தராசு வெகு துல்லியமானது. அது சமுதாயத்தின் இரு தரப்பினருக்கும் ஒரே நீதியைத்தான் வழங்கும். சுற்பெண்பது மாதற்கு அணிகலன் என்பதை அவர் மறுக்கவில்லை. ஆனால் நடுவு நிலைமையில் நின்று நியாயம் கூறுகிறார்.

"கற்பு நிலையென்று சொல்ல வந்தார் இரு கட்சிக்கும் அஃது பொதுவில் வைப்போம்;

ஏனென்றால்,

ஆணெல்லாம் சுற்பை விட்டுத் தவறு செய்தால் அப்போது பெண்மையும்கற்பு பழித்திடாததோ? நாணற்ற வார்த்தையன்றோ? விட்டைச் சுட்டால் நலமான கூரையுந்தான் எரிந்திடாததோ?

என்ற கேள்வி நியாயத்தின் குரலல்லவா? வாழ்க்கையை முழு உருவில் வாழ்ந்தவிட்ட மஹாகவி சுற்பை வரம்பாகக் கொண்ட காதலைப் போற்றிப் பாடுகிறார். உடல் தத்துவத்தை அவர் மறுக்கவோ, மறைக்கவோ இல்லை. வாழ்க்கையில் அதற்குரிய இடம் உண்டு.

"பாதி நடுக் கவியிலே காதல் பேசிப் பகலெல்லாம் இரவெல்லாம் குருவி போலக் காதல் சேர் மாதருடன் களித்து" வாழும்படித்

துணிவுடன் உபதேசிக்கிறார். அதுமட்டுமில்லை.

..... வா னோர்க் கேணும் யாதரின்பம் போற் பிற்தோர் இன்பம் உண்டோ?

காதல்செயும் மனைவியே சக்தி கண்டீர்! கடவுள்திலை அவளாலே எய்த வேண்டும்.

இந்த வரிகளின் உள்ளர்த்தத்தை அனுபவத்தில் உணர்ந்து பயன் பெறவேண்டும்.

ஞானம், தல்லறம், வீரம், சுதந்திரம், ஆகிய நற்பண்புகளைக் கொண்ட பாரதத்தின் இலட்சியத் தேவதையை அவர் புதுமைப் பெண்ணை பாடலில் படம் எழுதிக் காட்டுகிறார். புதுமைப் பெண் பாரதியின் மிகச்சிறந்த படைப்பு.

"பட்டங்கள் ஆள்வதும் சட்டங்கள் செய்வதும் பாரிஸில் பெண்கள் நடத்த வந்தோம்"

என்ற பாரதியார். 'நறிய பொன்மலர் மென் சிறுவாயினால்' அந்த நங்கை கூறும் செய்திகள் நமக்குப் புதிய உயிரளிக்கின்றன. "சதுர் மறைப்படி மாந்தர் வாழ்ந்த பெரு நாளிலே மதுரத் தேமொழி மங்கையர் உண்மை தேர் மாறல்ப் பெரியாரொடு" வேதங்கள் பேசி விவாதித்த துண்டு. யாக்குவல்லகியரையும், காக்கையையும் நமக்கு நினைவுபடுத்தினார் கவிஞர். அந்த முறையை மறந்து, இன்று விவகி விட்டிவோர் பொந்தில் வளர்கிறார்கள் பெண்கள். அதை அழிக்க விருமும் கவிஞர் உதயகன்னியின் மூலம் பேசுகின்றார்.

நிலத்தின் தன்மை பயிர்க்குள தாகுமாம்; நீசத்தொண்டும் மடமையும் கொண்டதாய் தலத்தில் மாண்புயர் மக்களைப் பெற்றிடல் சால வேயரி தாவதொர் செய்தியாம்.

ஆகவே விளை நிலத்தைப் பண்பட்ட தாக்க வேண்டுமானால் பெண்குலம் தாதர் என்ற நிலைமையாறி ஆண்களோடு சரிநிகராக வாழ வேண்டும் இன்று ஒரு குடும்பம், ஒருவரின் வருமானத்தால் மட்டும் இயங்குதல் இயலாது; பலர் ஊதியம் பெறுபவர்களாய் இருப்பின் அக ளாம். எனவே பெண்கள் கல்வி கற்றல், விட்டியும் வெளியீயும் நன்மை பயப்பதாக உள்ளது. மேலும் பல பதவிகளையும், பரிசுகளையும் பெண்கள் பெறுவது அவர்களுடைய கல்வியால் ஆகும். அவள் சாத்திரங்கள் பல

கற்றுச் சவுரியங்கள் செய்கிறார். முத்த பொய்ம்மைகள் யாவும் அழிந்து முடக் கட்டுகளை அவிழ்த்தெய்கின்றார். விட்டியுள்ளே பெண்ணைப் பூட்டி வைக்கின்ற விந்தை மனிதர்கள் இன்று தலை குனிந்தனர்.

பாரதியார் கண்ட களவு இன்று நளவாகிறது.

மாட்டையடித்து வசக்கித் தொழுவிளில் மாட்டும் வழக்கத்தைக் கொண்டு வந்தே விட்டியில் எம்மிடம் காட்ட வந்தார்—அதை வெட்டி விட்டோ மென்று கும்மியடி!

என்று கும்மியடித்துப் பாடிக்கொள்கிறார்.

'நெஞ்சு விரிய நிமிர்ந்து நட, அச்சத்தைக் கொன்ற வீரனைப் போல் நட' என்பது பாரதியாரின் உபதேசம். அவர் அவ்விதமே நடந்து காட்டினார். கூனிக் குறுகிச் செல்பவர்களைக் கண்டால் அவர் எரிந்து விழுவார். 'கூனிக் கூனி நடந்து பாரதச் சக்தியே கூனிப் போய் விட்டது. நிமிர்ந்து நிற்கவும் நடக்கவும் முகினால் தன்னால் தைரியம் வந்துவிடும்' என்பது அவருடைய நம்பிக்கை. அதே கொள்கையை அவரது புதுமைப் பெண்ணும் வலியுறுத்துகிறார்.

"நாணமும் அச்சமும் நாங்குக்கு வேண்டுமாம்; நிமிர்ந்த நன்னடை நேர்கொண்ட பார்வையும், நிலத்தில் யார்க்கும் அஞ்சாத நெறிகளும், திமிர்ந்த ஞானச் செருக்கும் இருப்பதால் செம்மை மாதர் திறம்பல தில்லையாம்"

துணிச்சலான கருத்து. திய பன்மை இசுழ்ச்சிகள் தேய்த்து வீர சக்தியாக விளங்கும் பெண்மையை அவர் வர்ணிக்கும்போது கேட்பவர்களுக்கும், ஆனந்தம் உண்டாகிறது. பெண்ணின் பெருமையை எண்ணி நம்பையும் அவருடன் ஆடச் செய்கிறார்;

உயிரைக் காக்கும், உயிரினைச் சேர்த்திடும்; உயிரினுக் குயிராய் இன்பமாகிவிடும்; உயிரினுமிந்தப் பெண்மை இனிதடா! ஊது கொம்புகள்; ஆடுகளி கொண்டே

அத்தகைய பெண்மையின் ஆணையில் அவர் காற்றிலேறி விண்ணையும் சாடத் தயார்

அனலை விழுங்கவும் முன்வருகிறார். அந்தப் புதுமைப் பெண் பட்டங்கள் ஆளவும், சட்டங்கள் செய்யவும், வேதம் பிறக்கவும் அவள் முன் வருகிறாள். ஆயினும் தனது கடமையை மறக்கவில்லை.

சாதம் படைக்கவும் செய்திடுவோம்; தெய்வச் சாதி படைக்கவும் செய்திடுவோம்.

இத்தகைய தெய்வப் பெண்ணின் சந்ததிகள் தேவதைகளாகத்தான் இருக்க முடியும். அது மட்டுமன்றி;

“காதலொருவனைக் கைப்பிடித்தே, அவன் காரியம் யாவினும் கைகொடுத்து

“மங்கைய ராகப் பிறந்ததனால்—மனம் வாடித் தளர்ந்து வருந்துவதேன்? தங்கு புவியில் வளர்ந்திடும் கற்பகத் தாருவாய் நிற்பதும் நீர் அலவோ?”

மாத ரறங்கள் பழமையைக் காட்டிலும் மாட்சி பெறச் செய்து வாழ்வமடி!

என்று உறுதியுடன் அறை கூவுகிறாள் அருடைய புதுமைப் பெண்.

முடிவாக, இதுகாறும் கூறியவற்றால் பெண் பெருமையையும், பெண்ணடிமையும், பெண் கல்வியின் இன்றியமையாமையும், புதுமைப் பெண்களின் சிறப்பு இயல்புகளையும், பழங்கால பெண்மையின் உயர்வையும் கண்டோம். பாரதியாரின் கவிதை வழியே, பெண்கள் சிறந்து ஒங்கி, அறம் பல செய்து, அகந்தையை ஒழித்து வாழ்வார்களாக!

அரும்பு மலர்ந்தது

வி. சி. இராஜேசுவரி
முதலாண்டு இயற்பியல்

கல்லைக் சொல்லைக் வில்லைக் புல்லைக்	கண்டதில் கண்டதில் கண்டதில் கண்டதில்	கலையைக் சுவையைக் வீரம் பூவளம்	கண்டான் கண்டான் கண்டான் கண்டான்.
துரிகை காரிகை கூரிய பாரில்	கொண்டு தன்னொடு வேல்முனை அறமதன்	ஓவியம் காதலை அறிவு பங்கினை	வரைந்தான் வளர்த்தான் படைத்தான் வளர்த்தான்.
பண்ணில் மண்ணில் கண்ணிய எண்ணிய	நலமுடன் நலமுடன் மனதுடன் இன்பம்	இன்னிசை நாட்டிய கலைகள் இயற்றிட	மேவி மியற்றிக் அவாவி வந்தான்.
புன்மை நன்மை இன்மை திண்மை	நீங்கிடப் ஓங்கிடப் நீங்கிட ஓங்கிட	புதுமைகள் பழமைகள் அன்பினில் மாண்புடன்	ஏற்று போற்றி ஆற்றி வாழ
கவ்விய செவ்விய திவ்விய எவ்வள	இருளது ஞானத் பெருமைகள் வோ நலம்	கலைந்திடச் திருநூல் திறம்பட இயற்றுவ	செய்ய பயின்று வளர தாக
புவிநல சவியுற கலைமகள் கனிந்து	மோங்கிட வாழ்ந்திட கண்ட மலர்ந்திடின்	புத்தெழில் சகத்துளா கணவெனும் கலையது	மலராய் ரெல்லாம் அரும்பு வாழும்.

செய்யறது இல்லை. கனவு காண ஆரம்பிச்சுடுத்து. இன்னைக்கு நம்ம பெரிய பிரளஸ்க் உடைச்சுடுத்து' அடுக்கிக் கொண்டிருந்தாள் குற்றங்களை.

'என்ன செய்ய சொல்ற' ஓரே வார்த்தை அவரிடமிருந்து. 'இத வெச்சுகிட்டு நம்மால தினி போட முடியாது, என்னு வேலை செய்யுது சாப்பாடு நல்லாலே இல்லை, இப்ப எல்லாம் அங்க அங்க வைக்கற துண்டு கூடக் காணற தில்ல'. ஏற்றிக்கொண்டிருந்தாள். 'அதனாலே ஊரைப் பாக்க அனுப்புங்க. அப்புறமா நல்ல சின்ன பெண்ணு கூட்டிகிட்டிடு வாங்க. என்ன சொல்றது புரியுதா! அவரும் தலையாட்டி விட்டார்.

தங்கத்தால் இதை பெல்லாம் கேட்டுச் சிரிக்கத்தான் முடிந்தது. மொத்தத்தில் பங்குஜத்திற்கு அவளைப் பிடிக்கவில்லை. அதற்குத்தான் எத்தனை ஜோடிகள். உண்மையாக உழைத்துப் பலன் இல்லை. இவ்வளவு படித்த லல்லிதான் 'இல்லைமா நான்தான் மோதிட்டேன்' என்று சொல்ல முடிஞ்சுதா! எதற்குப் படிக்கணும். நானும் அவளும் ஒன்னுதான். பெரியவர் மட்டும் என்ன? நாழி கழித்து வரும் அவருக்கு அவர் மனைவியா சாப்பாடு போடாடு? பணத்துக்கும் சாப்பாட்டுக்கும் அடையும் இந்த வேலைக்காரிதான். அவளும் பெண்தான். கனவு காண ஆரம்பிச்சுட்டா என் கிறார்களே. ஏன் கூடாது? நானு சமுதாயத்திலே வேலைக்காரி என்பது ஒரு சாதியா?

சமயமா? இல்லாத கொடுமை. பணக்கார வர்க்கத்தால் உருவாக்கப்பட்டதுதான் இந்த வேலைக்காரி! இல் லா த வ ன் இருப்பவனும் அடையும் இந்தக் கஷ்டங்கள்தான் இந்த வேலைக்காரியின் தொழில்! எஜமானர்களின் ஏச்சுக்கள்தான் சம்பளம்! எவ்வளவு எளிதாக அவளது தலை எழுத்து நிர்ணயிக்கப்பட்டது. அவர்கள் இல்லாத சமயத்தில் அவளால் எவ்வளவோ சுருட்டி இருக்க முடியும். ஆனால் செய்யவில்லை. படிக்காத அவளால் இத்தனை யும் சிந்திக்க முடிந்தது. ஒரு கால் படித்திருந்தால்? மேலேயோசிக்க முடியவில்லை.

காலே ஐந்து மணிக்கு எழுந்து முகம் சுழவிப் போட்டு வைத்தாள். தனது மூட்டையைக் கட்டி விட்டாள். அதே தாழ்வாரம். பெரிய வர் கிழே வந்தார், ஐயா 'நான் வரேனுங்க' வரச்சே எப்படி வந்தேனோ அப்படியே போற னுங்க! கிளம்பிவிட்டாள். அவளது வாழ்க்கைப் பயணம் துவங்கிவிட்டது. இனி அவள் பயணத்தில் மேடும் பள்ளமும் ஏராளம். மெதுவாக நடந்தாள். இனி இந்தப் பன்னிர்ப் பூக்களின் மணமும், பறவையின் இசையும் அவளைச் சுவைப்படுத்தாது. அவளும் மனிதத் தொழிற் சாலையில் உழை ஆரம்பித்துவிட்டாள். இந்த 'பங்குஜம் இல்லையென்றால் எத்தனையோ ருக்கு மணியும் அமிர்தமும் வேலை கொடுக்காமலா போய் விடுவார்கள். நம்ம சமுதாயத்தில் தியவர்களின் தலையெழுத்து நிர்ணயிக்கப்படுகிறதோ என்னவோ! நம்ம தங்கத்தைப் போன்ற நல்ல வர்களின் தலையெழுத்து நிர்ணயிக்கப்படும்.

"மருளும் இவ்வுலகில்—ஏழை
வருந்தி வாடாமல்
அருட் பெருங்கடலே—உண்மை
அன்பளிப் பாயம்மா"

OUR COLLEGE TEAMS

Table Tennis

Volly Ball

Hockey

Cricket

Ball Badminton

Shuttle Badminton

Athletic

Basket Ball

Best Athlete
1979-80
Gayathri, I B. Com.

THREE HEARTY CHEERS TO OUR STAFF

Winners Intercollegiate Ball Badminton

Runners -
Intercollegiate Table
Tennis Tournament

நீன் சந்நிதியில் அமைதி
அமைதியில் நிம்மதி!

ச. அமுதவல்லி
முதலாண்டு இலக்கியம்

பூங்காவிற்குச் சென்றளவள்
பூப்பறிக்கச் செல்லவில்லை

சோலைக்குச் சென்றளவள்
சொக்கித் திரியவில்லை

ஆற்றுக்குச் சென்றளவள்
அங்கும் காணவில்லை

அழகினை ரசித்தாளவள்
ரசனையில் சுவையில்லை

தாமரையைக் கண்டாளவள்
செல்வியைக் காணவில்லை (லஷ்மி)

சிகரத்திற்கே சென்றளவள்
சிரிப்பைக் கவரவில்லை

எங்குத் தேடியுமவள்
தேடியது கிடைக்கவில்லை

ஆலயத்திற்கே சென்றளவள்
இன்பத்தை நுகரவில்லை

(அங்கு) அமைதியையே கண்டாளவள்
அமைதியின் திருவுருவம்
ஆனந்தத்தின் பேருருவம்

அந்நிம்மதி நாடினளவள்
அவ்வினிய செல்வத்தை
அங்கே கண்டாளவள்
வேறெங்கும் காணவில்லை!

★

தோட்டமும், கோழிகளும்

வித்யா அருணாசலம்
III B.A., ECo.

மறவன் ஏரி எக்ஸ்டென்ஷன் பகுதியில் தெருக்கள் என்று எதுவும் சீராக இல்லை. சேலத்தில் புதிதாக ஏற்பட்ட குடியிருப்புப் பகுதிகளில் இதுவும் ஒன்று. இங்கு வயல்காடுகளும் சரும்புக்கொல்லைகளும் அங்கே இருந்தன. மற்றபடி தரிசாக, பரந்த செம்மண் பூமி காணப்பட்டது.

இந்த இயற்கை அழகுடன் ஒட்டியும் ஒட்டாமலும், சின்னதும், பெரியதுமான பல வீடுகள் எழுப்பிக் கொண்டிருந்தன. 7/15, பிளாட் நம்பர் 5 என்று பெரிதாக போர்ட்டிடப்பட்டிருந்த வீடு, புதிதாகக் காட்சியளித்தது.

இந்த வீட்டிற்கு இரும்புக் கூபியில் வேலி போடப்பட்டு, வேலிச் செடிகளும் நடப்பட்டிருந்தன. வீடு என்னமோ சின்னது காள். ஆனால் இதைச் சுற்றிக் காணப்பட்ட—மருந்துக்குக் கூடப் புல் முளைக்காத—செம்மண் நிலம் ரொம்பப் பெரிதாக இருந்தது. சித்திரம் பயிலும் மாணவன், உண்மைத் தன்மையிலாமல், மொட்டையாக வரைந்தது மாதிரி, இந்த வீடு, பரந்த கிரவுண்டின் நடுவே, தீவு மாதிரி நின்றது.

எட்டு மாதங்களாய், ஓடி, ஆடி பாடுபட்டுக் கட்டின இந்த வீட்டை, அழகு பார்க்க தன் குடும்பத்துடன் வந்திருந்தார், ராமாமிர்தம்.

“அடெங்கப்பா, எந்தா சோடு, இருக்குது, இந்த கிரவுண்டு..... ஒரு பந்தலைப் போட்டா, அபிடி ஒரு கல்யாணத்தையே முடிச்சுப் போடலாம்” — என்று வியந்தான் அம்மா.

“இவங்களுக்கு இதே வேலையாப் போயிருச்சுக்க” — என்று அப்பாவிடம் முனுமுனுத்தான் முதல் டையா, குமரேசன். இவனுக்கு இன்னும் கல்யாணம் ஆசைல்ல. இவனுக்கு கவர்மென்ட் உத்யோகம் கிடைத்ததிருந்தே, அம்மாவிடம் கல்யாணம் பண்ணி வைத்து விட வேண்டும் என்று கொண்டு ஆசை.

ராமாமிர்தம் தொண்டையைக் களைத்துக் கொண்டார்.

“இது நல்லா வெர்ஜின் ஸாயிலா இருக்குதுங்க; செடி, செத்தை போடலாங்க” — என்று குமரேசன் அப்பாவிடம் சொன்னான்.

“செம்மண் நெலத்துலே ரோஜா நல்லா வளரும்னீட்டு, எங்க லயன்ஸ் புக்கிலே போட்டிருக்காங்கப்பா” — என்றான் கடைக்குட்டி மீனாட்சி.

“ஹம்... ரெட் ஸாயிலே. பொகையிளே கூடத்தான் நல்லா வரும்” — முக்கை உறிஞ்சிய படி சொன்னான், இரண்டாவது பையன் சிதம்பரம். இவன் டவுனில் கவர்ன்மென்ட் காவேஜில் பிகாம். படிக்கிறான்.

“அது எப்படிங்க? ரோஜா பதியனிட்டுப் போலு, ஏதோ பிரயோஜனமாவுது. பொகையிலையைத் தலையிலேயா வச்சுப்பிங்க?” — மீனாட்சி அண்ணனைக் கேட்டான்.

“ஆஹ்... நீயெல்லாம் சின்னப்புள்ளை... ஓளக்குத் தெரியாது வெசயமெல்லாம், கண்ணு” என்று விளக்கத் தொடங்கினார் சிதம்பரம்.

“தே சிதம்பரம் செத்த கம்முனிட்டிரு அம்மா கோச்சிக்கப் போறாங்க” — என்று அவன் வாயை முடினார் ராமாமிர்தம்.

அடுத்த ஆறு மாதங்களை, ராமாமிர்தம், ரொம்ப உபயோகமாகக் கழித்தார். “தங்க நிலத்தைப் பயிர் நிலமாக்குவது எப்படி”, “உங்கள் தோட்டம்”, என்றெல்லாம் புத்தகங்களைத் தேடிப்பிடித்துத் தன் தாவரய்யம் முடையை வளர்த்துக் கொண்டார்.

“ஹார்ட்டிகல்ச்சரைப்” பற்றி ஆங்கிலத்தி் எழுதப்பட்டிருந்த புத்தகங்களையும் விட்டு வைக்கவில்லை. தமக்குத் தெரிந்தவரை புரிந்த கொண்டார். பிறகு ஒரு நல்ல நாள் பார்த்தி வேலையைத் தொடங்கினார்.

“என்னங்க, தோட்டம் போட்டா, பூச்சி, பொட்டு வரும்.. பாத்தி, பதியன் எல்லாத்திலேயும், புழுங்க வரும். அதுக்கு என்னு பண்ணு

வீங்க?” — சிதம்பரம் அப்பாவைக் கேட்டான்.

“ஓ! அதுக்கெல்லாம் பூச்சி மருந்து வாங்கி யாந்துட்டேன் பயலே!” என்று பெருமிதத்துடன் சொன்னார், ராமாமிர்தம்.

“நான் அதுக்கு கேக்கலீங்க... இந்த மாதிரி தோட்டத்து நடுவிலே கோழிங்க வளர்த்தா, அதுங்க நல்லா பெருகும்னு ஒரு தியரி இருக்கு... நல்ல ஜாதிக் கோழிங்களா நாலு வரங்கினு... அப்படி அதுவும் வளர்ந்துட்டுப் போவுது...” — சிதம்பரத்தின் வணிகய்யல் மூடா வெகு வேகமாக வேலை செய்தது.

“சரி, பார்ப்பம்” — என்று கூறிவிட்டு மண் வேட்டியையும், கூடையையும் எடுத்துக் கொண்டு வேலையில் இறங்கினார், ராமாமிர்தம்.

குமரேசன் தன் நண்பன் மூலமாக, ஊட்டியி லிருந்தும், பெங்களூரிலிருந்தும், ஸ்பெஷல் ஷைக்களைத் தருவித்தான். சிதம்பரம் காவேஜ் வாலிலிருந்து, தனக்குப் பிடித்த செடிகளை நெல்லாம், தர்மமாகப் பிடுங்கிக்கொண்டு வந்து நடடான். மீனாட்சி கூட, எங்கிருந்தோ ஒரு ரோஜா “பதியனை” கொண்டுவந்தான். அம்மாதன் பங்குக்கு, மிளகாய் விதைகளைத் தூவி வைத்தான்.

இப்படி விதைகளைத் தூவி விட்டு, அவரவர் ஷப்பனியில் விரிந்தபடி, ஒவ்வொருவரும், “தோட்டத்தை” ரசித்து மகிழ்ந்தனர்.

இரண்டு நாள் கழிந்தது. மூன்றாம் நாள் மாலை, சிதம்பரம், இரண்டு நாட்டுக் கோழி ஊட்டலும், இரண்டு நல்ல ஜாதி கோழிகளுடனும், காவேஜிலிருந்து திரும்பினான்.

“என்ன தம்பி! இதெல்லாம்... இதுங்களுக்குத் தினியாப் போடுவாங்க? கட்டுப்படியாவுமா? — என்று அம்மா மலைத்தான்.

“அதெல்லாம் ஒண்ணும் தனியா தினி வாணுங்க... நீங்க வெசைமே படாதீங்க. அதுங்களை, அப்பிடி, தோட்டத்துலே இருக்கற... உம்.. பூச்சிங்களைத் தின்னுக்கும்” — என்று விளக்கினான் பையன்.

மறுநாள் காலை, சுகமாகத் தூங்கியதன் இனிமை கலையாத வண்ணம், சோம்பல் முறித்

துக்கொண்டிருந்த சிதம்பரத்தை, ராமாமிர்தத்தின் குரல் உசுப்பி விட்டது.

“டேய் பரதே... இங்க வாடா இங்கே”

போர்வையை உதறிவிட்டு வேகமாக ஓடினான். அப்பா இந்தப் பெயரை வைத்து விளித்தாக், அவனைத்தான் கூப்பிடுவார் என்று தெரியும்.

“என்னங்க? — கிணற்றின் கைப்பிடிச் சுவரைப் பற்றிய வண்ணம், தூக்கம் கலையாத குரலில் கேட்டான்.

“பார்ரா இங்கே... முட்டான் தடியா!” — சிதம்பரம் பார்த்தான். சாம்பலுண்டின் வட்ட மேற்கு பூலையில், இடுப்பில் கையை வைத்தக் கொண்டு, குதிர மூர்த்தியாய் அப்பா நின்று கொண்டிருந்தார்.

அவருக்குப் பின்னால் புதிதாக விதை போட்டிருந்த பாத்திகளில் கோழிகள் நான்கும், பெங்களூர் - ஊட்டி விதைகளோடு வீருந்து சாப்பிட்டுக்கொண்டிருந்தன.

“உருப்படாத ஜென்மமே! நீயும் ஒன் கோழி சருப நாசமாய்ப் போக!” — என்று சாபம் கொடுத்தார் அப்பா.

இது நடந்து சில நாட்கள் கழிந்தன. அன்று சாப்பிட்டுக்கொண்டிருந்த பொழுது அம்மா மெதுவாகச் சொன்னான்,

“தே... சிதம்பரம், அந்த சாதிக் கோழிலே ஒண்ணுத்தோட இறக்கையெல்லாம் உதிர்ந்து கிட்டே இருக்குது... உன்னியே சாம்பிட்டாட்டே இருக்குது...”

“அச்சோ! வியாதி கண்டிருக்குமோ? ஏய் குமரேசு, என்னடா பண்ணுமும்?” என்று கவலையுடன் அண்ணனைக் கேட்டான்.

“இதுக்கெல்லாம் கவர் கிளைமேட் வேணும் நாசுமமா நீ பாட்டுக்கு, இந்த வெயிலே சாதிக் கோளிக்களை தெருவிலே திரியடிட முடியாது... வியாதி வரதுதான் மிச்சம்” — குமரேசன் விளக்கினான்.

இரண்டு நாட்களில் வியாதி கண்ட கோழி இறந்து விட்டது. சிதம்பரம், சாம்பலுண்டின் தென் கிழக்கு பூலையில் அந்த ஒரு சமாதிகட்டி, ஒரு நாள் தூக்கம் அனுசரித்தான்.

மீனாட்சி கோழிகளுக்குத் தண்ணீரும், தவிடும் லைத்துவிட்டு அவை உள்பதையே வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள். இருந்தாற்போலிருந்து, அந்த மஞ்சள் நிற நாட்டுக் கோழி பறந்துபோய் வேலியின் மேல் உட்கார்ந்து கொண்டது. கையை வேகமாக ஆட்டி, 'உஷ் ஜேழே இறங்கு உஷ்' என்று கோழியைக் கூப்பிட்டாள் மீனாட்சி. கோழி வேலியின் மறுபுறம் போய் மேயத் தொடங்கியது.

"அம்மா இங்கே பாருங்க... கோழி போவுது, கோழி போவுது" என்று கூச்சலிட்டாள்.

"என்னு புள்ளே கோளி ஓடிச்சுன்னு நீயும் ஓடிப்போயி புடிக்கவேண்டியது தானே? நீபாட்டுக்கு இங்கனே நின்று, கூவிக்கினு இருக்கே!"

"அது பறந்து போவுதே!"

"துப்புக் கெட்டவளே! போ, போயி புடி அதை!"

"தே. இங்க பாரு, நீ ஏன் அவளை வெறட்டறே' எல்லாம் கோளி தானு திரும்பி வரும்"... ராமாமிர்தம் கடைக்குட்டிக்குப் பரிந்து கொண்டு வந்தார்.

இரவு சாப்பாட்டின்போது அம்பா மெதுவாக, கோழி கானாமல் போன சமாசாரத்தைச் சிதம்பரத்திடம் சொன்னாள்.

"இன்னு பண்ணிக்கிட்டிருந்திங்க எல்லாரும்? நாலு கோழியை மேய்க்கறதுக்குத் துப்பில்லைன்னு...நான் ஏன் பணத்தைப் போட்டு வாரானேன், பொறுப்பில்லாத சென்மங்க... இடியட்ஸ்" சிதம்பரம் கோபத்துடன் பெரிந்து கொட்டினான்.

"இன்னு பெரிய ய...ய கோழி? நாட்டுக் கோழிதானே காணோம்? நான் பதினைஞ்சு ரூபா கொடுத்து அளவுதேன். நீ லபோ திபோன்னு அடிச்சுக்காதே!—குமரேசன் சமாதானப் படுத்தினான்.

"எனக்கு அந்த எதுத்த லுட்டுக்காரன் மேலே சந்தேகமா இருக்கு. நான் கறிகாய் வாங்கியா

ரப்போ திருதிருன்னு, ஆடு திருடினவன் மாநீர் முனிச்சான்.. கள்ளப் பய"—ராமாமிர்தம் தன் சந்தேகத்தை வெளியிட்டார்.

"ஐயோ! இல்லீங்க அலுக் ஐய்யிரு மாருங்க! அலுக் எதுக்குக் கோழியைப் புடிச்சு வச்சுக்கப் போறங்க?"

"ஆங்...யார் கண்டா? அவனெல்லாம் கூட இப்பக் கறி துன்னுன்"...

"மெட்ராஸ் மச்சான்" சனிக்கிழமையன்று, வெஸ்ட்கோஸ்ட் எக்ஸ்பிரஸில், மாலை ஏழு மணிக்கு வந்தான். வீட்டைச் சுற்றிப் பார்த்துப் பாராட்டினான்.

"செடிங்க வைச்சு கார்டன் போடறதுதானே மாமா?—ராமாமிர்தத்தைக் கேட்டான்.

"ஆங்...அதுக்கு யாருப்பா பாடு பட்டுது?"

"ஏங்கே இங்கே கொஞ்சம் வாங்களேன்"—அம்மா சமையலறையிலிருந்து கூப்பிட்டாள், ராமாமிர்தம் வேகமாக விரைந்தார்.

"பாருங்க நம்ம சிங்காரம், மெட்ராஸிலே வேலை ஆயி, இப்பதான் மொதல் மொதலா வந்திருக்கு. அவனுக்கு, மட்டனோட நாளைக்கு வீருந்து வைக்கணும்."

"நீ சொல்லிட்டா சரி என்னு வாங்கணும்!—பல்லியமாகக் கேட்டார்.

"எதுவும் வாங்கல்லாம் வானாங்க, அதான் தெண்டத்துக்கு ரெண்டு கோளிக்க இருக்கு. அதுனாலே பாடுபட்டுதுதான் மிச்சம். அதைச் சமைச்சுக்கலாம்..."

"ஆனாக்கா அதுவும் நல்லதுதான். பண்ணிடலாம்"—என்று சம்மதித்தார் ராமாமிர்தம்.

அந்த இனிமையான ஞாயிற்றுக் கிழமையிற், பகல் வேளையில், நாட்டுக் கோழியையும், சீமைக்கோழியையும் சமைத்த, சுவையான பிரியானியை, கசசப்பாக விழுங்கினான் சிதம்பரம்.

WAITING FOR SOMEONE...?

S. JAYANTHY
II Litt.

"கற்பனைக் குதிரை கடவுதல் ஒழியடா
காரியப் பொருளிற் கண்டு தெரியடா"

பகலவனின் வருகை
தவறிய போது
மேகக் கன்னி, கருத்து
மழைக்கண்ணீர் விடுகிறாள்...
நிலவுக் காதலன்
பகலவனால் விழுங்கப்பட்டதும்
புல் நங்கை
பணிக்கண்ணீர் விடுகிறாள்....
நிலமகளின் மடிமீது
அமரவரும் அலைகள்
அவள் காலடியில்
கண்ணீர்த் துளிகளைப் போடுகின்றன...
பித்தளைப் பெற்றோரின்
கெடுபிடிக்குள் சிக்குண்ட
குழாய் நங்கை
பெருமுச்சுடன் கண்ணீர் விடுகிறாள்...
மழை மன்னன்
அணைப்பிலிருந்து
பிரிக்கப்பட்ட மரங்கள்
கண்ணீர் உருக்கின்றன...
அந்த வானம் கூட
மின்னால் சிரித்த பின் தானே
மழையாய் அழுகிறது?
ஆனால் கூந்தலில்
சூட வேண்டிய பூக்களை
கன்னத்திலே
கண்ணீர்ப் பூக்களாய்
சூடிக்கொண்டு
இந்த மங்கை மட்டும் ஏன்
கண்ணீர் விடுகிறாள்....

★

ஊமையின் கனவுகள்

செ. ஹெலன் ரேச்சல் பிரமிளா
இரண்டாமாண்டு (இரசாயணம்)

[அழகப்ப செட்டியார் தொழிற் கல்லூரியில் நடந்த அனைத்துக் கல்லூரிகளுக்கான கவிதைப் போட்டியில் 2-வது பரிசு பெற்ற கவிதை]

சில ஊமையின் கனவுகளைக் கோடி காட்டுகின்றேன்!
கனவின் பலன்களைக் கற்பனைக்கு விடுகின்றேன்!
கனவின் தன்மைகளைக் கவிதையில் தருகின்றேன்!
ஊமையின் கனவுகள்! அவை கனவின் கலைப்புக்கள்!
அன்னத்தின் தூவியாய் அனிச்சமலர் போல
மென்மையாய் வளர்க்க வசதிகள் இருந்தும்,
அரசினை நம்பியும், அலையில் முழுகியும்
டெஸ்ட் ட்யூரைப நம்பிப்போய் கவலையில் கரைந்தும்
வாழும் தாயின் தவிப்புக்கள்! மாறுபட்ட நம்பிக்கைகள்!
அவர்களின் ஊமைக் கனவுகள்!

அதே நேரத்தில்

தெருவோரத்தின் பகல்தேர இரவுகளில் உருவாகி,
சாக்கடைப் புழுதியில் புரளும் நாதியற்ற குழந்தை
பட்டுச சட்டைக் கனவில் ஊமையாய்ப் போனது!
சாவின் சிரிப்புக்களும் மனித மாந்தரீகத் தூறல்களும்
நாவை நீட்டியதால் காணிக்கைப் பலியாகக்
காதலை அளித்துக் கவிதைக் கனவு கொண்டிருந்தன
அங்கே இரண்டு ஊமைகள்!

“மனைவி அமைவதெல்லாம் இறைவன் கொடுத்தவரம்”

இது உதடுகளின் பாட்டு!

“மனைவி அமைவதெல்லாம் தட்சிணை கொடுத்த தரம்”

என்பது செயல்பாடு - அதனால்

சிலகோடி ஊமைகள் சேர்ந்து

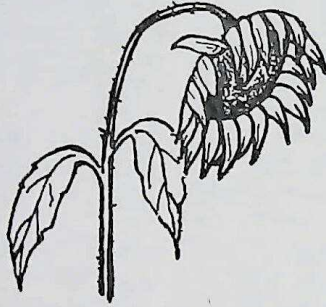
கனவுத் தொழிற்சாலையில் வேலையில்லமர்ந்துள்ளனர்!

வைத் தவிர. அவந்தாளே அப்படி எழுதச்
சொன்னவர். அத்தப் பிஞ்சு உள்ளத்தைப்
போலப் பெரிய உள்ளங்கள் இருக்குமென்று
வேதாசலமும் நம்பித்தானே உயில் எழுதச்
சம்மதித்தார். மனித நம்பிக்கையும் மாறி
விடுமோ. வழக்கறிஞர் மூலம் உயிலினைப்
பெற்றுக் கொண்ட போதும் பையன்களும்
பெண்களும் மனம் மாறியவர்களாகத் தெரிய
வில்லை.

தந்தை மறைந்த துக்கம் மறைவதற்கு
முன்னே வீட்டைக் குடக்கலிக்கு விட்டு வரு
மாணத்தைப் பார்த்தான் முத்தவன். நிலத்
தைக் குத்தகைக்கு விட்டு விளைவை எதிர்
நோக்கினான் இளையவன். பெண்கள் கிடைத்தது

சரி என்று புறப்பட்டு விட்டார்கள். ரமா...!
அவளைப் பற்றிக் கவலைப்பட வேதாசலம்
இல்லையே! கணவரின் துடைக்கும் அந்தக் கரங்
களில் ஆம் அன்று அஞ்சலில் வந்த ஒரு கடிதம்
நனைத்தது.

ரமாவும் புறப்பட்டு விட்டாள். வேலை தேடி
வந்தது. ஏற்றுக் கொண்டாள். புறப்பட்டு
விட்டாள். சொந்தம் பந்தம் பாசம் என்ற
சொற்கள் எல்லாம் அவள் அகராதியில் விடு
பட்ட சொற்கள். ரமா... எங்கே போகிறாள்.
தன் எதிர் காலத்தைத் தேடிப் போகிறாள்.
அவளைத் தடுத்து நிறுத்த பாசங்கள் சொந்தங்
கள் இந்த உலகத்தில் இல்லை. பாசத்திற்குப்
பொருள் இல்லை என்று கூறுவது போலப்
போகின்றாள்.

“உள்ள துணை வேண்டுமெனில்
உள்ளம் தெரிய வேண்டும்”

சிபாரிசு இல்லாததால் பாரிசு வாயு வந்தவராய்
 அலுவலக வெளிகளில் பட்டங்களைப் பறக்கவிட்டுக்
 கொண்டு பகல் கனவு காணும் ஊமைகள் ஏராளம்!
 உள்ள எழுச்சிகள் வழக்கிவிட்டதால்
 மயான அமைதியில் வாழ்கின்ற ஊமைகள்!
 சமுதாயச் சந்தையிலே வாங்குவோரின்
 வஞ்சகத்தால் நெஞ்சின் ரணங்களோடு வாழும்
 சாயங்காலத்து மொட்டுக்களின்
 ஊமைக் கனவுகளைத்தான் சொல்கிறேன்!
 இந்த ஊமையின் கனவுகள் அவை
 கனவின் கலைப்புகள்!
 நிற்க இயலா முதுமைகள்!
 தவழத் தெரியா மழலைகள்!
 விடியல் வெளிச்சப் பனித்துளிகளாய்ப்
 பெயரால் மறைந்த புலப்பக விமானங்கள்!
 நேர வெள்ளத்தில் கலைந்த கனவுகள்!
 ஊமையின் கனவுகள்!
 வாழ்க்கை வீணையின் இணையாத சுருதிகள்!
 காலச் சுழிப்புக்களின் இடைக்குறைகள்!
 ஒலி வடிவம் இல்லாத பழங்கவிதைகள்!
 மலராது சுருகிய மௌனப் பூக்கள்!
 சிம்மாசனமில்லாத மனசாமராஜ்ஜியத்தின்
 அமுலாக்கப் படாத அவசரச் சட்டங்கள்!
 தொடங்காமலே முடிந்துவிட்ட நாவல்கள்!
 ஊமையின் கனவுகள் அவை
 சரித்திரத்தில் இடம்பெறாத எண்ணப் போர்கள்!
 வாயில் அடைக்கப்பட்டதால் அடக்கப்பட்ட அடிமைகள்!
 உருப்பெரு அகலிகைகள்!
 அரங்கேறாத நாட்டியங்கள்!

விளக்க முடியா விடுகதைகள்!
 துன்பச் சதிராடும் புதிர்கள்!
 கொளுத்தப் பெறாத ஊதுவத்திகள்!
 நசுக்கப்பட்ட உண்மைகள்!
 வட்டப் பெட்டிக்கு போடப்பட்ட சதுரமுடிகளாய்ப்
 பொருந்தாமல் போன எண்ண ஜொலிப்புக்கள்!
 ஊமையின் கனவுகள்!
 கம்பிகளில்லாத இதழ்ச் சன்னல்களைத்
 தாண்டி வரமுடியாத சிறகொடிந்த பறவைகள்!
 ரசிப்பதற்கு முன் அழிந்த தலைவாயிற் கோலங்கள்!
 விதியின் விளையாட்டுக்கள்!
 ஊமையின் கனவுகள்!
 நிஜங்களின் நிழல்களாய், நிழல்களின் நீரோட்டங்களாய்
 பாதிப்பில்லாமல் உருவாகின்ற அரைகுறை நிறைவேற்றங்கள்!
 பல் மரங்கள் நிறைந்த வாய்க்காட்டின்
 தேவையில்லாத் தோரண வாயில்கள்!
 ஊமையின் கனவுகள்!
 கோர்க்கப்படாத நித்திலச் சிதறல்கள்!
 நிறமழிந்த பழங்கலவைகள்!
 இதய வானில் தோன்றிய
 கிரகணம் பிடித்த நிலவுகள்!
 இரண்டாம் பதிப்பிட முடியாத வாழ்க்கைப் புத்தகத்தில்
 அச்சேறாத வாக்கியங்கள்!
 தொடருத தொடர்கதைகள்!
 ஆம் ஊமையின் கனவுகள்! அவை
 கனவின் கலைப்புகள்!

நெற்பயிராய் நான்வளர்ந்தேன்,
நெடுங்காற்று அழித்ததம்மா!
புதுமலராய்ப் பூத்திருந்தேன்,
புயற்காற்று சாய்த்ததம்மா!
ஆட்டிவிட்ட ஊஞ்சலினை,
ஆடவிட்டு ஓடிவிட்டான்!
துள்ளிவிடா யாடுமென்னை,
தூக்கிலேயே போட்டுவிட்டான்!
மாளாத ஆசைகளைத்
தீராத ஓசைகளாற்
மாயமாய் மறைத்துவிட்டு
மயக்கங்கள் தந்துவிட்டான்!
ஒற்றையடிப் பாதையென
வழிமீது விழிவைத்தேன்
ஒருவழியைக் காட்டிவிட்டு
மறு வழியில் விழிவைத்தான்!
பாவமெனப் புகன்றிடவா?
பாலியெனத் திட்டிடவா?
தாகத்தின் தூண்டுதலால்
கானகத்தைக் தேடிவந்தேன்
கானல் நீரைக் கண்டபின்னர்
கண்ணீரைக் குடிக்கின்றேன்
அலைபோல வாழ்ந்ததெஞ்சும்
அலையாகப் போனதம்மா
வீணையென நான் மீட்ட
மிகுதங்கம் ஒலித்ததம்மா!
இலவுகாத்த கிளியெனவே
புருள்நெஞ்சில் புகுந்ததம்மா!
பாவமென்ன புரிந்திட்டேன்?
பாவைஇப்போ தெளிந்திட்டேன்!

அதை எப்படிச் சொல்றதுங்க

S. அமுதவல்லி
இளங்கலை, இலக்கியம்

பாலை மணி ஐந்து. காதலர்கள் கூடுகின்ற
தேரம். கிராமத்தில் மட்டும் விதி விலக்கா
என்ன? சந்திரன் எட்டிப் பார்த்துக் கொண்டி
ருக்கினான். சூரியன் சிறிது சிறிதாக நழுவுகிறான்.
வானமோ நீலப்போர்வையைப் போர்த்துக்
கொண்டிருக்கிறது. அப்போர்வையில் அழகிய
சாய்பல் நிற வர்ணங்கள் அழகூட்டிக் கொண்டி
ருக்கிறது. இன்னும் ஒரு வாரம் சென்றால்
பாலை வளி வரப்போகிறது... அன்று.. சென்று
கொண்டிருக்கின்றனர் செல்லம்மாவும் வேலப்
புணம்.

வேலப்பன் செல்லம்மாவின் முறை மாமன்.
ஆய்கள் இருவரும் கல்யாணம் செய்து கொள்
வப் போகிறார்கள் என்பது சிறு குழந்தைகள்
கூட அறிந்தது. அதனால்தான் துளியும் பய
ம்ன்றி நடந்து சென்றார்கள் போலும்!

“ஆமா இந்த முறை உனக்கு என்ன வாங்கித்
தந்து? பாவாடை தாவணி இல்லே. புடவை
வேணுமா வருஷா வருஷம் வாங்கித் தருவேன்.
இந்த தரம் நீ புடவை கட்டிக்கணும்னு ஆசைப்
பட்டுறேன் நான். நீ என்ன சொல்றே?”

“இல்லே மச்சான் நான் ரொம்ப நாளா
உங்கிட்டே சொல்லணும்னு நினைக்கிறேன்
ஆனால் எனக்கு..... சொல்லவே முடியலே”
என்றான் செல்லம்மாள் வெட்கத்துடன்.

“இல்லே வந்து என்னைக் கேலி பண்ண
யாட்டியே. அதை எப்படி சொல்றதுன்னே
தெரியலே. அய்யே எனக்கு எதை வேணு
வாங்கிட்டுவா. உனக்கு அதெல்லாம் சொன்னாப்
புரிபாது. இப்பெல்லாம் எல்லா பொம்மனுட்
டிகளும் அதைத்தான் சட்டிக்கிறாங்க.
அன்னக்கு ஒரு பொம்புளை குழாயடியிலே
சொல்லிச்சி மச்சான்”

“அதைத் தான் சொல்லேன் நான் வாங்கி
யாந்துடறேன்”

“பொ எனக்குச் சொல்லத் தெரியல்லே
என்னு என்ன வம்பு பன்றியே. ஆனா எனக்கு

எடுத்துத்தந்தா அதுதான் வேணும்; இல்லாட்டி.
நான் முஞ்சை உம்னு வச்சிப்பேன்”

“சரி வா உன்னையே கடைக்கக் கூட்டிவ்னு
போறேன். அங்க வந்து சொல்லு” என்று தர
தரவென்று இழுத்துச் சென்றான் வேலப்பன்.
அங்க கடையில்..

“அய்ய தே மொள்ள எடும்மா; அப்படி வீசிறி
வீசிறி அடிக்கிறியே, என்ன கவர் வேணும்னு
சொல்லு தரேன்” என்று எரிந்தான் கடைக்
காரன்.”

“பாரு செல்லம் நான் சொன்னேன்லே
உனக்கு எது மாதிரி வேணும் சொல்லு.
இல்லேன்னா எப்படி எடுக்கிறது” என்று பொறு
மைமீழ்ந்து கேட்டான்.

“நீ வருஷா வருஷம் எனக்குப் புடிச்சதா
எடுத்துத் தருவியே இந்த வருஷமும் அப்ப
டியே.. என்று முடிக்குமுன் கடைக்காரன்

“எந்த வெரைட்டி வேணும்னு சொல்லும்மா
நான் தரேன்” என்றான். அவளோ “இல்லேங்க
அதை எப்படி சொல்றதுன்னு தெரியலேங்க”.

“அடச் சே! இப்படியே சொல்லிக்கினு இரு.
தீபாவளிக்கும் அப்புறம் பொங்கலுக்கும் எடுத்
துடலாம் அந்தத் துட்டை வெச்சி. பொடவை
யும் வாணம் ஒண்ணும் வாணம் நடை வூட்டுக்கு
போலாம் என் உயிரை வந்து எடுக்குது
டாப்பா.”

“இப்பவே இப்படிச் சொல்றே (சினுங்கு
கின்றான்) இன்னும் கல்யாணம் ஆயிட்டா
என்ன சொல்லி சலிச்சிக்கிவியோ தெரியலே.
என்னை வுட்டுட்டு போய்டுவேயில்லே; நான்
ஒனக்குத் தொல்லை தானே, இருக்கட்டும்
இருக்கட்டும்” என்று அமுது கொண்டே
செல்கின்றான்.

“அய்யய்யோ அப்படி யெல்லாம் இல்லைமா
என் செல்லம், என் கண்ணுல்லே, என்

ராசாத்தி .. சொல்லிக் கொண்டே ரயில்வே
தண்டவாளத்தின் ஓரத்தில் செல்கின்றனர்
அங்கே

“அதோ பாரேன் மச்சான் அதோ பாரு
சிக்ரம் பாரு, வெளியே தொங்குதே அதைப்
பார்த்தியா - அது போலத்தான் எனக்கு”
வேணும் அதே சாயம் இருக்கணும் என்ன
தெரியுதா?

“அப்படியா சரி வா கடைக்குப் போகலாம்”
என்று மறுபடியும் கடைக்குள் நுழைகின்றனர்.
அங்கு அவள் பார்த்தது

“ஒரு பெண்ணின் ரோஸ் கலர் புடவை
(அமெரிக்கன் ஜார்ஜ்) ஜன்னலின் வெளியே
நாற்றில் படபடத்துக் கொண்டிருந்
தது.

பெண்களின் நிலை.

ரா. லதா.

பெண் என்றால் தாய். தாய் என்றால் மூலம்
என்று பொருள்படும். தாய் என்றால் எல்லா
பிறக்கும் முதலான ஒரு பெண் என்று
பொருள். மூலமான ஒரு மொழியைத் “தாய்
மொழி” என்று கூறுவதும் இதனால்தான்.
பெண்ணினத்தை பல கவிஞர்கள் சிறப்பித்துப்
பாடியுள்ளார்கள். அந்நாளில் பெண்பாற்
புலவர்களும் இருந்தனர். (உ. ம்.) ஓவையார்.
பொன்முடியார் முதலியோர் ஆவார்கள். பெண்
என்ப முன்னால் மிகவும் போற்றப்பட்டது.

“மங்கையராய்ப் பிறப்பதற்கே நல்ல
மாதவம் செய்திட வேண்டும்மா!

என்று கூறுவார் கவிமணி.

கடலில் கணவனையிழந்து கதறும் கண்ணகி,

“பெண்டிரும் உண்டுகொல் பெண்டிரும்
உண்டுகொல்
கொண்ட கொழுநர் உறுகுறை
தாங்குறாஉம்

பெண்டிரும் உண்டுகொல் பெண்டிரும்
உண்டுகொல்”

என்று முதலில் கூறிவிட்டு, பிறகுதான்

“சான்றேரும் உண்டு கொல்” என்றும்

“தெய்வமும் உண்டு கொல்” என்றும்

புலப்புவர். இதனால் இளங்கோவடிகள்
பெண்ணினத்திற்கு முதலிடம் கொடுத்தவர்
என்பதை அறியலாம். அக் கவியுள்ளத்தைப்
பெண்ணைய நான் எங்கனம் பாராட்டுவது!

பெண்கள் என்று கூறுமிடத்து நாம் சிவப்பிர
காசர குறிப்பிட்டே ஆக வேண்டும். அந்த
அடி சாதனை புரிந்தவர் சிவப்பிரகாசர்.

“பெறுமவற்றுள் யாமறிவதில்லை அறிவறிந்த
மக்கள் பேறல்ல பிற.”

என்பது வள்ளுவர் வாய் மொழி. இதற்குப்
பரிமேலழகர் “அறிவறிந்த என்ற சொல்
பெண்களைக் குறித்து ஆண் மக்கட் பேற்றைக்
குறிக்கிறது” என்று உரை கூறுவார். சிவப்பிர
காசர் இக்கருத்தை மறுத்து,

“கற்றூறிகுவர் மக்கள்தம் பேறெனக்
கட்டுரைத்த

சொற்றூள் ஒரு பெண்ணெழித்த
தென்பாரொடு தொல்லுலகில்

நற்றூண் மகம்பெறு கென்றுகி சொல்பவர்
நாணவுனைப்

பெற்றூள் மலையரை யங்குன்றை வாழும்
பெரியம்மையே”

என்று பாடினார். பெண்களைப் பெறுவது குறை
யன்று என்று நிலைநாட்டியவர் சிவப்பிரகாசர்.
பெண்களாகிய நாம் நன்றி தெறிவித்தே ஆக
வேண்டும்.

இவ்வாறு போற்றி வந்த பெண்ணினத்தின்
பெருமை வரவரக் குறைந்துகொண்டே வரு
கிறது. இதற்கெல்லாம் காரணம் விளம்பரங்
களும், திரைப்படமும் என்பது மறுக்க
இயலாதது. ஒரு பத்திரிகையைப் பிரித்துப்
பார்த்தால், “காண்டா மிருக வேதிய” விளம்
பரத்தில் கூடப் பெண்கள்தான் தலையைக்
காட்டிச் சிரிக்கின்றனர். மேலும் பெண்களின்
போர்வையில் ஒளிந்து கொண்டு எழுதும்
எழுத்தாளர்களையும், ஒவியர்களையும் காண
லாம். மேலும், நடிகைகளின் அலங்கோல்
படங்களையும் காணலாம். இவற்றையெல்லாம்
பெண்களாகிய நாம் பார்த்துவிட்டுப் பேசாமல்
இருக்கக் கூடாது.

பெண்களின் தாழ்வுக்குக் காரணம் பெண்
களையாகும். நடிக்க வரும் பெண்கள் மோச

மாக நடப்பதால், பத்திரிகையாளர்களும் தைரி யமாகக் கண்டபடி எழுதுகின்றனர். பேட்டி கொடுக்கும் போது ஒரு நடிகை கூறுவார். "நாங்களும் பெண்கள் தானே! எங்களைப் பற்றி ஏன் வதந்தியைப் பரப்புகிறீர்கள்?" ஆனால் பேட்டிக்குப் பின்னர், ஏன் கூறிய மறுவிநாடியே தாங்கள் பெண்கள் என்பதை மறந்து விடுகிறார்கள் அந்த நடிகைகள். இந்த நிலை மாறியே ஆக வேண்டும். அதற்கு இளம் பெண்டிராகிய நாம்தான் துணிந்து போராட வேண்டும். மாணவர்களாகிய நாம் இவ்விஷயத்தில் பெண்

களுக்கு உரிய "இரக்கம்" "நானம்" போன்ற உணர்ச்சிகளைக் காட்டத் தேவையில்லை.

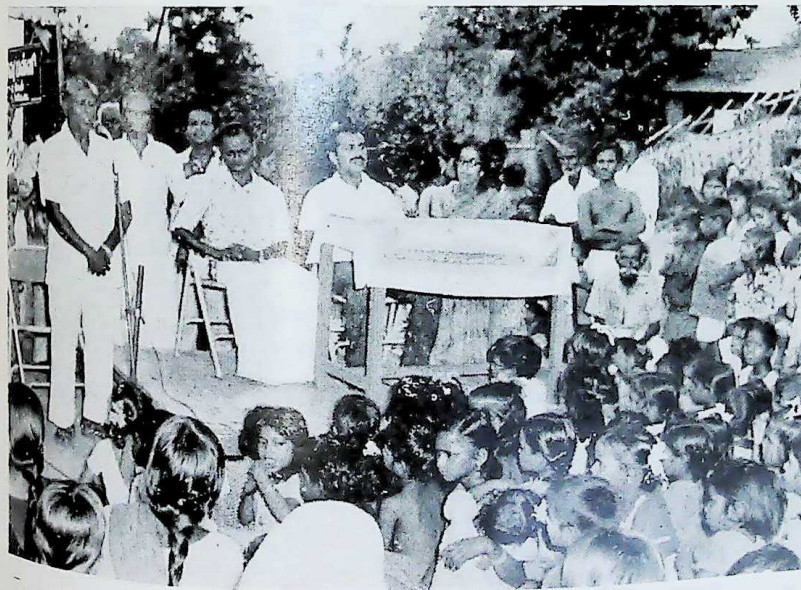
"புலி சேர்ந்து போகிய கல்லளை போல சுன்ற வயிறுஇதுவே" என்ற பாடலில் தொன்க்கும் வீர உணர்ச்சியை நோக்குங்கள். வீறு கொண்டு எழுங்கள்!

"மாதர் தம்மை இழிவு செய்யும் மடமையைக் கொளுத்துவோம்"

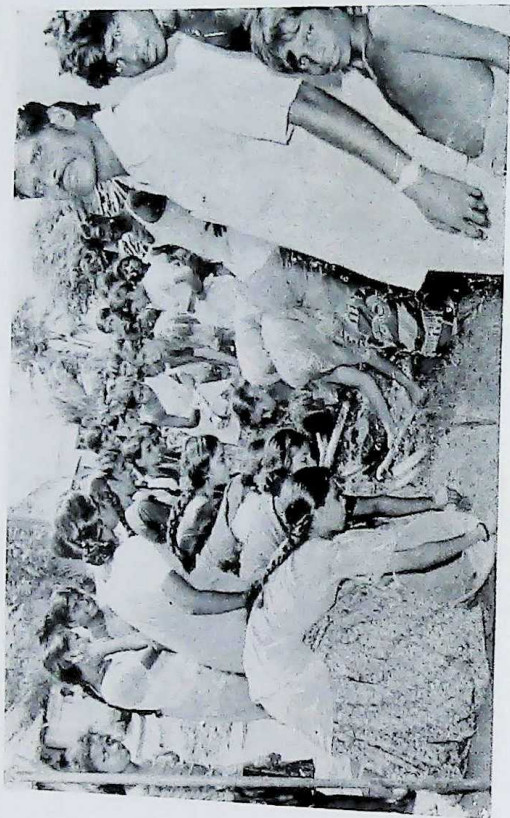
என்ற பாரதியின் கனவை நனவாக்க வீறு கொண்டு எழுங்கள்.

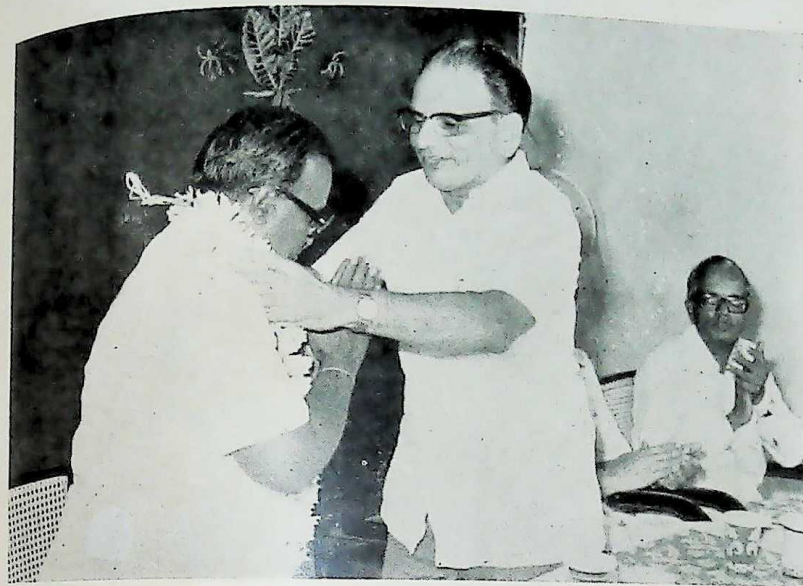
Smt Rajam Krishnan sharing her thoughts with us

"இரவுப்பள்ளி" - Inauguration at C. L. C. Colony

Students at work Camp at Nemilicheri

Our Chairman garlanding Thiru Y. P. Ramachandran

Our chief guest addressing the gathering

मधुर यादें

एक बैसाखी और एक टाँग के सहारे अपने शरीर को लिये वह जामुन के बगीचे में से चला जा रहा था, सिर झुकाये था फिर कभी-कभी बीच में सिर उठाकर दूर क्षितिज की ओर देखता वह चला जा रहा था। ढलते सूरज के बदले आती शाम, पेड़ों के बीच से धनकर आती लाली या चहचहोत पक्षियों के झुण्ड का उसके उपर से गुजर जाना, कुछ भी तो उसके लिये महत्व नहीं रखते थे। वह इन सब से बे खबर. अपने विचारों में डूबा चला जा रहा था।

इस तरह जामुन के बाग में से गुजरते समय गुम गुम हो जाना, उसके लिये कोई नई बात नहीं थी। हर रोज गाय को वह गाँव की पाठशाला से पढाकर वापिस घर लौटता तो इसी तरह विचार भग्न हो जाता। इसी बगीचे से तो गुजरे जीवन की कहानी जुडी है।

पिछली बार जब वह लड़ाई से वापिस गाँव आया तो नीरु ने उससे कहा था—“अरविन्द, अम्मा और बाबूजी कल मेरी शादी की बात कर रहे थे।” अरविन्द का उत्तर जो नीरु ने सोचा था वह नहीं कुछ और था।” तो क्या हुआ? अच्छा हैं अगर तुम्हारी शादी हो जाये। नीरु यह ठीक है कि हम बचपन में एक साथ खेले और बड़े हुये। इसका मतलब यह नहीं कि आगे भी हमें शादी करके एक साथ रहना पड़ेगा। मैं आज तुम्हें साफ-साफ

बता देता हूँ कि पिछली बार जब मैं दिल्ली गया था वहाँ मैंने अपने लिये लड़की ढूँढ ली थी। देखो नीरु तुम इस बात का बुरा... नीरु!” और जामुन के बगीचे में से धीरे-धीरे भारी दिल और भरी आँखें लिये चल पडी। अरविन्द ने भी उसे नहीं रोका। बचपन में नीरु और अरविन्द का उस बगीचे में से जामुन तोड़ना और माली के आते हो भाग जाना वहाँ आँख-चिपौनी खेलना आदि। अतीत के वे मधुर क्षण नीरु न चाहते हुये भी भूलने पर विवश हो गयी और उस दिन के बाद उस बगीचे में कभी नहीं गयी। कुछ दिनों बाद अरविन्द चला गया। जहाँ-जहाँ उसकी बदली होती, वहाँ-वहाँ वह नई लड़की पाता। वह यह सब किसी को धोखा देने के लिये नहीं करता था। असन्तुष्ट मन के कारण ही वह हर लड़की में अपने जीवन साथी को ढूँढने का प्रयास करता।

पिछली लड़ाई में अरविन्द को अपनी एक टाँग तक गँवानी पडी। जब तक वह विस्तर पर था, उसे अपने भावी जीवन की कठिनाइयों का आमास न हुआ। परन्तु जब उसे दूसरी ढाँग के बदले बैसारती मिली तो वह चिल्ला पड़ा। फौज में होते हुये उसने अपनी मौत के बारे में अवश्य सोचा था, परन्तु अपंग जीवन का उसने कभी भी न देखा था। फिर भी, जब वह अस्पताल से निकला तो उसने

जीने की आशा और उमंग थी। यह उमंग भरा जीवन उसने अपने मन पसन्द भावी जीवन साथी के साथ विताने की कल्पना की थी। वह यह नहीं जानता था कि यह सुन्दर कल्पना केवल कुछ दिन के लिये ही थी। वह अपनी कितनी परिचित उड़कियों के पास गया। परन्तु किसी ने भी एक अपंग व्यक्ति से, भले ही वह कितना रुपतान क्यों न हो, शादी न करनी चाही। एक से एक दूसरी लड़की के पास जाते समय उसके मन में आशा और निराशा का संघर्ष चलता रहता था और अन्त में उसे निराशा से ही नाता जोड़ना पड़ा। परन्तु तभी उसे नीरु का विचार आया, भले ही दो वर्ष बाद और फिर उसने अपने कदम गाँव की ओर बढ़ा दिये उसे अब विवास था कि नीरु उसे मिलेगी। नीरु का वास्तविक रूप उसका भोला पन, उसका सौन्दर्य और सबसे बड़ा उसका प्रेम उसने तब समझा जब

वह गाडी में बैठकर गाँव आ रहा था। गाँव पहुँचते ही वह सीधे नीरु के घर गया। काफी देर बैठा वहाँ...परन्तु हैरान था कि नीरु अभी तक उसके सामने क्यों नहीं आयी। उसका दिल बैठ गया। और बाहर आने पर सारा आकाश उसे धूमता हुआ सा लगा। उसकी मौसी ने बताया कि उसकी शादी हुये दो वर्ष हो गये।

अरविन्द को अब अपना जीवन सचमुच अपंग लगा। उसने तो बैसाखी की जगह किसी का कन्धा चाहा था। परन्तु फिर भी वह जीये जा रहा था। उसी बगीचे में से, उसी रास्ते पर से रोज जाता और अपने अतीत में खो जाता। उसकी बैसाखी उसे उसके लगडे जीवन का अहसास दिलाती रहती परन्तु शायद वही अतीत, वही बगीचे और वही रास्ता उसे जीने पर विवश कर रहे थे।

• सी. एन. मंजुला बी. एस. सी द्वितीय वर्ष (गणित)
(पुरस्कार प्राप्त कहानी)

कबीरदास और तिरुवल्लुवर

भारत कन्याकुमारी से हिमाचल तक एक ही है। उत्तर भारत और दक्षिण भारत के कवियों में अपनी भारतीय संस्कृति के प्रति मोह और श्रद्धा-भक्ति भी समान ही है। समय समय पर समाज में जो कुरीतियाँ और अंधविश्वास जोर पकड़ते गये, उनके निर्मूलन के लिए इन्होंने समान रूप से प्रयत्न किये हैं। ऐसे ही दो महानुभाव जन में-एक-हिन्दी के कबीरदास और दूसरे तमिल के तिरुवल्लुवर, कबीर के दोहे और तिरुवल्लुवर के 'कुरल' समाज-सुधार एवं आदर्श-निर्माण के भावों को स्पष्ट चित्रित करते हैं।

कबीरदास अपने समय के धार्मिक गुरु, कवि, समाज-सुधारक और उपदेशक थे। वे स्वच्छन्द प्रकृति के और निडर थे। उन्होंने जाति-पाँति का विरोध किया। जहाँ भी अच्छाइयाँ पायीं, उन्हें उन्होंने अपनाया।

तिरुवल्लुवर तमिलनाडु के प्रसिद्ध कवि थे। ईसा पूर्व की शताब्दी में ही उन्होंने समाज के सम्मुख सभी क्षेत्रों का-राजनीति, समाजनीति मानवजीवन, प्रेम-क्षेत्र आदि का-जो आदर्श अपनी कविताओं में दर्शाया, वह अब भी ग्राह्य हैं।

ये दोनों ही कवि अपने युग के और युग-युग के महान कवि हैं। इन दोनों की कुछ कविताओं को, उनमें उपलब्ध सम-विचार के

कारण तुलना के योग्य समझकर, यहाँ हम देखेंगे—

1. गुरु गोविन्द दोउ खडे, काके लार्पाय ।
वलिहारी गुरु आपनो, गोविन्द दिया वताय ।

ஐந்தவித்தான் ஆற்றல் அகல்—விகம்
புளார் கோமான் இத்திரனே சாலும் கரி.

2. प्रेम छिपाए ना छिपै, जा घट परघट होइ ।
जो पै मुख बोलै नहीं, नैन देत है रोइ ।

கரப்பிலுங் கையிகக் தொல்லாநின் உண்
கண் உரைக்கலுறுவ தொன்று உண்டு.

3. जब लग नाता जगत का, तब लग भक्ति
न होय नाता तौडे भजे, भक्ति कहावै सोय ।

பற்றுக் பற்றற்றான் பற்றினை அப்பற்
றைப் பற்றுக் பற்று விடற்கு.

4. जो तोको कांटा बुवै तोहि ब्रव तू फूल
(तोहि फूल को फूल है वाको है तिरमूल ।)

இன்னு செய்தாரை ஒறுத்தல் அவர்
நாண நன்னயம் செய்து விடல்.

5. पानी केरा बुदबुदा, अस मानुस की जात
देखत ही छिप जायगा, ज्यों तारा परभात ।

நெருகல் உளனெருவன் இன்றில்லை
என்னும் பெருமை உடைத்து இவ்வளவு.

6. मधुर वचन है औपधि, कटुक वचन है
तीर सवन द्वार हैव संचरै, सालै सकल सरीर ।

இளிய உளவாக இன்னுத உறல் கவி
யிருப்பக் காய்கவர் தற்று.

7. धीरे धीरे मना, धीरे सब कुछ होय ।
माली सीचें सौ घडा, ऋतु आये फल होय ।

காலம் கருதி யிருப்பார் கலங்காது ஞாலம்
கருது பவர்,

8. मरिये तो मरि जाइये, छुटि पैर अंजार
ऐसे मरना को मरें दिन में सौ बार ।

ஓட்டார்பின் சென்றொருவன் வாழ்தலின்
அந்நிலையே கெட்டான் எனப்படுதல் நன்று.

9. माँगन मरन समान है, मत कोई माँगो
भीख माँगन मेरा मरना भला यह सतगुरु
की सीख ।

ஆவிற்கு நீரென்று இரப்பினும் நாவிற்கு
இரவின் இளிவந்தது இல்.

10. केसन कहा निगरिया जो मूंडो सी बार ।
मन को क्यों नहिं मूंडिए जामै विपै विकार ॥

மறித்தலும் நீட்டலும் வேண்டா உலகம்
பறித்த தொழித்து விடின.

ये तो उदाहरणार्थ दिए गए चन्द कविताएँ
हैं । इन दोनों के काव्य-सागर में गोता
लगाकर हम असंख्य मोती निकाल पाएंगे जो
जीवन-पथ को उज्ज्वल करेंगे ।

एस. कांचना (बी. एस. सी. गणित प्रथम वर्ष)

में

मैंने यह किया.....
मैं समझती हूँ.....
मेरे अनुसार.....

अक्सर हम वार्तालाप में 'मैं' का प्रयोग
बहुत करते हैं । इस बात पर अगर गूढ़
विचार करें तो मालूम होगा कि मनुष्य बड़ा
बहुवादी है । लेकिन यहाँ मैं 'मैं' का प्रयोग
अहंभाव से नहीं करती हूँ । लड़कियों को
संवाधान करती हूँ कि आगे कोई भी ऐसा न
करें । पाठक ! यह आपके लिए हंसी की
बात लगेगी । पर क्या जानुं ! आप भी उसी
रास्ते पर चल रहे होंगे । यहाँ मैं अपने
अनुभव की बात ही बतानेवाली हूँ ।

एक दिन सीता ने, मेरी सहेली से कहा कि
'मैं कल तुम्हारे घर आँऊँगी । तुम वेस
स्टाप' में मेरा इंतजार करो । 'खैर, मैं
अगले दिन उसकी प्रतिक्षा में 'स्टाप' में खड़ी
रही । वह नगनल्लूर से आनेवाली थी । मैं
बड़ी रही सैदापेट मैं 180 बस स्टाप में सभी
रास्ते की गाड़ियाँ आयीं-चली गयी आधे घंटे
के अंदर की सभी नंबर की बसें चली गयीं—
एक इस नंबर को छोड़कर । अखिर 180
आयी—वाह ! मुझे जगह भी मिल गयी बैठने
के लिए । वहीं भीड़ में धक्कम-धक्कम करके
चली गयी अंदर । कितनी आनन्दित थी कि
थी कि मुझे अपनी बस मिल गयी । बस
'कंडक्टर' आ गया । हिवसल देते हुए उसने

मेरे पास आकर टिकट पूछा । तभी मैं चौंक
पडी-मुझे अपनी सहेली की बात गकदम भूल
गयी । मैं आयी थी उसे देखने और यहाँ बैठी
थी बस में । तुरन्त कंडक्टर से माफी माँगकर
मैं अगले स्टाप में उतर गयी । बहुत शर्मिन्दा
होकर घर वापस चली । उस बीच सीता
घर में मेरी प्रतीक्षा करती रही ।...मेरे अपने में
खो जाने के परिणाम के सिवाय और क्या जोष
था मेरा कि बस स्टाप पर उसे न देखपाती ।

दूसरी घटना यह थी । जब मुझे दशहरा
की छुट्टी मिली तब मैं अपने रिश्तेदार के घर
जाने के लिए तैयार हुई । भाई-बहन की
परीक्षा के खतम हो चुकने के कारण वे मेरे माँ
बाप के साथ चले गये । मैं अब अकेले
जानेवाली थी । अकेले चलने से क्रोमपेट
स्टेशन के आते ही मैं नीचे उतर पडी-हर दिन
की कालेज-यात्रा की घुन में । फिर ही चेत
गयी कि मुझे तांबरम जाकर ही 'कोइलोन
एक्सप्रेस' पकडनी थी । लेकिन तब तक
ऐलकट्रिक भी छूट गयी । अपने को देख हंसे
बिना मैं और क्या कर सकती थी ?

हाँ, मैंने आरंभ किया था हमारे 'मैं' पन
के गुण-दोष निकालने की बात ! लेकिन हाँ...
अब कल्पना में भटकती आपको भी अपने साथ
बहा ले गयी । कितनी ममता है मुझे अपने
'मैं' पन से ।

बी. माला

(बी. एस. सी. गणित, द्वितीय वर्ष)

त्रि-भाषा विधों के लिए--

1. हिन्दी—यदा राजा तथा प्रजा ।
तमिल—அரசன் எவ்வழி அவ்வழி குடிசன்.
अंग्रेजी—As the king so are the subjects.
2. हि—अब पछताते होत क्या
चिडिया चुग गयी खेत ।
त—அலை மோதும் போதே தலை முழுகு ;
காற்றுள்ள போதே சூற்றிக்கொள்.
अं—Strike while the iron is hot;
Make lay while the sun shines.
3. हि—दूर के ढोल सुहावते ।
त—இக்கரைக்கு அக்கரை பச்சை.
अं...Distance lends enchantment to the view
4. हि—हाथ कंगन को आरसी क्या ?
त—உள்ளங்கை நெல்லிக்கனி போல.
अं—As clear as crystal,
5. हि—जैसा देश वैसा वेश ।
त—ஊரோடு ஒத்து வாழ்
अं—Do in Rome as Romans do
6. हि—एक और एक ग्यारह होते ।
त—எத்தால் வாழலாம்; ஒத்தால் வாழலாம்
Union is Strength
7. जो गरजते वे वरसते नहीं ।
त—குரைக்கிற நாய் கடிக்காது.
अं—Barking dogs seldom bite

8. अथजल गगदी छलकत जाय ।
त—குறைகுடம் ததும்பும் நிறைகுடம் ததும்பாது.
Deep rivers move in silence ;
Shallow brooks one noisy
9. हि—मँगनी के बैल के दँत नहीं देखते ।
त—தானம் கொடுத்த மாட்டைப் பல்லைப் படுங்கப்
பார்க்காதே.
अं...Do not see a gift horse in the month
अति परिचय से होत अरुचि, अनादर भाई ।
10. हि—मलयागिरी की भीलनी चंदन देत जटाइ ।
त—பழகப் பழகப் பாலும் புளிக்கும் :
கிட்ட இருந்தால் முட்டப் பகை
अं—Familiarity breeds Contempt
एस. राजलक्ष्मी बी.एस सी. गणित, द्वितीय वर्ष)

Print Graphics
Madras-600002

SHRIMATI DEVI KUNWAR NANALAL BHATT VASHRAY COLLEGE FOR WOMEN

